

POGLEJTE VASE

Navdihí Ljubezni

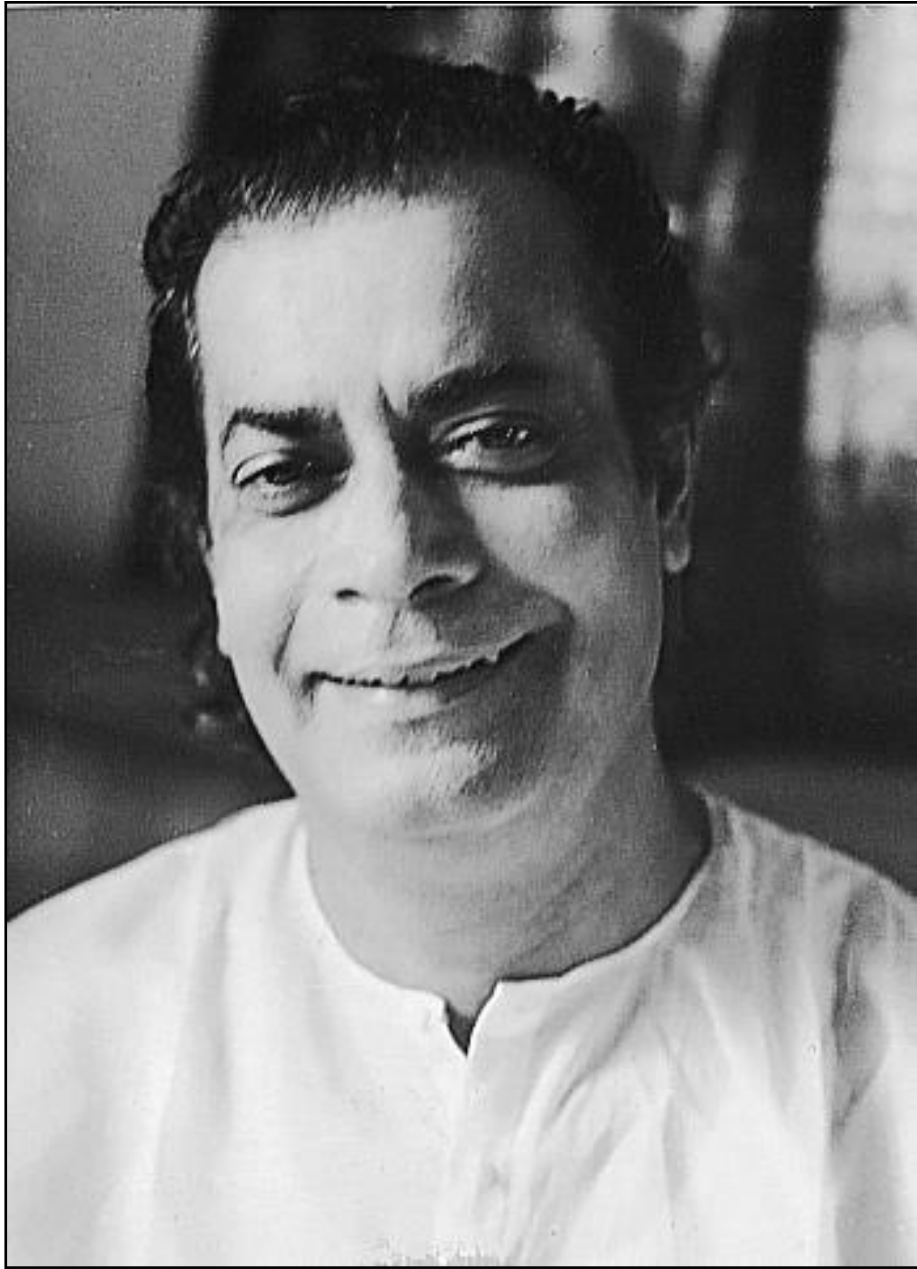
Dadaji

Uredila Ann Mills

Avčasih potrebujemo udobje navdiha in razumevanja, ko nadaljujemo z iskanjem Resnice in se spopadamo z mnogimi stresi v našem zahtevnem in včasih kaotičnem, zmedenem svetu. Ta zbirka izrečenih besed Dadajija je zakladnica priložnosti, da pogledamo vase za premik zavesti, ki zagotavlja ljubezen, mir, zdravljenje, jasnost in veselje.

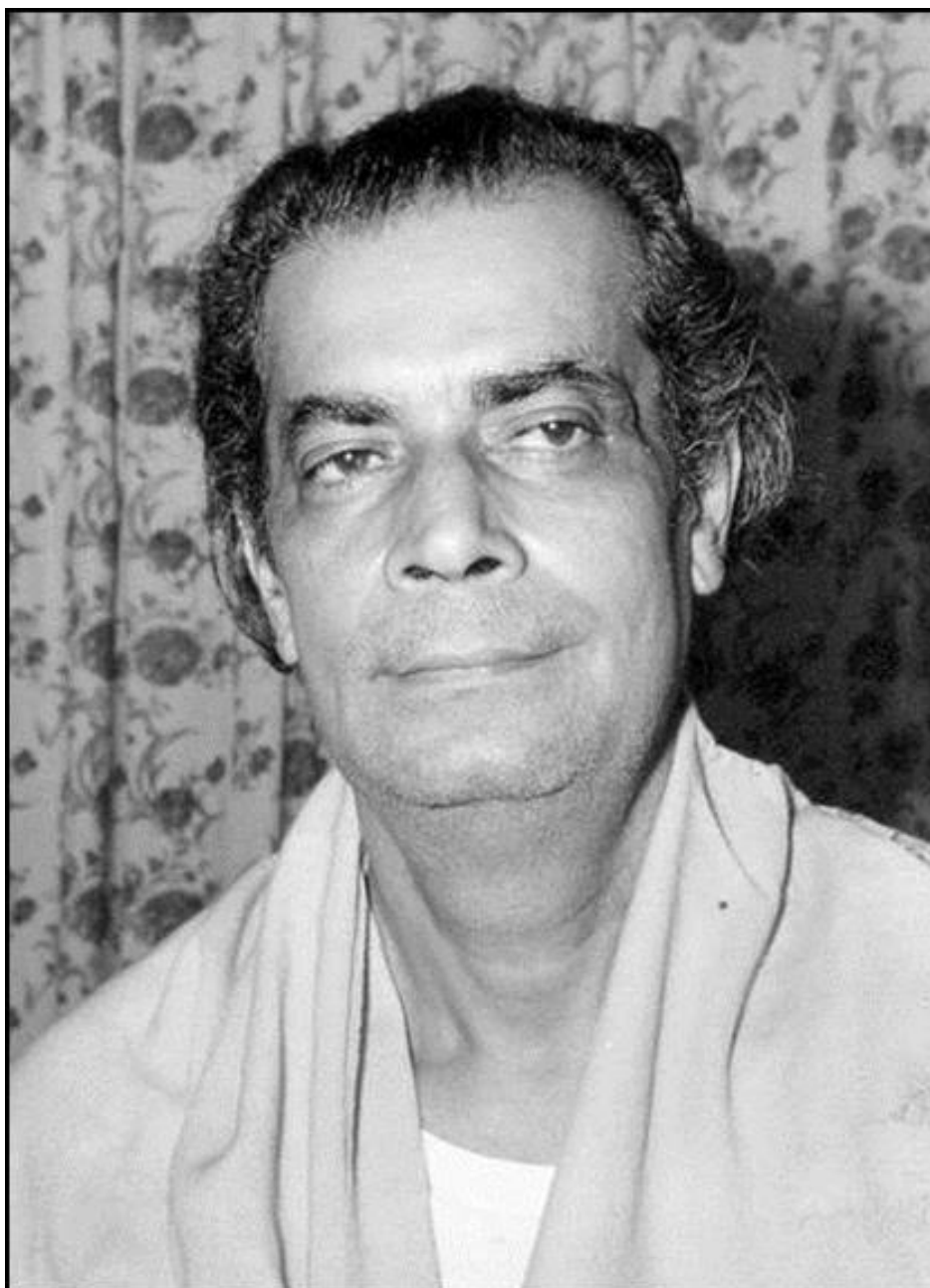
Dadaji je dejal: "Resnica se razkriva skozi Ljubezen. Ljubezen je bistvo Resnice. Ljubezen je edini odgovor na vse, edini jezik. Ljubezen je Božanska. Ti si sam kreacija Resnice. Ko se potopiš v Božjo Ljubezen, vse postane Eno. Religija je Ena. Večna Religija je neomajna želja, da se združimo z Bogom v nas. Religija sovpada z obstojem. Bog je znotraj tebe kot Ime. Bog in Ime sta Eno. V duhovnem iskanju ste svobodni in ne potrebujete nikogar. Ne skrbite! Bodite potrpežljivi in pustite, da Bog naredi ostalo. Samo opravljajte svoje delo, spomnite se Boga in uživajte."

Dadaji

Posvetilo

Vsem, ki ljubijo Boga, zrejo Vanj in
se navdušujejo nad Njim v vsakem trenutku, medtem ko se
posvečajo vsakdanjim opravilom... v
radosti in žalosti, delu in igri,
bolezni in zdravju, v ljubezni in
življenju, tako v obdobjih bogastva kot revščine.
Posebej pa vsem tistim, ki si
želijo tako živeti.

***Resnica se razodeva skozi Ljubezen.
Ljubezen je jedro Resnice.***

Kazalo

O knjigi

O Dadajiju

I. Spominjajte se Njega

Resnica je Ena

Bog je Eden

Poglejte vase

Bog je v vas kot Mahanam

Portret Šri Satyanarayana

Njegov vonj daje znamenja

Poti k Resnici

Religija je Ena

Bog je Guru

Učitelji in učenje Resnice

Ne potrebujemo nikakršnih duhovnih vaj

Svet je ašram

Greh: Praznoverja in ego

Dobro in slabo: odseva uma

Trpljenje: zatecite se k Mahanamu

V potrpljenju je moč

Ego vas ločuje od Resnice

Intelekt ne more razumeti Resnice

Resnica je onstran vaših misli

Božja volja vas premika proti popolnosti

Zavedanje Boga: Znotraj in zunaj

II. Opravljajte svojo dolžnost

Vaša dolžnost je spominjati se Njega

Spominjajte se Boga med svojim delom

Navezanost in nenavezanost

Svetno bogastvo je minljivo

Postavite Boga za krmilo

Odnosi

Vaše telo: Božji tempelj Ljubezni

Čutila so namenjena okušanju Božje Ljubezni

Fizična narava: Bog pride kot mnogi

Svet: igrišče Vsevišnjega

Nastopanje v Božji Božanski Igri

Prostor in čas obstajata v umu

Stvarnost je Ena

III. Uživajte v življenju z Njim

Ljubezen je odgovor

Namen življenja: okušati Božjo Ljubezen in uživati v Njegovi Igri

Vaša usoda je Resnica

Človeško rojstvo: redek dar

Življenje je večno

Poročeni z Bogom: okušate Njegovo Ljubezen

Predajte se z vso vero

Mahanam prinaša mir

Božja Milost je Mahanam

Spoznanje se razvija naravno

Čaščeni in častilec sta Eno

Utsava: razsvetlitev Resnice

Človeštvo je Eno

Naj prihodnost prinese Njega

Zlata doba Resnice

Dadaji govori o Dadajiju

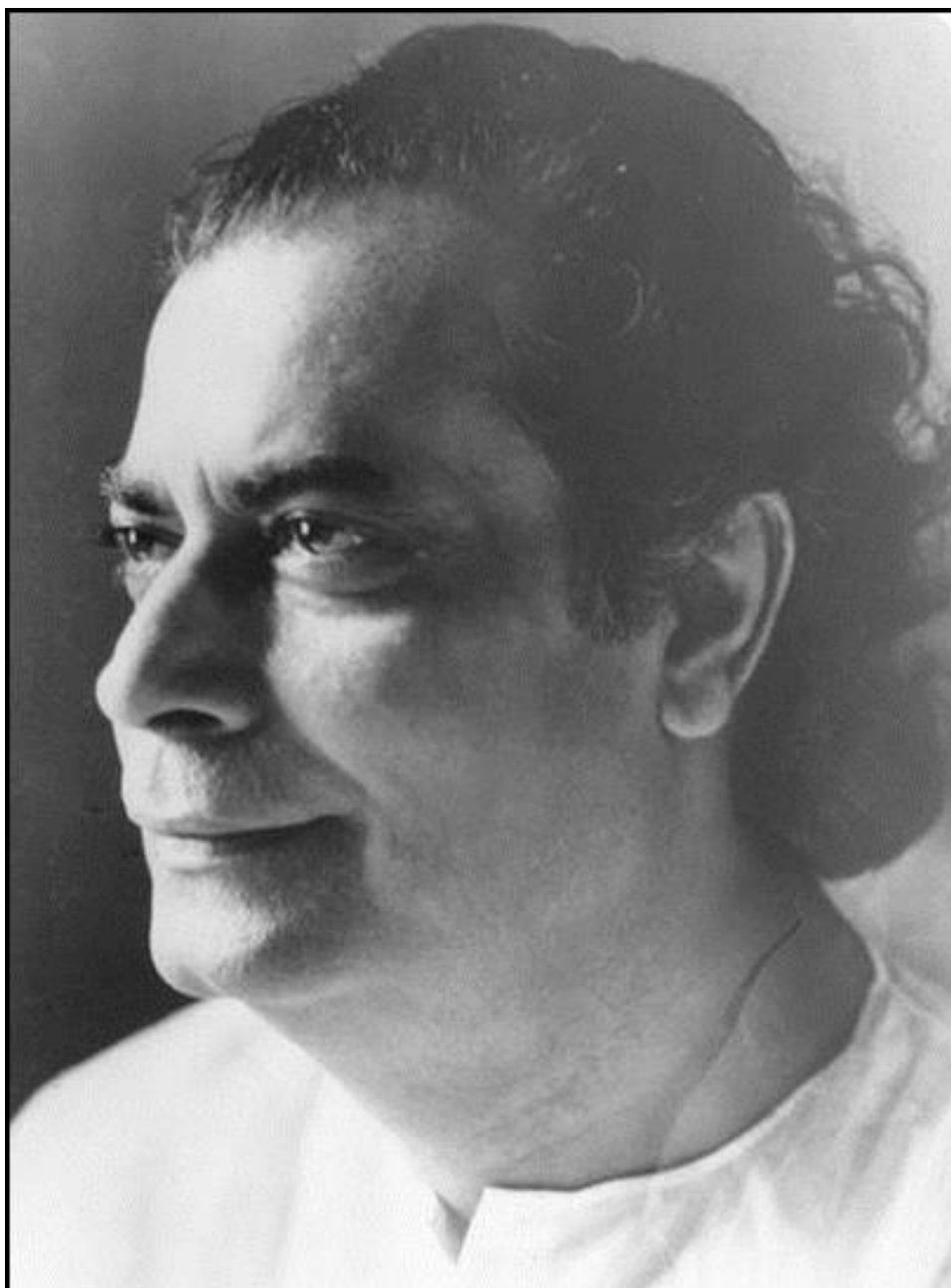
Dadaji govori o tistih, ki so mu blizu

Dadaji – Maco Stewart

Redek osebni intervju

Pesem Ramaiva Šaranam

Bibliografija

Boga se dotakne samo notranja ljubezen in predanost.

O knjigi

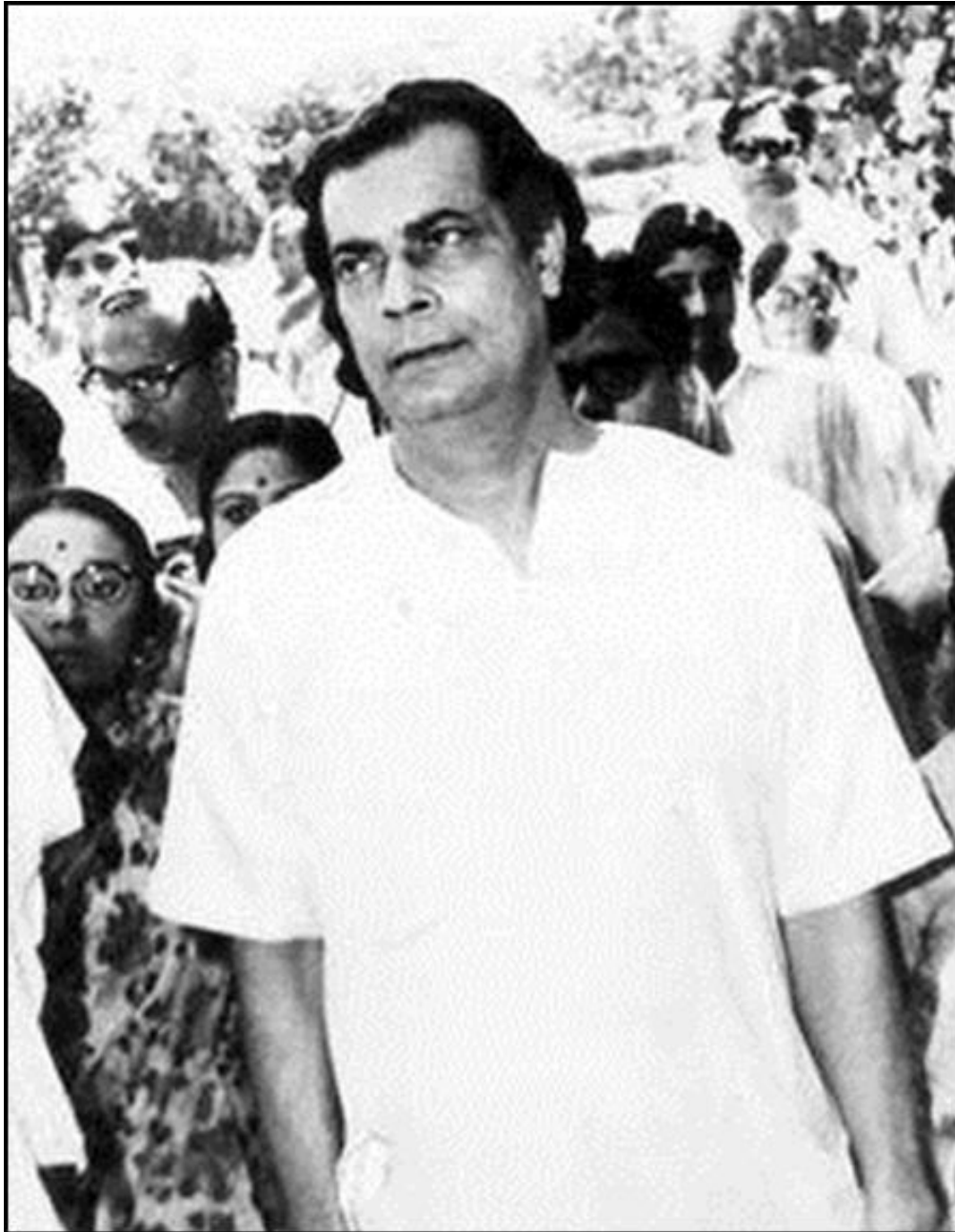
Leta 1979 sem od prijatelja prvič slišala za Dadajija, leta 1982 pa sem se prvič srečala z njim na letališču v Bombayu v Indiji, kamor je prispel iz Kalkute. Ko je stopil z letala, mu je nekdo okrog vratu nadel čudovit venec iz pisanega cvetja. Stala sem v ozadju množice, ki ga je prišla pozdravit. Stopil je do mene s prekrasnim nasmehom in ko so se najine oči srečale, je snel venec in mi ga nežno spustil okoli vratu. Nihče ni spregovoril niti besede. Ni mogoče v polnosti opisati tega trenutka. Ta povsem nepričakovana intimna gesta je pomenila začetek številnih potovanj z Dado (na njegovo željo) nekajkrat letno na njegovih svetovnih turnejah. Ko sem ga poslušala in opazovala, me je skrivnostnost, ki ga je obdajala, priganjala, da poskusim izvedeti še več. Dada ni sprejemal nobenega denarja ali drugih daril, zavračal pa je tudi ustanovitev kakršne koli organizacije. Znova in znova je ponavljal: »Jaz nisem nihče. Bog je v vsakomer.«

Dadaji ni predaval ali pisal, zato sem vztrajno iskala podatke o njem – zanimalo me je predvsem sporočilo, ki ga je podajal v pogovorih. V dvanajstih izjemnih letih sem zbrala mnoge knjige s članki, ki so jih napisali ljudje, s katerimi se je srečal. Prav tako sem zbrala časopisne članke, neobjavljena pisma, osebna pričevanja in rokopise, pa tudi video in avdio posnetke pogovorov z Dadajijem.

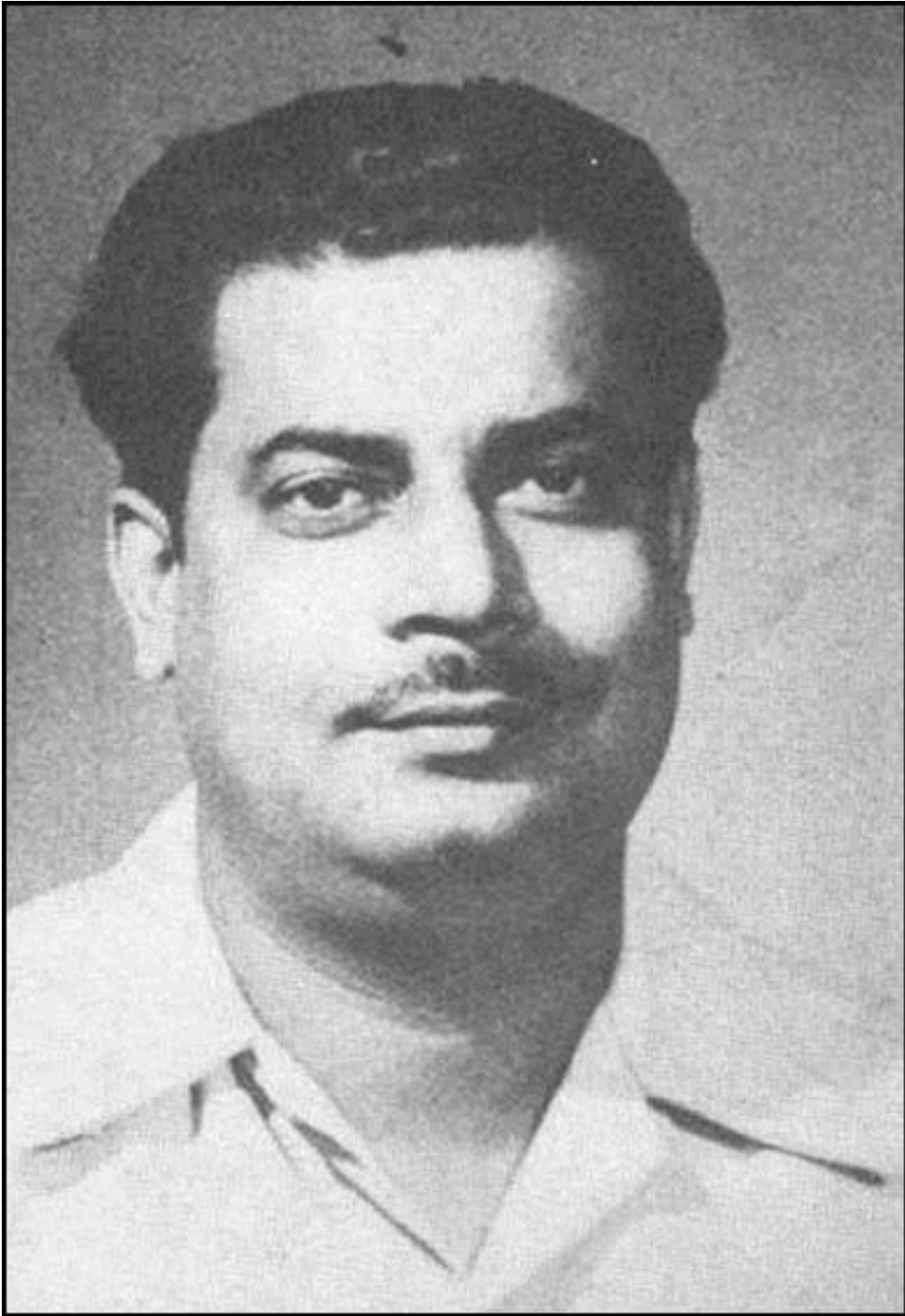
Ko sem bila junija 1986 z Dado na potovanju, mi je rekel: »Napiši kaj.« Plod je bila publikacija v letu 1987 z naslovom: Notranja resnica (The Truth Within). To je glavni vir za to knjižico. Obe deli vsebujeta Dadajijeve besede, zbrane in reproducirane še v času njegovega življenja. Ob branju boste spoznali, da je knjiga provokativna, navdihujoča in poživljajoča. V njej boste našli trajno bogastvo Božje ljubezni do tistih, ki iščejo Resnico.

V dolgih letih potovanja z Dadajijem in tudi kasneje sem srečala nešteto ljudi, ki ga niso nikoli osebno spoznali, toda srečanje z Dado prek knjig, prijatelja ali sorodnika, je prinašalo enako preobrazbo in je bilo enako čudovito, kot če bi se osebno srečali z njim. To potrjuje, da se moč Resnice karseda neposredno izraža skozi ljubezen ... v srcu človeka, ki živi naravno življenje – sproti, kakor se le-to odvija, potrpežljivo, neprisiljeno in iskreno se spominjajoč Boga.

Ann Mills – Sunnysvale, Kalifornija, 1995

Ne iščite zavetja pri nikomer drugem kot pri Bogu.

Amiya Roy Chowdhury

O Dadajiju

13. januarja v vasi Fultali v Comilli v Vzhodni Bengaliji (kasneje Vzhodnem Pakistanu, danes Bangladešu), se je rodil Amiya Roy Chowdhury. Leto njegovega rojstva bi lahko bilo 1906, 1909, 1910 ali 1912. Rodil se je v družini Zeminderjev (*zemljiških aristokratov*), njegov dedek je bil Raja Ramšaran Roy. Družina je bila izključni zastopnik Perutninske družbe v Britanski Indiji. Njegov oče, dr. Mohinimohan (*znan tudi kot Haranath*) Roy Chowdhury, je bil zdravnik. Njegovo mati, Saratkamini, so vsi poznali po prijaznosti in radodarnosti. Preden se je dojenček rodil, je v budnem stanju videla, kako ji je v naročje skočil Gopal (*Krišna kot otrok*). Nekaj dni kasneje sta imela oba starša neke noči enake sanje, v katerih se jima je prikazal Šiva (*eden od vidikov trojne pojavnosti Boga: Brahma je tisti, ki vse ustvarja in razvija; Višnu je ta, ki vse vzdržuje in ohranja; Šiva je ta, ki vse uničuje in obnavlja*) in jima povedal, da se neizbežno bliža prihod Božanskega. Ko se je otrok rodil, je hišo izpolnil božanski vonj. Starši so otroku iz velikega spoštovanja nadeli ime Amiya Madhab, kar pomeni medeni Gospod.

Ko je Amiya odraščal, so družinski dom pogosto obiskovale svete osebnosti in ljudje, ki so se odpovedali posvetnemu življenju. Amiya je bil radoveden, zakaj imajo zmršene lase, zakaj se po telesu mažejo s pepelom in zakaj, kot je v navadi v Indiji, hodijo naokrog goli ali v obleki žafranaste barve. Deček jih je spraševal: »Ali je to način, kako najti Boga?« Ob takem vprašanju iz ust drznega fantiča so ostali brez besed, spravil jih je v zadrego. Njegovi vnemi ni bilo konca. Ko je prišel na njihov dom Alekbaba, modrec, star skoraj 200 let, so ga starši zaprosili, naj blagoslovi njunega otroka. Amiya je pritekkel do golega svetnika, ga prijel za moda in rekel: »Kakšna je korist od golote? Zakaj ne zapustiš tega starega telesa?« Starša sta poskusila sina prepričati, naj se prikloni svetniku, toda deček je ostal do njunega prepričevanja ravnodušen. Sveti mož ju je pomiril in se sam priklonil fantiču.

Minevala so leta in vrstili so se razni misteriozni dogodki. Čeprav se Amiya ni posvečal pouku v šoli, je bil najboljši v razredu v vseh predmetih. Globina njegovega znanja je presenečala vse. Recital je verze v sanskrtu ter jih razlagal nenavadno izčrpno in bistrourmno. Ko je dopolnil šest let, je očetu raztolmačil Bhagavad-gito (*klasično indijsko duhovno pesnitev*).

Približno v tistem času je nekega dne obedoval v hiši soseda muslimana, ki je povzročal velike nemire v ortodoksni hindujski skupnosti. Amiya je poudarjal, da je družbena neenakost med ljudmi priskutna. Kot otrok je začel govoriti tisto, kar je kasneje postalo njegovo glavno sporočilo svetu: »Vsi spisi in obredi so stvar uma in obremenjeni s praznoverjem. Zavrzite vse te družbene običaje in predsodke ter svoje misli posvetite Bogu. Bog je v vas, ne pozabite tega. On ne dela razlik med enim in drugim človekom. Poskusite se Ga spominjati in se zavejte Resnice. Večna religija oznanja: Resnica je Ena. Obstaja samo ena človeška rasa. Bog je vseprisoten in večen.«

Deček ni dolgo ostal pri konvencionalni izobrazbi. Ko je bil star devet let, je odšel od doma. Niti najmanj mu ni bilo mar za udobja v domu bogatih staršev. V naslednjih letih je ob več priložnostih izginil. Taval je po gostih gozdovih in hladnih planinskih predelih v Himalaji, da bi yogije, sadhuje in askete spravil z lažne poti askeze, na kateri so bili. Spraševal jih je: »Zakaj počnete vse to? Kakšna je od tega korist? Vse to je zmotno. Pojdite domov, poročite se, saj ste prišli na ta svet z naravnimi željami. Pojdite delat.« Šele po vrnitvi iz religiozne osamitve k naravnemu življenju so bili dovolj svobodni, da so lahko spoznali Resnico. Ta naravna pot k Bogu postane jasna, ko se seznanimo z Dadajijevim preprostim sporočilom.

Amiya se je v obdobju odraščanja in tudi kasneje zaradi svoje neukrotljive, a magnetno privlačne osebnosti vedno znašel v središču vsake skupine. Rad je imel družbo in sproščene pogovore o navidez posvetnih vsakdanjih temah in raznih družbenih dejavnostih, povezanih z delom. Bil je ekscentričen, eksploziven in nepredvidljiv; pogosto je o nekom govoril zelo pohvalno, kasneje pa je to isto osebo navidez brez razloga povsem ignoriral.

Ko je odrasel, je razvil nagnjenje h glasbi. Po zaključenem študiju glasbe je nastopal na koncertih v severovzhodni Indiji. Ker je bil postaven in zvonečega glasu, si je pridobil veliko priljubljenost. Med leti 1929 in 1940 je deloval v povezavi z Vseindijskim radiom (All India Radio) v Kalkuti. V tem času je z velikim uspehom organiziral stavko radijskih umetnikov in delavcev.

Naj je bil politično dejaven ali ne, so ga leta 1931 zaprli zaradi domnevnega sodelovanja z osvobodilnim gibanjem. Leta 1935 je šel v Evropo prepričevati Hitlerja, naj ne napade Rusije. Srečal se je tudi s Stalinom, Mussolinijem in Churchillom. V tem času je v Kalkuti igral nogomet kot A. Roy v najboljšem klubu v Indiji, imenovanem Mohunbagan. Leta 1940 je deloval kot producent v gledališču in filmski industriji.

Od zgodnjih 1920-ih do poznih 1950-ih je evidentiranih več poročil o tem, da so Amiyo ob istem času videli na različnih mestih. Pričevanja govorijo o velikih razlikah v njegovem vedenju in načinu komuniciranja z ljudmi, ko je nastopal v različnih vlogah; čeprav je bil v isti telesni obliki, je bil sočasno na različnih lokacijah in je imel različna imena. V Benaresu je bil znan kot Kišari Bhagavan – opozarjal je ljudi, da je »Bog edini Guru«. Več let so ga videli živeti v majhni sobici mošeje, kamor so mu prihajali izkazati spoštovanje tako muslimani kot hindujci. V tem času je bil znan tudi kot Paglababa (*blazni svetnik*) iz mošeje Patalešvar v Benaresu. To ime je dobil, ker je postrigel zmršene lase Santdas Babajija in pred vsemi uriniral na žrtveni ogenj, ki ga je zanetil Babaji.

Hkratno opažanje Amiye na oddaljenih mestih je skozi desetletja zanesljivo dokumentirano. Nekoč leta 1968, ko je že bil znan kot Dadaji, je bil po zabeleženih pričevanjih sočasno prisoten v enajstih hišah v Kalkuti, medtem ko je doma spal.

Leta 1940 je šel v domačo vas Fultali zaprositi sorodnike, naj zaprejo cvetoč posel s Perutninsko družbo, prodajo vso posest in se preselijo v Zahodno Bengalijo. Njegova opozorila so naletela na gluha ušesa, saj so ga člani širše družine imeli za mladega vročekrvneža. Čez pet let je odpotoval v Fultali prevzet svoj del družinskega posestva. V Kalkuto se je vrnil z dvema milijonoma rupij in 90 kg zlata. Kupil je stavbe in zemljišča za člane svoje družine, ki so že kmalu morali prebežati v Indijo kot berači, ko so muslimani iz Vhodnega Pakistana leta 1947 pobesneli in izgnali na tisoče hindujcev.

Amiyo so pogosto videvali, kako se je z enim od svojih treh avtomobilov vozil po Kalkuti, odet v izvrstna oblačila, sijoče čevlje, s kravato, ki se je ujemala z barvo avtomobila. Spet drugič so ga videli v lungiju in kurti (*preprostem, krilu podobnem ogrinjalu in srajci*), s pločevinastim kovčkom v roki.

Po poklicnem delu v glasbi in filmski produkciji je uspešno predsedal k bančništvu in zavarovalništvu. To je gotovo prepričalo njegovega bodočega tasta, da je primeren za njegovo hči, in tako se je Amiya Roy Chowdhury leta 1946 poročil z gospodično Amito Dasgupto. Tretjo noč po poroki je Amiya izginil. Na kratko se je vrnil leta 1949, potem spet izginil in se šele leta 1952 vrnil v Kalkuto živeti kot družinski človek. Njegovo ženo so ljubkovalno klicali Boudi (*žena starejšega brata, nasprotna polovica Dadajija*). Imela sta hči in sina, v kasnejših letih pa še nekaj vnukov. V času, ko je izginil od doma, je obiskal mnoge kraje ter se soočal s sannyasiji in svečeniki. Govoril jim je: »Samoodpovedovanja in ritualov ne bi smeli imeti za pot k spoznanju Resnice.«

V šestdesetih, sedemdesetih in osemdesetih letih je imel manjšo trgovino z igračami na Novi tržnici (*New Market*) v Kalkuti, dokler je ni uničil požar. Skozi leta je svobodno menjaval področja delovanja, pa ne zaradi zaslužka, saj je imel dovolj družinskega bogastva in posesti, temveč zato, da bi s primerom pokazal, kako pomembno je običajno delo in da je naravno družinsko življenje edina pot do izkustva Resnice in Boga.

Amiya Roy Chowdhury je leta 1967 postal znan kot Dadaji (*dragi starejši brat*) in je začel potovati. Sam je plačeval vse stroške in ni dopuščal, da bi v zvezi z njim ustanavljali kakršne koli organizacije. Ni zbiral denarja, zavračal je prispevke in bogata darila. Govoril je: »Toliko ljudi mi je reklo, da mi bodo postavili ašram (*stavbe in posest za versko skupnost*). Toda moj ašram je celotno veselje. Ni potrebe po vsem tem. Zakaj bi me zanimale stavbe? Tudi ašram je vrsta goljufije. V Njegovem imenu nimamo pravice jemati ničesar. Kdo na svetu lahko oporeka tej resnici?«

Dadaji je bil oster do vseh, ki so iz Boga delali posel in se okoriščali z nedolžnimi iskalci Resnice. Govoril je: »Želim poudariti, naj me ne sprejemate kot svojega guruja. Bog je v vas. Ne iščite vodiča ali pomočnika. Noben smrtnik nikoli ne more biti guru. Vsi Božji možje, prav vsi po vrsti, so goljufivi bahači. Njihov edini interes je nakopičiti denar in ustanoviti institucije. Bog je edini Guru. Ne mučite se in ne tecite za guruji, jogiji ali svečeniki. Nihče vas ne more iniciirati ali voditi k Bogu. Poglejte vase!«

Leta 1972 so Dadajija povabili na praznovanje stoletnice rojstva Jagad-bandhuja (*prijatelja sveta*). Vse življenje je Jagad-bandhu opominjal ljudi naj se spominjajo Imena in zagovarjal brezrazredno družbo. Govoril je: »Naslednji, ki bo prišel, bo prebival v Kalkuti, da bi vzpostavil Resnico in Božje Ime po vsem svetu.« Na proslavi je v skupini svetih mož, odetih v halje barve žafrana, sedel tako imenovani Bhagavan (*vsemogočni Gospod*), katerega je prej omenjeni Paglababa (*glej stran vii*) več let močno poniževal. Ko je Dadaji zasedel mesto na odru skupaj z nekaj ženskimi spremljevalkami, ga je Bhagavan ogovoril. Dadaji je odvrnil: »Ne morem živeti brez žensk. vsi vi na tem odru ste ženske. Nobenega moškega ni, razen Njega.« Bhagavan je zavpil: »Oder je za brahmane (*višji družbeni red; moške svečenike*), ne pa za šudre (*najnižji red*)!« Dadaji se je razbesnel in ostro odvrnil: »On je edini brahmana tukaj. Vsi ostali so šudre. Kako to, da se od tvojih zmršenih las širi smrad po iztrebkih?« Kar je rekel, je dejansko držalo, zato so Bhagavanovi privrženci, zaprepadeni nad potekom dogodkov, poskusili odnesti svojega guruja iz dvorane. Dadaji je rekel: »Padel bo, tudi če ga dvigne sto mož.« To se je dejansko zgodilo, dokler mu ni Dada dovolil oditi. Proslava se je potem začela z Dadajijevo pesmijo: *Ramaiva Šaranam*.

V začetku leta 1973 je Abhi Bhattacharya – slavni indijski filmski igralec, ki si je bil z Dado zelo blizu in ga je spremljal na potovanjih po svetu – posnel na kaseto Dadovo izjavo: »Tožili me bodo. Drugače ne bo mogoče razkriti pokvarjenosti gurujev in oblasti. Zdaj še ni sodnega primera, vendar kmalu bo. Taka je usoda. Ni drugega načina, da se uveljavi Resnica. Zaradi škandala bo Njegovo ime doseglo vsak dom. To je edini način. Nihče ne mara brati o dobrem. Ta primer bo razkrinkal guruje. Sčasoma bodo vsi guruji izginili.«

11. decembra 1973 ob 21. uri je Dadaji poklical Abhiya v Bombay in rekel: »Ne kliči me dva dni.« Ob dveh zjutraj so Dadajija prijeli z obtožbo ponarejanja oporoke, ki se nanaša na posestvo. Neki mož, ki je bil Dadajiju zelo blizu, se je z lažno tožbo obrnil na policijo. Po dveh dneh so Dado izpustili. Rekel je: »Zakaj bi nekdo, komur je dom veselje, potreboval majhno posestvo?« Zaradi publicitete, povezane s sodnim primerom, so se Dadajijevo ime, njegove fotografije in sporočilo razširili po vsej Indiji. Marca 1977 je sodni magistrat izdal 71 strani dolgo sodbo, s katero so Dadajija povsem oprostili.

Od leta 1979 je Dadaji vsako leto potoval po Evropi, Veliki Britaniji in ZDA. Bival je v zasebnih domovih, v katerih se je zjutraj in pozno popoldne pogovarjal z vsemi, ki so prišli k njemu. Zvečer se je srečal z mnogimi ali pa sedel pred majhnimi skupinami na domu, kjer je občasno govoril ali – v kasnejših letih – pel čudovite indijske vdanostne pesmi.

Oktobra vsako leto so v Kalkuti priredili veliko Utsavo (*proslavo, na kateri se razodeva Resnica*) v najeti dvorani. Trajala je tri dni. Vstop je bil odprt za vse, ni bilo vstopnine ali zbiranja prispevkov. Na stotine ljudi se je zgrinjalo z vsega sveta, da bi videlo Dadajija in doživelo Utsavo. Ljudje so se zbirali v dvorani Somnath po dve ali tri ure vsako jutro in vsak večer, da bi zapeli, poklepetali in slišali izkušnje bratov in sester z Dadajijem in Resnico. Dadaji je pogosto delil znanje s tistimi, ki so se zbrali ob njem. Vztrajal je, da Utsava ni omejena s časom in prostorom. Utsava se dogaja kadar koli, kjer koli, saj je osebno, notranje izkustvo radosti ob intimnem stiku z enotnostjo življenja. Bistvo Utsave je zajeto v Dadajijevem sporočilu: Vsevišnji je eden, človeštvo je eno, religija je ena, jezik je eden, Resnica je ena.

Dadaji je znan po vsem svetu po izstopajočem vonju, čudoviti aromi, podobni vrtnicam in sandalovini. Ta vonj ne prihaja iz nobenega vidnega vira, včasih se nenadoma okrepi in enako naglo izgine. Občasno se pojavi kot medeno dišeči Nektar in ostane več let. Tisti, ki so se srečali z Dadajijem, so pogosto doživeli ta vonj ali nektar – v njegovi bližini ali zelo daleč od njega. Tisti, ki so ga spoznali po knjigah, prijatelji ali sorodniki, so včasih prav tako začutili ta božanski vonj in ga takoj povezali z njim. Pri tem sploh niso podvomili, da so začutili Dadajijev vonj, čeprav ga niso nikoli osebno srečali in nimajo razumske razlage za ta pojav. Mnogi ostajajo zbegani, toda izkušnja jih navdaja z lagodnimi občutki. Dadaji je rekel: »To je Vonj, ki človeka spominja Nanj. To se zgodi po Njegovi volji.«

V mnogih letih je na tisoče ljudi obiskalo Dadajija, kjer koli je že bil. Prihajali so iz vseh kotičkov sveta in iz vseh družbenih slojev. V mnogih državah so o njem napisali na stotine člankov visoko spoštovani in znani znanstveniki, politiki, učitelji, novinarji, odvetniki, zdravniki, poslovneži ... Ti v knjigah, žurnalih in časopisih navajajo osebne zgodbe o izjemnih izkušnjah, nepredstavljenih prikazih in nepojasnljivih pojavih, ki so se zgodili ob Dadajiju.

Zgodbe opisujejo ozdravitve smrtnih bolezni, vračanje mrtvih k življenju, pojavljanje predmetov od nikoder, medtem ko je bil Dadaji brez srajce (*npr.: verižic, sadja, blaga, zdravil, steklenic viskija, škatlic cigaret itn.*). Druge zgodbe govorijo o spreminjanju srebrnih predmetov v zlato, pojavljanju sporočil na praznih listih papirja, gravur na zlatih urah, ko se jih je Dadaji dotaknil s prstom. Mnogi so bili priče, ko je Dadaji mimogrede spremenil vreme in pomiril nevihtno morje. Nešteto ljudi je videlo, kako so zaprte steklenice čiste vode postale odišavljene ob dotiku njegovega prsta, in kako je njegova odišavljena voda (*imenovana Čaranjal*) nastala tudi na oddaljenih mestih preprosto po njegovi želji.

To je le nekaj čudežev, kakršne so pred leti doživljali ljudje, ki so ga poznali. Mnogi jih doživljajo še danes. Toda Dadaji je rekel: »Oni (*čudeži*) so nebistveni. Zgodijo se po Njegovi volji. Iskalcem Resnice niso pomembni. Vaš Dada ne ve, kako se zgodijo. Dada ne more nič. On je ta, ki se razodeva skozi Dado. Dada ni nihče.« Mar ni največji čudež to, da živimo in dihamo, da smo tako lahko deležni Božje ljubezni?

Dadaji je dejal: »Bog je vse. On poje v vašem srcu štiriindvajset ur dnevno; v vas je in se ljubi z vami kot Mahanam. Ker dihate, govorite, delate, zato veste, da je v vas. Mahanam je Vrhovna Moč, nič drugega. Popolna predanost Mahanamu, nosilni niti vašega obstoja, je edina pot. Posameznik ne more narediti ničesar, razen priklicati v misli Mahanama. Ime je Resnica. Ime je vaše lastno bitje. Spominjajte se Imena.« (*Mahanam pomeni Božje Ime:*

Gopal, Govinda; razodeva se v nas kot bipolarna vibracija življenja, podlaga srčnemu utripu in dihanju.)

Spet in spet so Dadajija spraševali, kako je najbolje živeti, da bi našli Boga. Če povzamemo, jim je odgovarjal: »Ne zatekajte se k ničemur drugemu kot k Bogu. Poskusite se Ga spominjati in opravljati svoje dolžnosti. Vaše delo je vaša pokora, vaša žrtev, vaše čaščenje. Torej pojdite naprej, ni vam treba skrbeti. Prepustite se naravnemu življenju. Ne zavračajte ničesar, vendar se tudi z ničemer pretirano ne naslajajte. Bodite veseli in uživajte! Prišli smo sem, da bi okusili Njegovo ljubezen in uživali v Njegovi Igri. Samo poskusite se Ga spominjati z ljubeznijo in živeti v naravnem stanju.«

Dadaji je vedno znova ponavljal: »Telo mora oditi, saj je le pojavnost. V resnici ne vidite ničesar.« Po letu 1987 se je Dadaji postopoma umaknil in se vse manj srečeval z ljudmi. V naslednjih petih letih je njegovo vedenje postalo nepredvidljivo in blodno, zdravje se mu je navidez poslabšalo. Tako se je znebil tistih, ki so k njemu prihajali zaradi sebičnih razlogov ali čudežev. Družil se je še samo s tistimi, ki so pristno ljubili Boga in jim ni bilo mar za zunanji videz in osebni užitek. Dejal je: »Pravijo, da ga ljudje zapuščajo (*Dadajija*). Toda izključno pravico do zapuščenja ima samo On. Veliko je poučeval. Zdaj bo počasi zapustil vse. Nič me ne moti, saj sem ... jaz sem. Držite se tega, kar ste prejeli (*Mahanama*). Vselej vas obdaja. Ko vas enkrat prime, Ga je nemogoče zapustiti. On je vaš Najbližji in Najdražji od vseh.«

Zjutraj 7. 6. 1992 je Dadaji rekel svoji družini, da jih bo čez nekaj ur zapustil. Niso ga vzeli resno. Ob štirih popoldne po lokalnem času v Kalkuti je Dadaji zaprosil za malo kokosove vode. Spil je požirek, se z nasmehom zleknil na posteljo in nehal dihati.

Kot je Dadaji vztrajal, v zvezi z njim in njegovim elegantno preprostim sporočilom ni nastala nobena organizacija, ki služi denar in jo žene ego. Dadaji nima naslednika in ga nikoli ne bo imel. Nekaj knjig je izšlo, ker si je za to srčno prizadevalo nekaj posameznikov – gotovo ne zaradi osebnih priznanj ali finančne koristi. Kakor takrat, ko je Dadaji bil z nami, posamezniki tiskajo knjige na lastne stroške, medtem ko za preživetje zaslužijo v običajnih službah.

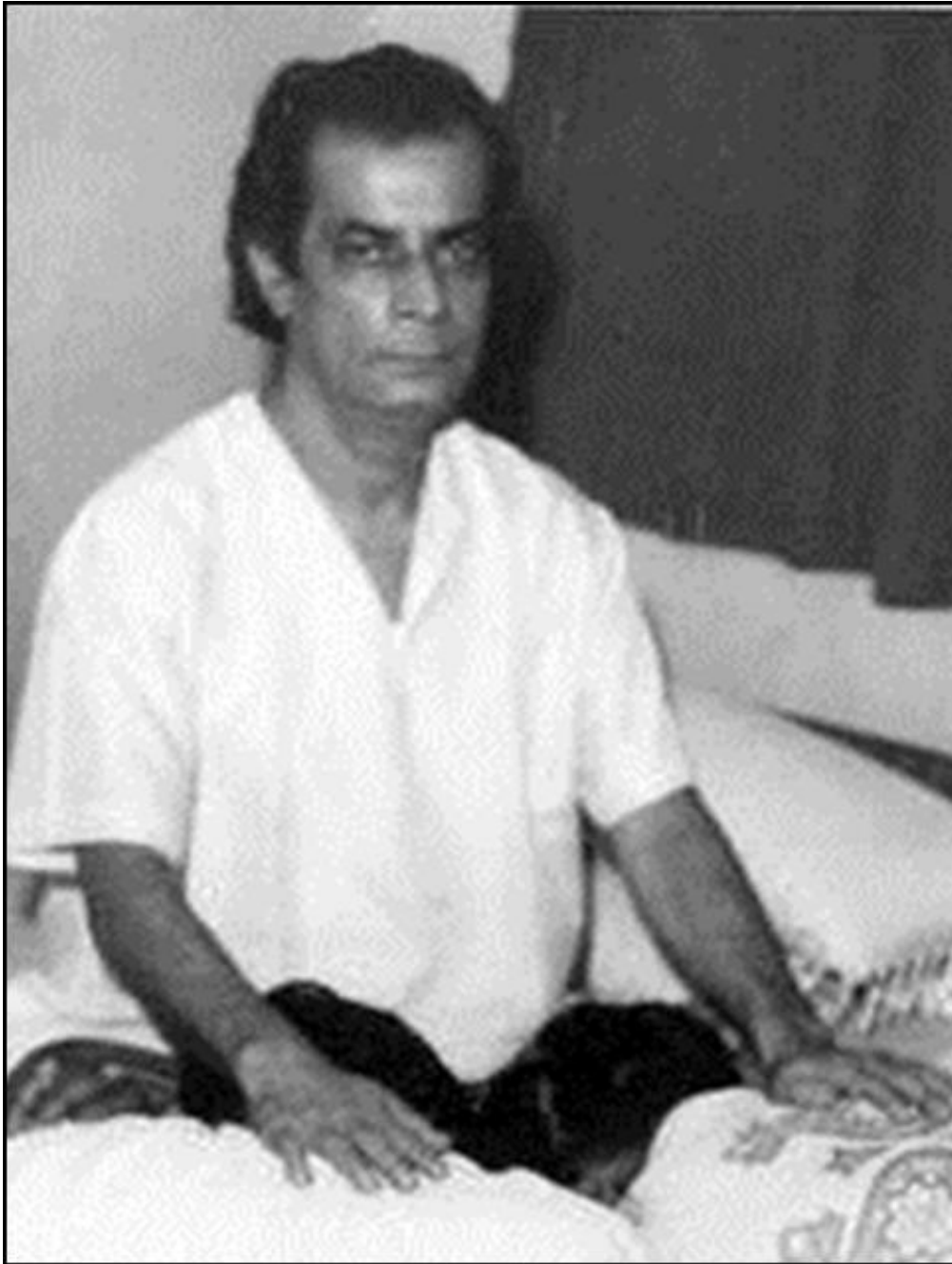
»Resnica razodeva samo sebe,« je rekel Dadaji. Tako se njegovo znanje, njegovo sporočilo Resnice, Ljubezni in Enosti širi od osebe do osebe, od ust do ust – med drugim tudi po knjigah. Nič nenavadnega ni, da se bistvo Resnice izraža na nešteto načinov po svetu, ko se Doba Resnice postopoma poraja iz uničenja, ki ga je napovedal že pred mnogimi leti. Leta 1970 je mnoge, ki so prišli na pogovor k njemu, skrbelo zaradi hladne vojne med Vzhodom in Zahodom ter zaradi možnosti atomske vojne. Zelo direktno je napovedal: »Sovjetska Rusija bo propadla! Konec bo z njo. Njen sistem je gnil. Nima nobene možnosti. Propad bo prišel drugače.« Živo je opisal državljane Rusije in nakazal, da med ZDA in SSSR ne bo vojne, pa vendar bodo ZDA zmagale. Prav to se je tudi zgodilo.

Leta 1982 je Dadaji na obisku v Belgiji rekel: »V osemdesetih bo prišlo do manjših težav, toda prava kriza in naravni upor se bosta začela v letih 1991-92. Sledila bodo leta uničenja, a tudi leta preboja in spoznanja Boga. Tisti, ki so dolgo živeli skupaj v miru, se bodo spopadli med seboj. Nacionalistični in religiozni argumenti bodo služili kot orodje manipulacije. Toda nikoli ne pozabite: človeštvo je eno, religija je ena.« Svetovno dogajanje in postopna evolucija človeške zavesti vse bolj potrjujejo, da je Dadaji govoril resnico.

Čeprav ga ni več mogoče srečati osebno, ga je možno spoznati po pisani ali govorjeni besedi, kar je prav tako ganljiva izkušnja. Dadaji je zelo stvaren, intimen in stalen družabnik v vsakdanjih radostih in naporih – tukaj in zdaj.

Ni slučajno, da se vam je v rokah znašla ta knjiga. Iz nje boste izvedeli, kdo ste in zakaj ste na tem svetu. Dadajijev edini namen je opomniti vas, naj pogledate vase – tam boste našli Boga, Resnico in Ljubezen.

Vsak in vse prihaja iz Enosti

I. Spominjajte se Njega

Samo spominjajte se Njega, medtem ko opravljate svoje delo, zatopljeni v življenje tega sveta.

Resnica je Ena

Obstaja samo ena Resnica, Resnica je Ena. Razlike so samo v pojavnosti. Resnica razkriva samo sebe. Razodeva se v iskrenih srcih. Ljubezen je Jedro Resnice.

Resnice ni mogoče narediti ali razdreti. Ko posije na vas, zagradi celotno vaše bitje. Ko Jo enkrat začutite, Je ne morete več zapustiti.

Resnica je Bivanje. Toda ne inertno bivanje mrtve materije. Resnica je živo bivanje. Zaznavni svet je pojavnost Resnice. Kar se dogaja v Vas, je Resnica. Pojavno in nepojavno, oboje je skupaj, oboje je Eno.

Resnica je zelo varljiva. Preveč ste navezani na materialne predmete, in že se vam izmuzne.

Resnica je negacija vse priljubljene lastnine.

Ko Resnico izrazimo, je to konec Resnice. Ni je mogoče narediti ali razdreti. Ne zajema prepovedi, zadržkov ali tabujev. Ničesar ne bi smeli zavračati ali vnaprej domnevati, da kar koli poseduje Resnico.

Resnica je izven dosega uma. Ljudje navadno pozabljajo, da zavajajo sami sebe, če si jo zamišljajo po svojih lastnih predstavah. Resnice ni mogoče doseči, lahko jo samo živimo. On je v vas in vi ste v Njem. Naša dolžnost je dopustiti Njegovi Resnici in Ljubezni, da se izražata skozi nas.

Resnica je Ena in Nedeljiva. Resnica preveva vse vesolje, torej je tudi v vas.

To naj vas spomni na vašo dolžnost pri udejanjanju Resnice. Resnica se poraja sama iz Sebe. Bolj ko ji sledite, bolj boste mirni in spokojni. Resnica je vaš edini družabnik v življenju in po njem. Človek ne more ničesar. Kot vaš Dada (*Dada; starejši brat*) vam lahko svetujem samo to, da poskusite širiti Večno Resnico med nesrečnimi ljudmi. Le za to se lahko potrudite, vse ostalo bo opravil Sri Satyanarayan (*Šri; sveti. Satyanarayan; božanska Resnica, ki vzdržuje življenje v vseh živih bitjih*).

Naša edina dolžnost je predati se Njemu z ljubeznijo in opravljati svoje posvetne dolžnosti brez občutka, da smo sami tisti, ki povzročamo dogodke. Povzročajo jih Njegova radost. On prebiva v vsem kot Mahanam. To je Resnica.

Bog je Eden

Vsevišnji ni samo predstava. Bog je Stvarnost. On nadzira vse. On je Vir, Energija, Življenje, Eno.

Nihče ne ve, kdo je On. On ni simbol, božanstvo, temveč Resnica, Jastvo. Pri tem ni vprašanja o razlikah v veri. On je os Stvarstva in vitalnost naše življenjske energije.

Stanovitven je, nespremenljiv, nevzvalovljen, poln stalne, brezželjne Ljubezni, Usmiljenja in Lepote. On je Resnica. On je v vas.

On je Absolutna Resnica (*Satya*) in osnovno zatočišče vsega obstoja (*Narayan*). On je simbol enotnosti vse Religije. Satyanarayan transcendirata posvetno raven. Jaz in Ti se zlijeta v Eno. Vse je Absolutno, vsakdo, vse. Dele vidite samo zato, ker gledate razdrobljeno.

Kako On ljubi! Tako znotraj kot zunaj vas je, daje vam življenje in vas nenehno ljubi. Samo spregledajte, prepustite vse za trenutek Njemu. Od vas ne zahteva ničesar. Ne vidi napak. Zanj ni ne kreposti ne greha. Zlahka ga zadovoljite, če se Ga spomnite samo enkrat!

Absoluta ne zavezujejo nikakršni pogoji. On ni niti eden, niti mnogi. Kako naj z besedami opišem, kaj je On? Ni ga mogoče spoznati z lastnimi prizadevanji.

Ne pozabite Njegove Volje. On dela vse. Brez Njega ne morete narediti ničesar. Samo bodite odvisni od Njega.

Kaj se zgodi, če delate vse Skozenj? Nenadoma je On v kreposti in grehu, pobožnosti in brezbožnosti. Samo On lahko uživa v pravem pomenu besede. On prebiva v srcu vsakega živega bitja, celo v vsakem delcu veselja. Samo poiskati Ga je treba v sebi. On je Resnica v vas.

Poglejte vase

Vi sami ste stvaritev Resnice, dejansko ste eno z Njo. Prišli smo v ta svet kot nešteto do roba polnih posod, polnih Njega. Naj vas ta zavest obsije odznotraj. Očiščujete se s kopanjem v tej notranji izpolnjenosti z Njim, ne pa z zunanji obredi. Za tistega, ki Mu je vdan, sta vdanost in božansko en kontinuum. On je vse, povsod, neskončen ... v vsakem delcu.

On je vaš Najbližji in Najdražji. Ne morete poznati sebe drugače kot po Ljubezni, ki pa se ne razlikuje od Njega. On je vaša narava. Kako Ga lahko potem dobite?

Spoznajte sebe in se zavejte Jastva. Potem se boste zavedeli, da je vse, kar obstaja, neločljivo povezano z Resnico. On je vedno v vas. Ne skrbite. Vseprisoten je in vseobsegajoč. Lahko bežite pred Njim, toda On je vedno z vami, nenehno vam pomaga.

Samo spominjajte se Ga in delajte, kar koli že delate, v Njegovem imenu. To je dovolj. Potem se vas nič ne more dotakniti.

Dokler je z vami, ste. Niste nič drugega kot On. Nimate pravice delati ničesar. Samo prepustite vse Njemu. Človek ne more ničesar. Človek je nemočno bitje.

On je v vsem. Vse je v Njem. Živite, toda živite v sozvočju z Njim. Živite onstran domene uma. Ne živite v zahtevah, strahovih, upih. Živite naravno z Njim. To je edina Resnica.

Bodite vedri. Nimate ničesar za dobiti. Vse, kar je, je že v vas. Dejansko je On v vas, vaš sam obstoj pa je pot do Njega. V redu je. Razumeli boste, kdo ste ... kaj ste. Odznotraj (*iz srca*) boste samodejno vedeli. Samo berite to knjigo (*mišljena je knjiga Notranja resnica, glavni vir za to knjigo*) in se spominjajte Maha-mantre (*Božjega Imena*), Mahanama.

Bog je v vas kot Mahanam

Bog je v najglobljih kotičkih vašega srca v obliki dveh zvokov: Gopal Govinda. (*To sta dve Imeni Boga, ki predstavljata bipolarnost vsega obstoječega; njuna vibracija spodbuja srčni utrip in dihanje. V zanosu se zblížata; ko se združita, umremo. Izkusimo ju lahko vizualno, kot vibracijo in kot zvok.*) Mahanam predstavlja temelj dihanja. Da bi vzdrževal vas in vso naravo, On večno poje Mahanam. Vse vibracije na svetu so Mahanam. Gopal vas opominja na Vrhovno, Govinda na Onostrano.

Mahanam je vaš pravi Jaz. Poročeni ste z Mahanamom, še preden pridete na svet. To je prava dikša (*inicijacija; razodetje Imena*), ampak na to ste pozabili.

Ko sedite pred sliko Satyanarayana za Mahanam, vidite svoje lastno Jastvo. Zgodi se neposreden stik. Vsakdo lahko prejme Mahanam neposredno od Njega. Spontano se razodene, kakor in kadar se sam odloči. Mahanam je Vrhovna Sila, nič drugega. Mahanam povzema bipolarnost našega življenja v tem svetu in matriko vse mnogoterosti. Spominjajte se Mahanama z ljubeznijo in predanostjo. To je edina pot. On je daleč izven dosega domiselnih in učenih. Nikakor ga ne morete doseči z obredi. Dosegljiv je samo z ljubeznijo!

Prepustite se notranjemu Mahanamu (*spominjajte se Boga*), bodisi v samoti ali v množici, Zanj ni razlike.

Mahanam je Vrhovna Sila.

Ime je Resnica.

Njegovo Ime in On sta identična. Človeku ni treba narediti ničesar drugega kot priklicati Mahanam v misli. Mislite Nanj in On bo poskrbel za vse ostalo. Mislite na Boga.

Portret Šri Satyanarayana

Leta 1965 je skupina ljudi prišla k Dadajiju. Eden od gostov je dejal: »Rekel si, da je On v vsem in v vsakomer.« Dadaji je odvrnil: »Tako je.« Gost je oporekal: »To ni mogoče. Samo ti lahko delaš čudeže. Radi bi te fotografirali.«

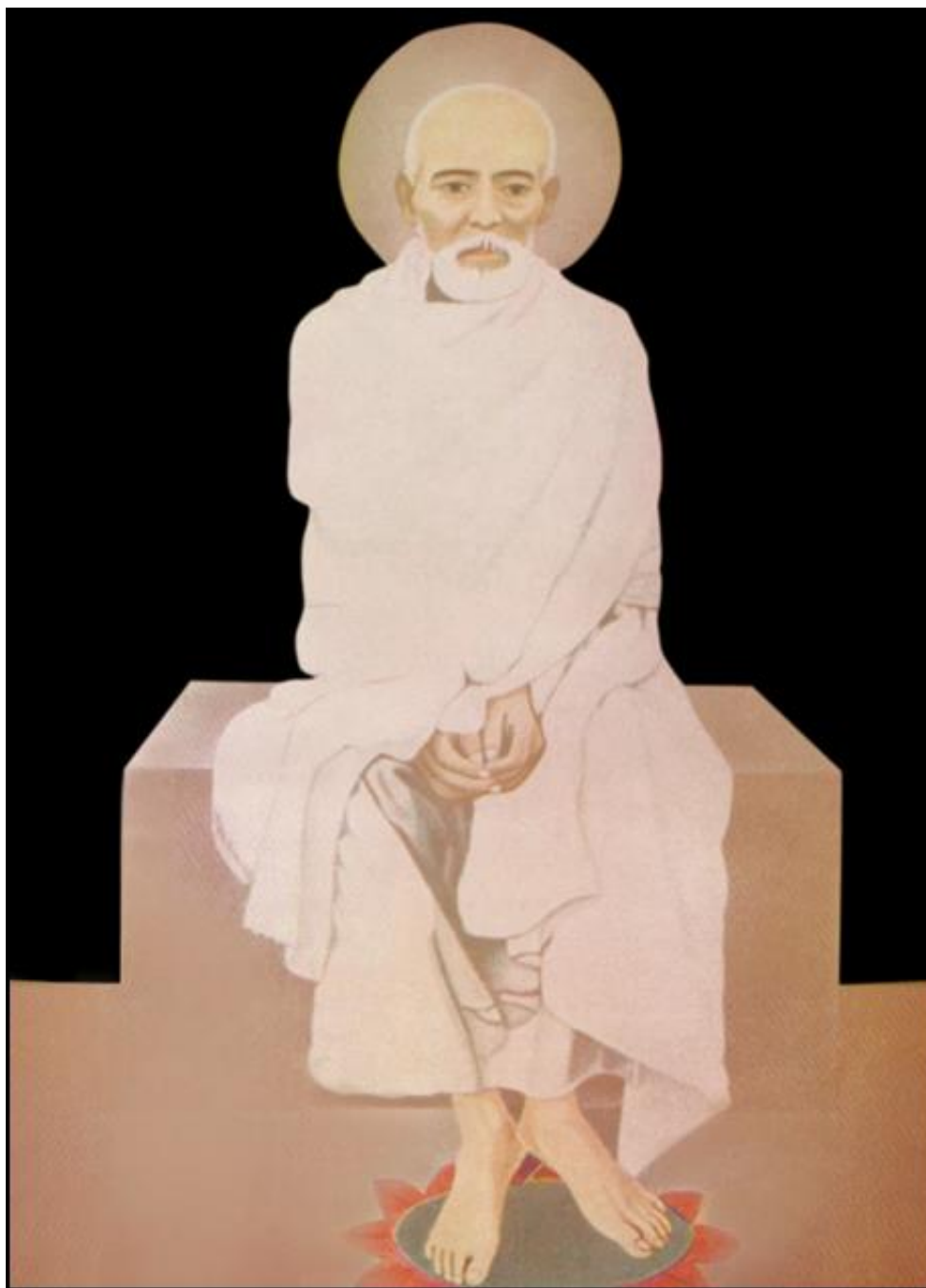
S tem so hoteli iz Dadajija izvabiti privolitev, da njegovo fotografijo častijo, saj je vendar guru. Dadaji je rekel: »Pripeljite fotografa, nimam nič proti. Imam samo en pogoj. S prvo fotografijo lahko delate, kar želite ... lahko molite k njej, ji darujete cvetje, počnete, kar hočete. Z ostalimi fotografijami pa ravnajte, kot da so na njih člani vaše družine.«

Bili so zelo zadovoljni, ker so dosegli, kar so pri sebi nameravali. Fotograf je posnel nekaj slik Dadajija, ko je sedel za mizico na svojem domu. Fotografiranje je trajalo petnajst minut, ker je imel fotograf težave z bliskavico.

Ko so razvili film, so prihiteli nazaj k Dadajiju. Pokazali so mu prvo fotografijo in vzkliknili: »To nisi ti! Saj vendar nimaš brade in takrat nisi nosil teh oblačil. Kako se je to zgodilo?« Na ostalih fotografijah, posnetih tistega dne, so bile jasne podobe Dadajija.

Dadaji je odgovoril: »Ne vem, kako je do tega prišlo, toda ne pozabite na obljubo. Rekel sem, da lahko s prvo fotografijo delate, kar hočete.« Nekdo ga je vprašal: »Kdo je to?« »To je Satyanarayan,« je odvrnil Dadaji, »podoba božanske Resnice v vsem in vsakomer. Ne pozabite, da slike Dade niso za čaščenje.«

Kasneje je Dadaji glede podobe na prvi fotografiji rekel: »Pojavitev Resnice v zavesti se je poosebila v podobi Satyanarayana, kar prinaša Resnico v doseg človeškega pojmovanja.«

Sri Satyanarayan

Njegov vonj daje znamenja

Ko se človek združi z Resnico, se kot podpis tega človeka ob njem pojavi božanski vonj. Ta Vonj ga spominja Nanj. Vse to se zgodi po Njegovi Volji.

Vonj se pojavi, ko vznikne stanje med uglašenostjo (*popolno zlitostjo z Resnico*) in usklajenostjo (*zlitostjo z Mahanamom*).

Dokler človek ohranja popolno zlitost z Absolutno Resnico (*je uglašen*), božanski Vonj ostaja uspavan.

Določeno področje je prenasičeno z Vonjem. Naj vas gorečnost žene tja. Ta Vonj je Satyanarayan. Ko se Mahanam razodene, se razodene Ime, in človekovo telo postane dišeča vdanostna daritev.

Zvok Njegove flavte je Njegov Vonj. Vseprevevajoč je – to je pravi Vamši-dhvani (*Krišnova flavta, s katero kliče k Sebi vse, ki ljubijo Boga.*)

Čaranjal

Čaranjal pogosto narobe razlagajo. Namenjen je povzdigovanju površinske plasti našega mentalne-ga sveta. To je Njegov neposredni dotik, s katerim nam pomaga pri rasti do spoznanja Njega.

(Čaranjal se nanaša na čisto vodo, preobraženo z Dadajijevim pogledom, dotikom ali željo. Voda postane dišeča in prosojna, tudi če je zelo daleč od njega. Med številnimi primeri so denimo naslednji: zaprta steklenica vode na mizi v Bombayu se je spremenila v Čaranjal, ko so jo natakali v kozarce, ko je bil Dada v Kalkuti; V Delhiju je voda v hotelski sobi postala mlečnata in dišeča, ko so jo nalivali iz vrča, Dadaji pa je v tem času z letalom potoval proti severni Indiji; voda iz vseh pip v hiši, oddaljeni kake tri ulice od Dadajijevega doma, se je spremenila v Čaranjal za več dni; čista voda v kozarcu se je spremenila v Čaranjal, ko jo je telefonski sogovornik v Londo-nu ali v ZDA na Dadajijevo prošnjo približal k telefonski slušalki, medtem ko je Dadaji govoril iz Kalkute; v Čaranjal se je spremenila voda v še neodprti steklenici, postavljeni pred portret Satyanarayana v prazni, zaklenjeni sobi med Utsavo. Čaranjal je znan po čudežnih zdravilnih lastnostih, zato ga povezujejo z Gango, tokom Integralne Zavesti. Na dan prinaša postopno preobrazbo zavesti.)

Poti k Resnici

Božje Ime in Ljubezen sta edina pot k Njemu, ta pot pa je prav tako vaše bivanje. Svobodni ste v svojem duhovnem iskanju, ni se vam treba zanašati na nikogar, da bi dosegli svoj cilj. Pot in cilj sta konec koncev eno.

On je vedno v vas, ne skrbite. Vedno boste čutili Njegovo Prisotnost, ki vas bo vodila. Sami ste lastni stezosledec.

Ime (*naravno, ljubeče spominjanje Božjega Imena*) je edina pot. Naj se vam ne mudi. Naj pride do vas, kadar se odloči, kot izliv vašega srca. Ime bo naredilo, kar je potrebno, vse ostalo je jalov trud.

Naše srce in telo sta prava, univerzalna romarska kraja. Guruji in svečeniki vas ne morejo voditi do božanskega v vas. Ni vam treba nikamor odpotovati, ni se vam treba pehati za samospoznanjem. Zaradi nevednosti in praznoverja tečete od kraja do kraja, da bi Ga našli. Nobena mera yoge, meditacije ali samoodpovedovanja vas ne more popeljati do Resnice.

Vaše bivanje je pot. Pravzaprav vpraševanje o poti sploh ni vmesno. Ničesar ne morete dobiti, ničesar narediti, da bi dosegli Resnico, saj je vaše bivanje vaš cilj.

Zakaj bi Zanj kamor koli šli? Prišli ste v ta svet, bodite pozorni na to. Prišli ste sem, da bi nekaj naredili – in to boste morali narediti. Bodite tu, bodite zadovoljni s seboj, bodite zadovoljni z Njim in se vrnite nazaj. To je dovolj.

Ne hodite niti pred Njim, niti za Njim, temveč vstric z Njim. Zakaj ne bi zavedanja usmerili k Bogu, ki prebiva v vas? Poglejte, kako preprosta in naravna je ta pot. Popolnoma tiha predanost Njemu je edina pot.

Religija je Ena

Resnična Dharma (*Večna Religija*) je neustavljiva volja po občevanju z notranjo božansko Silo. Religija je Ena. Dharma je sopomenka bivanju. Dharma je izvrševanje Dharme. To pomeni, da Bivanje drži bivanje. Duša nas drži, zato moramo to Dušo spoznati. Ona nam je najbližja! Ali se moramo posvečati obredom, da bi ljubili Najbližjo in Najdražjo? Prav ničesar ne potrebujemo! Samo poskusite Jo ljubiti, to je resnična Dharma.

Pri spominjanju Boga in spoznavanju Njegove Ljubezni ni prostora za umske in telesne akrobacije. Da bi Ga spoznali, opustite vse zunanje navidezne religiozne drže in vaje. On odloča, kdaj je pravi čas, da se povzdignete do višjih ravni. Ne silite se k ničemur, naj se vse zgodi naravno.

Naj vaše nedelje ne bodo drugačne od ostalih dni v tednu. Ne ločujte življenja od Religije. Vaše samo bivanje je pot k Njemu. Lahko ga le živite.

Delajte vse in se medtem spominjajte Njega – to je vse, kar je potrebno. Potem ostanite ves čas budni, da ne postanete žrtev praznoverij. Teh ni mogoče zlahka odstraniti ali zavreči, zato se jih stalno pazite.

Vse zemeljske religije so praznoverje.

Kar se dogaja v imenu religije, so neumnosti – zgolj sleparstvo in prevare. Izvršujejo jih tako imenovani duhovni voditelji, ki imajo v celotnem blefu trajne interese. Ukvarjajo se s poslom, ne z Religijo.

Ne obstaja individualna Religija. Edina Religija je Ljubezen, ki se vam razodene, ko se spominjate Mahanama.

Bog je Guru

Vsi ljudje, ki razkazujejo in prodajajo razne tehnike kot pot k Bogu, vas poskušajo pretentati. Vsi so bleferji! Mečejo vam pesek v oči! Nihče vam ne more pomagati, vse se dogaja izključno po Njegovi milosti.

Lahko govorimo o učitelju ali profesorju posvetnega jezika, kako pa lahko govorimo o guruju? Z ustanovitvijo ašrama (*religiozne skupnosti*) ali matha (*samostanske institucije*) se samo spuščate v svojevrsten posel.

Ne potrebujete nikogar kot posrednika ali zunanjega vodiča. Vsak vodič vas bo speljal na stranpot. Bog je edini Potovalni Agent. Ne guru (*duhovni učitelj*) ne svečenik ne moreta narediti ničesar. Samo spominjajte se Njegovega imena in bodite potrpežljivi.

On je edini Guru, Guru v nas. Resnica vam ne more vstopiti v misli pri vaših ušesih. Resnice ni mogoče izraziti in razumeti na ta način. Resnica prihaja samo odznotraj.

Kdor vam reče, da vas lahko odpelje do Boga, ne govori resnice. Noben smrtnik ne more nikoli in nikakor biti guru ali vodič. Vsakdo ima Guruja v sebi.

Vaš pravi Guru tiči v vas, da bi vas objel in vodil do končnega cilja, spoznanja vaše prave narave – božanske blaženosti.

Sledite samo notranjemu glasu in nikoli ne naredite ničesar v nasprotju z njim.

Guru pomeni Ime. Ime je Guru. Ime prinaša popolno blaženost, večno srečo.

Pravi Guru je Nesmrtna, Večna Resnica, naše lastno Jastvo oz. Bog. Guru je ves čas z nami. Nikoli nas ne zapusti. Kako bi nas lahko zapustil? Saj je Večni Vir življenja, našega obstoja.

Le Bog je Guru. Tisti trenutek, ko se neki človek predstavi kot posrednik, je vse izgubljeno. Kdo bo poučeval? Kdo bo vodil? Ali obstaja kdo, ki lahko vodi ali daje mantre (*mistične*

zloge)? Nihče! Kdor Ga zares pozna, ne bo mogel nikoli izgovoriti besed: »Vodil te bom,« ali komur koli dati mantro s svojih ustnic, kajti tisti, ki se zavedajo, vidijo – se pravi vidijo Vsevišnjega v vsakomer, povsod. Kako lahko potem kdor koli reče: »Jaz sem guru, ti si učenec«? Vse to je oblika ega.

Vaš Dada ni vaš guru. Gospod prebiva v vas in je vaš edini Guru. Jastvo ima dvojno vlogo: Guruja in učenca.

Naredite Njega za svojega Guruja in videli boste, da vas bo odpeljal do brega skozi tok življenja, preplul bo vse nevihte, Sam držeč za vesla. Vsemogočni bolj hrepeni po vas, kot vi hrepenite po Njem. Ne ubadajte se z zunanjim vodstvom, ne tekajte za svečeniki, guruji, yogiji. Namesto tega raje pogledjte vase. Poiskati Ga morate v sebi.

Jezik je Eden

Jezik. Vse dokler govorimo, smo znotraj uma. To je jezik. Obstaja tako veliko jezikov. Izven uma, onstran uma ni jezikov – tam je samo dikša (*razodetje Imena*). To Ime je Eno. Jezik je Eden.

Vsaka objava ali razglas je zvok, le če ga narekuje notranji glas Resnice. Ko se ta Zvok sproži, je to On. To je na prvem mestu.

On je onstran simbolov, jezikov, neizrazljiv je. Dokler zmorete pojasniti pomen nekega simbola, ste omejeni z umom. Resnice ni mogoče razumeti, lahko jo samo živite.

Resnica se razodeva skozi ljubezen. Njegova Ljubezen je edini jezik. Ljubezen je edini jezik, ki ga On razume.

Učitelji in učenje Resnice

Sveti spisi so bili napisani z namenom, da bi zaščitili svet. Vrhovna Resnica, razgaljena vseh ogrinjal, vse to presega.

Spisi so mreža polresnic, izprijenih resnic in karikatur resnice. Resnica se nikoli ne ukloni umskim kalupom, ki so tipični za svete spise. Ne morete najti Vrhovnega Bitja z iskanjem po spisih. Našli boste samo dvome, konflikte in razlike, ki izvirajo iz uma in intelekta.

Spisi ustvarjajo samo prerekanje o Absolutu. Njega ni mogoče pojasniti, gotovo ne s svetimi spisi. Ne poskušajte Ga razumeti.

Obrednost v svetih spisih je povsem brez pomena in polna zmotnosti. Nihče ne ve ničesar. Vse to ni nič, popolnoma nič, samo svečeniško prekupčevanje in trgovanje. Pragozd praznoverij vas zavaja in vodi daleč stran od Resnice.

Resnica obstaja brez pomoči dogem.

Bog ni religiozen. Ni mu mar ne za sikhe, ne za kristjane, ne za jude, ne za budiste, ne za muslimane, ne za hindujce. Ljubi in blagoslavlja tudi ateiste.

Čemu templji, cerkve in ašrami? Noben sveti spis jih ne zahteva. Z njimi izkoriščevalci gradijo posel.

Kar koli rečete, v nobenem primeru ne blefirajte v Njegovem Imenu! Ne delajte posla iz Boga.

Kaj je Bog? Kaj mislite, ko rečete »Bog«? Bog ni oseba. Oseba ne more biti Bog. Jezus ni nikoli rekel: »Jaz sem Bog.« Vi ne poznate niti ABC o Kristusu. Ne Krišna, ne Jezus nista rekla: »Častite me, jaz sem Vsevišnji.«

Cerkve so samo ena vrsta posla, zbiranja denarja. Kristus ni bil Kristjan. Kristus je bil pobožen človek, ki je bil neposredno povezan z Njim. Rekel je: »Na Zemlji ni ničesar, razen Boga! Prav vsakdo je v neposrednem stiku z Njim.«

Križanje? Kaj mislite s križanjem? Kristusa so umorili? Je bilo križano njegovo telo ali njegova filozofija, to je vprašanje. Resnice nikoli ne morete križati. Tudi zgodovinsko gledano Kristusa niso nikoli telesno križali, le njegovega nauka niso sprejeli. To je križanje. Vi pa ga vsak dan pribijate na križ in pozabljate Nanj. Zaradi lastnega egoizma nenehno zabijate žeblje v njegovo meso.

Kdo je napisal Sveto pismo? Sam Kristus? So tisti, ki so zabeležili dogodke in zgodbe, bili priče Kristusovemu življenju? Ljudje ne vedo ničesar. Tako so imeli obilo priložnosti, da v besedilo vnesejo svoje lastne zamisli in zmote.

Današnje Sveto pismo ni Sveto pismo iz davnin. Današnja Gita (*klasična indijska duhovna pesnitev*) ni Gita iz davnin. Tistega Svetega pisma ni več. Tiste Gite ni več. Vse današnje različice svetih spisov so kreacije uma.

Na svetu nikoli ni bilo človeka po imenu Buda. Beseda Buda pravzaprav izvira iz jezika palija in pomeni Absolut. Človeku je bilo ime Siddharta. Bil je zelo dober. Samo on je rekel: »Ne verjemite ničemur. Opravljajte svojo dolžnost in se spominjajte Njega.«

Mohamed? Ne poznate niti ABC o njem. Rekel je: »Alah je Eden.«

Mahaprabhu je oznanjal: »Ime je edina pot.« Vse ljudi je videl enako. Tisti, ki so mu sledili, so popačili njegovo osebnost in nauke. Odeli so ga v oblačila žafranaste barve, mu na obraz in čelo namazali pepel, čeprav se je dejansko oblačil kot drugi normalni ljudje. Enako je bilo z Ramo Thakurjem. Ko so ga vprašali, kdo je njegov Guru, je odvrnil: »Anangadeva.« Ananga pomeni breztelesen, deva pomeni Bog. Ljudje ves čas poskušajo stlačiti te ljudi, ki so prišli na zemljo z Resnico, v nekakšne formule ali omejitve, da bi opravičili svoje omejeno znanje in cerkvene odredbe.

Če kdor koli reče, da je Vrhovni, je hujši od morilca! Kako lahko kdor koli trdi, da je Avatar (*inkarnacija Boga*)?

Ne poznam muslimana, kristjana, hindujca ali budista ali kogar koli takega. Poznam Enega. Kajti če je Oče Eden in smo vsi prišli od Njega, iz Enosti, kakšna je potem razlika med tabo in mano? Ni je.

Z negovanjem navade strpnosti in s spominjanjem Mahanama z ljubeznijo se premikamo proti spoznanju Boga. Ljubezen človeštva in želja po služenju bosta privedli v naša srca blaženi mir. To je Sveti spis.

Ne potrebujemo nikakršnih duhovnih vaj

Meditacija, molitev, obredi, pokora, askeza, samozatajevanje, samoodrekanje, celibat, miloščina, daritve, žrtvovanje, joga, tantra, iniciacija, razodetje, mantra

Ljudje so ogrnili Resnico v mrtvaški prt tradicij – v pokore, odrekanja, telesne in umske metode, obrede in recitacije svetih spisov. Absoluta ne moremo najti v nobeni od teh predpisanih tehnik. Prav tako Absolut ne deli človeštva na sekte, kaste, svetnike in grešnike. On je povesod in enak v vsem. V svetu bi morali živeti normalno in ga ne zavračati.

Ime je Vrhovna Avtoriteta. Razen Imena ni ničesar. Ime je Guru. Ime je Bog. Ime je Vsemogočno in Resnica. Ni potrebe, da bi šli h komur koli, kamor koli. Sami ste polni Njega. Zakaj bi se ubadali s tekanjem za vsemi temi rečmi?

Meditacija

Meditacija je zavedanje Resnice. Ko se pojavi to zavedanje, spoznamo Boga v sebi (*Satyanaarayana*), pri tem so odstranjene vse umske ovire in prekrivala.

On ne potrebuje meditacije, telesnih akrobacij ali samoodpovedovanja. Ga iščete s štetjem zrn na rožnem vencu ali meditiranjem zaprtih oči? Nikoli Ga ne morete doseči, niti po nešteto milijonov rojstev, če greste po poti take prakse.

Preseči je treba um. Kaj je mišljeno s tem – preseči? Tega nihče ne ve. Meditacija se zanaša na iluzorno upanje, da se lahko z njo znebimo uma. Z uporabo akrobacij uma včasih pomislite, da ste nekaj dosegli, um vam izpolni lepe podobe, toda tovrstno razmišljanje je prav tako delo uma.

Meditacija je prav tako stvar ega. Pravite: »Meditiram.« Zakaj? Da bi nadzirali želje in čute. To je absurdno, saj smo ob prihodu na Zemljo sami povabili te želje.

Meditanti govorijo o nepristnem. Sesti k meditaciji je kot poskušati z umom obvladati nekaj brezumskega.

Meditacija? Čemu jo potrebujemo? Sedite zaprtih oči, delate to ali ono. To je le slepljenje. Farsa v Njegovem imenu.

Kolikor človeka vleče k meditaciji, asketizmu in osami, toliko se vrti okoli samega sebe (*je egoist*). Zakaj? Ker s tem zanemarja svojo dolžnost do drugih in do družbe.

Meditacija? O čem govorite? Meditacija ni nič drugega kot lenoba! Imate čas za kaj takega? Toliko pomembnih dolžnosti imate. Vam to ni dovolj? Razumite, da On toči solze za vami ves dan. V vašem lastnem srcu je, izven dosega zavestnega uma, onstran misli. Ljubi vas, ker je On Ljubezen! Samo bodite v Njegovi Ljubezni in se Ga spominjajte. To je dovolj, to je vaša najpomembnejša dolžnost.

Meditacija je objava egoizma. Sprejmite življenje, kakor prihaja. Vsakršno prizadevanje, da bi Ga dosegli, je zaman. On pride, ko pride, ne pa zaradi vaše vadbe ali asketskega vedenja.

Meditacija je posebej visoko razvita oblika lenobe. Mar nimate službe, družine, prijateljev? Običajen človek navsezadnje nima časa za takšne stvari.

Nobena tako imenovana transcendentalna meditacija ali koncentracija ne more seči do ravni Resnice, če ni usmerjena skozi delo.

Delo, opravljeno s polno koncentracijo, ko se človek popolnoma izgubi v opravilu, ko dejavnost in vršilec dejanja postaneta Eno in je občutek individualnega jastva pozabljen, to je prava meditacija in pokora.

Molitev

Božanska ljubezen ni predmet duhovnih vaj niti molitev, kolikor so cilj teh vaj in molitev težnje lastnih hotenj. Ne samo to – čeprav lahko hrepenenje skozi molitev k lotosovim stopalom Božanskega Bitja prinese užitke, samo po sebi ne podarja božanske Ljubezni.

Če ocenjujemo učinkovitost molitve, jo je treba upoštevati kot skrivni interes.

Molitev stopnjuje prarabdho (*neizogiben, usojen razvoj življenja*).

Posamezniki nimajo nobene moči. Ne moremo nositi bremen, če jih ne nosi On. Delamo veliko napako, ker mislimo, da mi delamo stvari in ne On. Ko vse misli predamo samo Njemu, se vzpostavi enotnost in potem se On odzove na naše molitve.

Obredi

Zmeraj ste v stiku z Njim. On je vedno prisoten, ne potrebujete nobenih zunanjih znamenj.

Prišli ste na svet kot množica do roba polnih posod (*purna-kumbha*). Izpolnjeni ste z Njim. Očiščujete se s kopanjem v notranji izpolnjenosti z Njim, ne pa z zunanjimi obredi.

Pazite se obredov in dogem. Ne oklepajte se oblike. Dojemite smisel, ki tiči za obliko.

Ne smemo Ga poskušati omejevati s kakršno koli vero, obredjem ali praznoverjem.

Ponavljanje Božjega imena (*japa*), pokore (*tapas*), duhovne vaje (*sadhana*), odpovedovanje (*sannyasa*), umske in telesne vaje (*yoga*), obredi in rituali (*tantra*) ... s temi pristopi Ga nihče ne more spoznati, kajti jastvo, princip ega, preži za vsemi njimi. Dokler obstaja ego, Ga ne morete spoznati. Ne morete Ga spoznati z umom.

Pokora

Jastva ni mogoče spoznati s pokoro. Zakaj bi se kar tako kaznovali s pokorami in stiskanjem pasu?

Delo je pokora, seveda. Toda edina prava pokora je hrabro kljubovati surovim izbruhom prarabdhe (*neizogiben, usojen razvoj življenja*).

Vse, kar počnete v vsakdanjem življenju, bi morali razumeti z vso iskrenostjo ter se spominjati Njega ali Njegovega Imena in hkrati biti strpni – to je prava pokora, ki predstavlja najvišjo daritev Njemu. Nadaljujte torej s svojim delom z Njim. Opazili boste, da je On že uredil za vas prave stvari ob pravem času, česar egoist nikoli ne more doseči.

Askeza, samozatajevanje

V osnovi obstaja samo Eno Bitje in Ono je v vas. Da bi Ga spoznali, da bi prišli v stik z Njim, vam ni treba živeti proti svoji naravi s samozatajevanjem.

Ni vam treba po nepotrebnem trpinčiti svojega telesa ali uma. Tisti, ki jim pravite svetniki in asketi, izkušajo v askezi svojevrstno naslado, toda ta naslada pripada umu.

Ga boste našli, če si boste pustili dolge zmršene lase (*jato*), ali če boste nosili oblačila žafranaste barve ali kako drugo religiozno ogrinjalo, ali če postanete asket? On je tako zelo vaš, tako blizu vam je! Mar je prisoten samo v osamljenih kotičkih v gorah ali v oddaljenih pragozdnih votlinah? Okolica je v umu. Ali se strasti, jeza ipd. ustavijo, ko postanete asket, se umaknete v samoto, uživate vegetarijansko prehrano? Vse se giblje pod nadzorom narave. Je tisto, kar vam je dala narava (*želje*), zmotno? Ga lahko dosežete s postavljanjem kakršnih koli pogojev? On vse to presega. Nič od tega se Ga ne dotika. V vse to je vpleten samo ego. Kako katastrofalno! Ne zavedamo se, da Ga ne moremo doseči s tem, ko se ogrinjamo v samozavajanje. Ogrinjanje v zavajajoča oblačila je zavajanje samega sebe. S takimi ogrinjali ljudje kažejo drugim, kakšni niso.

Starost, bolezen, smrt neizogibno pridejo. Vas lahko pred tem obvaruje nošnja preoblek (*religioznih oblačil*)? Kakšno obnašanje je to? Boli ga (*Dadajija*), ko vidi tako nespamet.

Z nošenjem obleke določene barve, rožnega venca, ezoteričnih simbolov ali zmršenih las samo kažete svojo ničevost. Ne potrebujete oker oblačil, dolge brade, ni se vam treba zavoljo Resnice odpovedati svetnim dolžnostim in živeti v osami.

Bog nam je na voljo tukaj in zdaj, kjer koli in povsod. Saj vendar ne morete zapustiti Njegovega stvarstva in Ga iskati kje drugje, kajne?

Odrekanje, celibat

Odpovedovanje oz. odrekanje povečuje ego, nikakor ga ne uničuje. Prav tako ustvarja ničevost, povezano s preračunljivimi dosežki – z izjemnim položajem v družbi. Ljudje, ki živijo v odpovedi, izžarevajo ničevost, ki vodi v popolno temo.

Biti v celibatu ne pomeni ne uporabljati spolnih organov. Celibat pomeni biti v Njem. Kaj odseva spolni odnos? Absorbiranost, uživanje v draži Njegove ljubezni.

Sadhuji*, yogiji, svečeniki in pridigarji se izmikajo odgovornostim naravnega življenja, zato postanejo eskapisti, ritualisti in tako ne dosežejo ničesar. Svet je Njegov, čemu naj se potem odpovedujemo? In zakaj? Ne moremo pobegniti iz Njegovega stvarstva, objema nas z vseh strani. (**Beseda izvira iz korena Sat, Resnica, in se po Dadi nanaša na vsa živa bitja; zmotno jo uporabljajo le v povezavi z samozvanimi svetniki, ki nosijo religiozna oblačila in se posvečajo praznovernim duhovnim obredom in vajam.*)

Opomba urednice: Dadaji je govoril o treh stadijih življenja. Prvi, sannyasa (*odrekanje*) je prikaz nezavedne volje oz. popolne predanosti skozi hlapenje ega. Ampak dokler je življenje, je tudi ego, ne moremo brez njega. V prvem stadiju ga lahko sprejmete kot Njegov ego in tako vaš um postane manjari (*brsteče seme rože*). Sannyasija tipizira podoba novorojenčka v materinem naročju. Drugi stadij, brahmačarya (*celibat*) izraža zavesten občutek, ko človek živi v Njem in skozi Njega in čuti Njegovo prisotnost v vsaki izkušnji. Prava sannyasa je podzavestno vedenje, ki temelji na refleksnih dejanjih. Brahmačarya je zavestno zaznavanje Ene Realnosti v vsem obstoječem. Tretji stadij, grihastho (*stadij družinskega človeka; Boga, bivajočega v telesu*), zaznamuje popolno zlitje misli, občutkov in volje. Pravi grihastha je On, Tisti, ki biva v človekovem telesu.

Miloščina

Kaj je pravzaprav miloščina? Z dajanjem miloščine popuščamo nemarnosti in zlim nagnjenjem. Na drugi strani se krepi donatorjev ego.

Kaj vam pomeni miloščina? Ta, ki jo imate v mislih, je prav tako egoizem. Jaz dam, vi prejmete. Vi ste odvisni od mene, ker sem vam dal delček svojega bogastva, jaz pa se dobro počutim. Naredil sem nekaj zase. Kupil sem si občutek, da sem dobra, usmiljena oseba. Mnogi si s takim odnosom do drugih skušajo kupiti mesto v raj. Vse to je narobe!

Daritve

Mu imate kaj za dati? Ali Vsemogočni, naš Oče, pričakuje dakšino (*daritve denarja, cvetja ipd.*) ali posvetne darove od Svojih otrok? Jasno, da ne. Če se lahko uglasimo z Mahanamom (*Božjim imenom v nas*), ki smo ga prejeli ob rojstvu, in se mu vdamo, to v trenutku postane edina oblika daritve. Kajti on je edini Darovalec, vsi ostali smo iskalci.

Dakšina (*daritev*) je pravzaprav spominjanje Mahanama, kajti Njegovo Ime in On sta identična. Med vami in Bogom nikoli ne more biti kupčij.

Žrtvovanje

Ali lahko opravimo žrtvovanje brez razkošnega pompa? Ga moramo izvajati z bobnanjem, zvonjenjem, z velikimi zborovanji? Vse to je le samopoveščevanje.

Kaj je žrtvovanje? Je Zanj nujno žganje lesa ali ghija (*prečiščenega masla, ki se uporablja pri religioznih obredih*)? Kot žrtev je treba darovati sebe. Ta daritev mora biti opravljena tako skrivno, da nihče drug ne ve zanjo.

Pravo žrtvovanje je notranje. To je notranji zaklad. On je prisoten v posledičnem notranjem zadovoljstvu.

Zaključek potovanja uma se imenuje konec yagne (*žrtvovanja*). Šele potem Gospod sprejme človeka v svoje naročje, um se osvobodi napornega, brezpomočnega življenja v svetu brezkončnega trpljenja.

Yoga, tantra

Vse življenje je Yoga. Yoga pomeni združenje.

Pri yogi, tantri (*obredih*) in svetih spisih je polno nerazumevanja in čudnih tehnik. Ne morete Ga doseči z izvajanjem telesne in umske gimnastike tako imenovanih yogijev* in tantrikov (*tistih, ki se posvečajo magičnim obredom in ceremonijam*). Oni imajo največji ego! Iščejo minljivo osebno moč in tako obsojajo sami sebe na še večje hlapčevstvo, saj napihujejo svoj ego. Spoznanje Njega se poraja iz preprostih, neposrednih sredstev. (**yogi je po Dadajiju tisti, ki živi v naravnem stanju in dela vse, misleč na Boga; zmotno se ta beseda nanaša na tiste, ki se odlikujejo v ezoteričnih mentalnih/fizičnih tehnikah.*)

Yoga je veliko sleparstvo. Vse te zapletene telesne položaje imam za bahavo samotrpničenje. To niti dobra tehnika sprostitve ni. Plavanje, sprehod, celo kajenje cigaret nudi večjo sprostitvev.

Popolna, absolutna predanost Bogu s stalnim brezželjnim in brezskrbnim zavedanjem Njega, podkrepljena s prostodušno vdanostjo in prepuščenostjo, je edina prava, dejanska Yoga. Takrat namreč Bog prevzame vso odgovornost za naše življenje, začne delovati na svoj božanski, nezmotljiv način in kot kapitan popelje ladjo našega življenja k njenemu končnemu cilju: Spoznanju naše prave narave.

Prihajanje oblike iz brezobličnosti in odhajanje oblike nazaj v brezobličnost doživljamo kot življenje in smrt. Zato prava Yoga pomeni videti, kako oblika tiči v naši lastni stvarnosti.

Iniciacija, razodetje

Človek se rodi iniciran. Samo zavedeti se je treba tega dejstva. Bog je v nas kot Mahanam. Spoznate Ga z dikšo (*iniciacijo; razodetjem Imena*). Pristna iniciacija je razodetje. Morate videti, kaj se dogaja v Vas samih. To je Resnica.

Dikša in daršan (*videnje Boga*) sta povsod. Toda mi ju ne moremo najti. Pozabili smo na to, zaradi prakriti (*fizične narave; področja uma*) in maye (*kreativne in spremenljive sile v naravi*). Ko boste tega prosti, (*ko se bo ego ustavil*), takrat boste našli Boga.

Mantra

Ega ne moremo uničiti z mantro (*mističnimi zlogi, ki jih prejmemo od človeških gurujev*), prav nasprotno – zaradi mantre postanemo še bolj njegovi hlapci.

Človeški guruji vam v uho prišepnejo mantre. Kakšna korist? Že ob rojstvu prejmemo Mahamantro (*Veliko Ime Boga*) in iniciacijo. Kdo drug kot On vam bo, torej, dal mantro? Brezplodno je primerjati mantro, ki jo da guru, z Mahanamom, ki ga prejmete ob rojstvu neposredno od Boga.

Človeški guru zašepeta besede v učenčevo uho in mu ukaže, naj jih ponavlja. Kako guru pozna te besede? Prihajajo iz uma. Kar izhaja iz uma, je izkrivljanje Resnice. Vsekakor te besede ne prihajajo od Njega. Človeški guru v svojem interesu daje mantro in redni prihodek je tako zagotovljen iz izkoriščanja, v imenu Boga. Zato pravim, da so vsi ti guruji parazitski plevel. Ali obstaja večji zločin?

Vse je Bog. On je Neskončen, Nedeljiv, Poln. Guru je znotraj. Samo spomni se Ga, to je dovolj. Mantra (*Mahanam*) je že tam, s tabo. Kaj je v resnici ponavljanje imena tisočkrat? Vse to je površinsko, egoizem.

Bog je tvoj pravi Guru. V tvojem srcu vedno zvoni mantro (*Mahanam*). Če ga želite slišati, se obrnite k Njemu in molite za Njegovo uslugo (milost). On vas čaka. Molite za Ime, ne pa za izpolnitev svojih posvetnih želja. Morali bi biti resni(iskreni) v vaših mislih (molitvah), in dobili boste Mahanama.

Svet je ašram

Postanite učenec Boga. Ko ste Eno z Njim, ste Njegov Tempelj in svet postane ašram (*bivalni prostor verske skupnosti*).

Ašrami, templji, cerkve so samo druga imena za kopičenje posesti. Denar, zbran za take posesti, ni daritev Bogu v pravem pomenu besede. Prava daritev je spominjanje Mahanama, kajti Njegovo Ime in On sta identična. Nikoli ne more biti kupčije med nečim z relativne ravni in nečim z duhovne ravni.

On je v vas. Brezplodno Ga je iskati v zunanjem svetu, v svetiščih, na svetih mestih ali v religioznih institucijah. Vaše telo je svetišče Boga. Mošeje, cerkve, templji in sinagoge naredijo iz Njega mrtvo snov.

Pod mojimi stopali je, ko hodim, povsod okoli mene je in v mojem telesu. Bog je povsod. Zakaj bi hodili v tempelj, da bi Ga srečali? On je vendar v vas, hkrati pa ste vi v Njem. Ko greste v tempelj, da bi Ga tam srečali, v resnici bežite pred Njim.

Vse te stavbe in institucije (*templji, cerkve itd.*) so izkoriščevalski posel.

Organizirana religija je nekaj najhujšega, kar si lahko predstavljate! To ni nič drugega kot posel. Posel svečnikov, pridigarjev in gurujev, ki se postavljajo med vas in božansko. On (*Dadaji*) je prišel uničiti organizacije, ki uporabljajo Njega za služenje denarja. Te organizacije so sestavni deli družbe, ki temelji na dajanju in jemanju. Ta človek (*Dadaji*) nima nič s tem lažnim čaščenjem. To je le samopoveličevanje ljudi! Kdo bo častil koga? Vsi smo Eno!

Greh: Praznoverja in ego

Ni izvirnega greha, za katerega ste se prišli spokorit. Dobro, slabo, kreposti, grehi – vse to je samo v umu.

Praznoverja in ego sta največja greha. Preden storite kar koli, se morate osvoboditi njiju dveh. Vohuni (*guruji, svečeniki*) vaše Kali (*hindujske Boginje uničenja*) se predajajo praznoverjem in samopoveličevanju ega s tem, ko se oklicujejo za duhovne posrednike. Da bi prišli do Njega, morate poskrbeti, da bosta dva greha čim dlje od vas. Razna praznoverja so vas povsem potolkla. Tisti, ki jim pravite guruji in svečeniki, so vas držali v temi. Njim samim nič ni jasno, kako naj potem drugim kažejo pot?

Edini grešniki so šarlatani, ki zavajajo nedolžne soljudi, ko si nadenejo zavajajoče (*religiozno*) oblačilo in izrabljajo Boga za posel.

Če sploh obstaja greh, je to nevednost.

Ko spoznate Resnico, da sami nikoli niste vršilec dejanj, in se postavite v Božje roke, vas ne bo niti preganjala ideja greha, niti vas ne bo prevzel napuh zaradi krepostnih dejanj.

Če verjamete Vanj, ni težav. Mar obstaja kar koli dobrega? Lahko pa je tudi obratno. Kdo je dober? Kdo je slab? Ne vemo. Ideje greha in kreposti, dobrega in slabega so stvaritve uma. Odsevajo potrebe družbe in zato nimajo nobene vrednosti. Je tako ali ne?

Dobro in slabo: odseva uma

Temeljna substanca je Ena in Večna, brez konca ali začetka. Ko dojamemo pravo Bistvo, ki leži za krepostjo in grehom, dobrim in slabim, potem v svetnem smislu ne bomo videli razlike med njimi.

Pravimo slabo, toda v resnici ne vemo, kaj je slabo in kaj dobro, ker delujemo znotraj uma. Tepci nad tepci smo. Ne vemo, kdo je dober in kdo slab. Danes lahko rečemo, da je nekdo slab, jutri bomo rekli, da je dober. Kaj je dobro in kaj slabo? Ne spuščajte se v sojenje, pravim vam, samo poskusite sprejeti Ime.

Ni zlih prekletstev. Česa takega ne bi smeli niti pomisliti. Namenil vam je neizogiben, usojen razvoj življenja – kar se ima zgoditi, se bo zgodilo. Ko On upravlja z vašim vozom, takrat ni ničesar, čemur bi lahko rekli dobro ali zlo. On vozi kakor sam hoče, in Ga nič ne prizadene. Vam je morda težko, toda On mogoče ve, da je to dobro za vas. Lahko, da se čutite preklete, toda vi sami si prinašate prarabdho (*neizogiben, usojen razvoj življenja*). Skratka: ko prekolnete druge in vas vaš notranji Kočijaž pripravi do tega, se vam začnejo hitro bližati slabi časi.

Lahko rečete kar koli o slabem, zlem in demonskem, toda če ne obstaja nasprotje dobremu, pobožnemu in angelskemu, kako naj obstaja katero koli od obojega? Oboje obstaja samo v dualni naravi uma. Dejansko je dobro in slabo odvisno od določenih stadijev in pogojev. Kako naj veste, da vas ne bo tisto, čemur zdaj pravite slabo, popeljalo k čemu boljšemu? Začasno je, to je Njegova Igra. Ni se vam treba ubadati s krepostjo in grehom. V vsem ostanite še naprej dejavni, le v mislih naredite svetišče Zanj. Vsa odgovornost se suče okrog Njega, Zaščitnika v vas. Le Ljubezen lahko poskrbi, da se dobro in slabo zlijeta v vrednoti Enega. Prijatelj in sovražnik sta Zanj enaka.

Kar koli že delate, ne obremenjujte se z zlim in dobrim, resnico in lažmi. To je delo uma. To je prazno, začasno. To je Njegova Lila. Lila pomeni Igra, Njegova Igra.

Greh in krepost ne obstajata. Obstajata samo akcija in reakcija.

Kako veste, kaj je dobro in kaj slabo? Kar imate en dan za dobro, se vam bo lahko že drug dan zdelo slabo, in obratno. Človek je tako nemočen. Vse to je delo uma. Kako lahko kogar koli presoimate? Kdo ste vi, da bi sodili? Ne, ne, Bog ne vidi nikogaršnjih napak.

Intelektualci se prepirajo o vprašanju kreposti in greha, dobrega in slabega. Te ideje so odsevi uma. Bog je nad vsem tem. Greh in krepost, dobro in slabo, poštenje in lažnivost, vsi ti so potrebni za namene družbe, družine in naroda. Ampak da bi našli Boga, se moramo dvigniti nadnje.

Trpljenje: zatecite se k Mahanamu

Ničesar ne bi smeli zavračati ali vnaprej domnevati, da kar koli poseduje Resnico, kajti vi ste ves čas v Njej. Korenski vzrok vašega trpljenja je to, da ste pozabili Resnico.

Sprašujete, zakaj so eni revni, drugi bogati, eni zdravi, drugi bolni. Mislite, da so težave posledica greha? Kakšna neumnost! Samo za vlogo gre, ki jo mora posameznik igrati za določen čas v božanski Igri. Nihče ne more spremeniti usode. Bodite potrpežljivi! Samo spomnite se Ga enkrat, pa boste videli, da boste uživali v Njegovi Ljubezni, ne glede na okoliščine.

Če vaši nameni niso v navzkrižju z Njim, Ga boste videli v vsakem dogodku. Toda morate strpno prenašati nalete sil, ki ste jih spustili na dan. Če se povežete z Njim, bo On sprejemal udarce. Obvladajte se in naredite iz svojega telesa Njegovo svetišče.

Naj se vam življenje nasmiha ali mršči, oboje je Njegov ljubeči dar. Prenašajte vse z ljubečim potrpljenjem, ni se vam treba ničemer odrekati. Ne naslajajte se nad ničemer in ničesar ne zavračajte. Ne iščite zavetja pri nikomer drugem kot pri Njem. Če boste povsem odvisni od Njega, ne boste poznali strahu.

Če ste Mu vdani, se vam ni treba ničesar bati. Vdanost ni nikoli brez moči. Tisti, ki vdanosti ne pripisujejo moči, delajo napako na samem začetku.

Ljudje bodo uživali tri četrt življenja, četrt pa bodo trpeli. Toda mi izgubimo potrpljenje in ne sprejmemo te četrtine trpljenja, ki nam jo je On dodelil. Če nas ne bi doletelo toliko raznolikih problemov in ovir, ne bi razumeli in se zavedali, kako in zakaj je On najboljši prijatelj in družabnik. On je naš Najdražji, ki nas varuje v vseh nepredvidljivih težavah in nadlogah.

Naj vas ne obseda nobena želja. Otrosite se žalosti. Nesreča je del ega. Ko presežemo ego, ničesar takega ni več.

Izmenično bo prihajalo dobro in slabo. Zakaj bi razglabljali o tem? Ni vam treba razmišljati. V kraljestvo Resnice bodo prišli tisti, ki bodo v Njegovi družbi v dobrem in slabem.

Številne misli, težave, tesnobe, skrbi in strahovi so tu, da bi vas oddaljili od Njega. Četrt vašega življenja porabite za tovrstne misli in skrbi. Mahanam je zaščitni zaslon, ki vas vodi proti cilju. Poznate razlog? Nektar (*Ime*) opravlja delo Nektarja. Strup (*um*) deluje kot strup. Ko vas torej doleti ta sreča, da enkrat okusite Nektar, bodite odvisni od Njega.

Ljudje omahujejo in trpijo, ker Ga zavračajo. Toda brez Njega ne morejo ničesar. Verjemite Vanj, neomajno verjemite. Ljubite Ga. Nevarnosti in tveganja poskrbijo sami zase. Če se Ga spominjate in ste odvisni od Njega, boste vse življenje neustrašni, ne glede na to, kaj se vam utegne zgoditi.

Bog oz. Njegovo Ime je edina moč v življenju proti neenakostim in negotovostim. Kdor je popolnoma odvisen od Njega, postane neustrašen.

Boleč udarec veliko lažje prenesemo, če se spominjamo Njega. Samo pomislite, kaj bi vam naredil težek udarec, če ne bi imeli Njega. Ko vas udari, vam da tudi zmožnost, da prenesete trpljenje. V nasprotnem bi zblazneli. Če strpno prenašamo neznosne situacije, pride čas, ko On razreši vse probleme. Ne morete pobegniti pred prarabdho (*usojenim razvojem življenja*), treba ga je le potrpežljivo prenašati. Prišel bo čas, da se težke razmere spremenijo. Kadar koli se v vaše misli prikrade razburkanost, se spominjajte tega čim pogosteje. Zmorete to. Ključ je v Njem. Resnica vedno zmaga. On je vaš ščit. Usoda v vsakem primeru pride, toda On olajša trpljenje.

Ne poznamo Njegove Volje, zato žalujemo zaradi vsega, kar naredi, toda On vedno naredi vse najprimerneje za vse. Ne skrbite. Nikoli ne poskušajte razumeti. Kar koli vam da, sprejmite kot Njegovo darilo, kot Njegov blagoslov. Ko se počutite: »Oh, nemočen sem, zmanjkuje mi moči,« pride k vam in prime za krmilo. Ker ste ves čas med ljudmi, prevzetimi s sebičnostjo, ljubosumjem in sovraštvom, je um v bolečini. Tovrstno bolečino stresete s sebe kot prah, če ste vdani in se spominjate Mahanama.

On nas pretresa, da bi bili pripravljeni z Njim okušati pravo srečo, da bi se osvobodili mayer, oziroma uma in navezanosti.

Kljubujte udarcem življenja, naj so še tako siloviti, pogumno se zanašajoč na Njegovo neusahljivo Ljubezem, brez molitev za odrešitev. Ko izlijete srce, vas bo prišel rešit. To je skrivnost bistva človeške etike.

Vedno znova vam pravim – ko se zatečete k Satyanarayanu, vas bo preizkušal na razne načine. Vaša dolžnost je, da se ne vznemirjate, ko vas taki dogodki prizadenejo. O Njem pravijo naslednje: »Tistega, ki Me išče, bom pahnil dol (*naložil mu bom strašne nadloge*). Če Me tudi takrat ne bo zapustil in bo vztrajal pri iskanju, bom postal njegov ponižen služabnik.«

Vsemogočni po Svoji želji in dotiku postopoma odnaša svetne navezanosti in človeka povzdiguje k stanju blaženega miru. Človek ne more kar sam spoznati tega stanja, saj ga preveč intenzivno prevzemajo iluzorne posvetne želje. Vi delate, vidite in slišite vse, toda ne vpletajte se v zadeve tako globoko, da bi po njih privabili trpljenje. Seveda bo On poskrbel za to, ni se vam treba truditi. Samo spominjati se Ga morate.

V potrpljenju je moč

Potrpljenje (*dhairya*) je najvišja od vseh pokor na svetu. Ne bi ga smeli izražati na silo, temveč s prilagajanjem okoliščinam naravnega življenja. Ko se rodimo kot ljudje, sta za nas največji in najpomembnejši sposobnosti zadržanost in potrpljenje. Odpuščanje je velika vrlina.

Ničesar ne bi smeli zavračati ali vnaprej domnevati, da kar koli poseduje Resnico, kajti vi ste ves čas v Njej. Korenski vzrok vašega trpljenja je to, da ste pozabili Nanj (*na Mahanam*). Živite, torej v Njem in potrpežljivo prenašajte svojo prarabdho, nestalne spremembe v svojem življenju. Potrpljenje prinaša podporo.

Dobro vedite, da se bo takrat, ko se eno trpljenje konča ali zmanjša, začel drugi problem. Rezultat potrpljenja je moč, do moči ni druge poti. Potrpljenje ustvari moč, moč pa prinaša blaženost. Bodite potrpežljivi in pustite Bogu, da naredi vse ostalo.

Ego vas ločuje od Resnice

Ego vas ločuje od Mahanama (*Božjega Imena v vas*). Ego se kaže v vsem, pri čemer rečete: »Jaz to delam.« Taka prevzetnost, tak egoizem vas ločuje od Resnice. On (*Dadaji*) ne more narediti ničesar, česar ne dela On. Pravim vam in pravim ... v resnici pa ne vem, kaj vam pravim.

Ne delajte se, da vi izvršujete dejanja. Življenje je kot valovito morje. Dovolj je že nekaj trenutkov ničevosti ob čutenju jastva. Ga lahko razumete? Nekoč bo prišla smrt. Kot val se bom zlil z morjem. Gibljemo se po neskončnem toku neomejenega oceana Življenja, ki nima ne začetka ne konca. Vsakdo mora narediti svoj drobni delež, ki ga je treba narediti.

Povem vam eno stvar. Posameznik je nemočen. Nič drugega niste kot Bog. Človek ne more ničesar. Nima avtoritete, da bi narekoval življenje. Nima moči, ker telo ni njegovo. Življenje je Eno. Atma (*Duša*) je Ena v vseh bitjih.

Ego, kot temu pravite v vašem jeziku, je posebljenje smrti. Poskusite razumeti svoje rojstvo, zakaj ste prišli sem in kaj je vaš namen. Vsemogočni vas ni ustvaril za trpljenje, sužnjevanje in agonijo. Prav nasprotno – On trpi za vas, ker ob rojstvu pozabite na Njegov namen. Popolna predanost Njemu je edini način, kako se znebiti ega in spoznati svoj namen – uživanje v božanski Igri.

Tudi vaš ego je Njegova stvaritev, mar ne? Kako boste živeli brez ega? Kako boste naprej opravljali svoje delo, se posvečali odnosom? Toda občutek individualnosti, ego, zastre zavedanje stalnega stika z Njim. Samo spominjajte se Mahanama (*Božjega Imena v vas*) in On bo poskrbel za vse ostalo.

Vsi, ki mislijo, da lahko sami kaj povzročijo, so egoisti. Dejansko se ne bo nič zgodilo. V tistem trenutku, ko On nadomesti ego, postane človek popolnoma nemočen, On pa Vsemogočen. Doseči to raven je popolna predanost. Ampak želeli si imeti moč ali predanost je egoistično. To se zgodi izključno brez vaše volje.

Ničevost ali egoizem sta vas ločila od Resnice. Ego okrepi prarabdho (*neizogiben, usojen razvoj življenja*). Poskusite v sebi najti Njega. Poskusite se znebiti majhnega »jastva« in začutili boste Njegovo Navzočnost. Človek ne more ničesar, ne more žrtvovati ega. Samo poskusite se Mu predati, samo poskusite Ga ljubiti.

Ego je prav tako ustvaril Bog. Tisti, ki se bojujejo proti egu, so največji egoisti. Razumete? On je z vami, spominjajte se ga vedno in osvobodil vas bo egoizma. Sami ne morete ničesar. Nikoli Ga ne pozabite.

Intelekt ne more razumeti Resnice

Z inteligenco, pridobljeno iz knjig, in poznavanjem religioznih doktrin Ga ne morete dognati. Vrhovno Bistvo ni niti pravilno niti napačno. Tolmačenje ali razlaganje Vsevišnjega je popolnoma neumestno. Tudi inteligenca je svojevrsten ego. Nihče ne ve popolnoma ničesar.

Knjige so odsev modrosti, pogosto popačene. Ne izgubljajte se v množici knjig. Nihče vas ne more učiti. Resnica je v vas.

Poslušajte, ne poskušajte vendar razumeti z inteligenco. V tistem trenutku, ko vas zmoti inteligenca, prevzame um vrhovni položaj in ustvari zmedo. Prepirati se začnete o vprašanih kreposti in greha ... te ideje so odsevi uma. On je nad vsem tem.

Resnica je v vas, v vaši pravi naravi. Ne morete spoznati Resnice z intelektom in razumom ali z znanstvenimi orodji in sredstvi. Za razglabljanje prav tako ni prostora. Ne poskušajte Ga razumeti. Ne poskušajte Ga spoznati. Poskusite Ga ljubiti in opravljati svoje dolžnosti.

Resnica je Večna, toda ostaja ovita v tančico skrivnosti. Vedite, da um in intelekt nimata moči, s katero bi lahko predrila to tančico. Intelekt zaznava razlike in bega ljudi. Znanost se skozi obdobja spreminja. Kar je v določenem času resnica, je kasneje ovrženo.

Skepticizem – če ni iskren – je značilnost šibkega uma. Skeptiki preskušajo našo zvestobo Resnici, s tega stališča so naši prijatelji. Toda razumeti pomeni stati ločeno. Resnico lahko samo živimo. Navdih začutite, kadar On prinese vdih v vaše bitje in neopazno postanete vozilo Resnice.

Biti moder pomeni vedeti, da ste samo igralec. Nevednost pomeni misliti nasprotno.

Bolje, da Ga ne poskušate razumeti z lastno inteligenco. V vsakem primeru Ga boste zgrešili. Samo živite z Njim in spoznali boste, da takrat ne čutite ločenega obstoja, takrat ni ne Njega ne vas. Takrat ni inteligence, ni ubadanja z razumevanjem.

Resnica v srcih vseh ljudi se ne razodeva po intelektualni radovednosti ali spekulacijah, temveč izključno po ljubezni.

Kje je konflikt med filozofijo in znanostjo? Vse je Eno. Za tistega, ki zmore poenotiti notranje in zunanje, izgine vsa zmeda.

Kar se izraža po nepodeljeni uglašeni izključno z Njim, se imenuje Vrhovno Znanje (*Mahajnana*).

Resnica je onstran vaših misli

Ne poskušajte Ga razumeti. Resnica je onstran dosega uma. Resnica je Ena. Z vašimi načini razumevanja izključujete razumevanje. Kako boste dojeli Njega, ki je neomejen?

Ko se v srcu zaljubite Vanj in se prepletete z Njim, vam ni več treba skrbeti za um. Ko pride ta čas, On obvladuje vaš um. Zdaj pustite umu, naj bo tak, kakršen je.

Ljudje vedno hočejo, da bi Bog oz. Resnica ustrezala njihovim umskim podobam. Kjer je um, je neizogibno sosledje akcija-reakcija in valovi želja. Resnica je onstran uma in intelekta, onstran človeškega dosega, čeprav prebiva v nas in je vsem Najbližja in Najdražja. Tiste, ki Ga ne poskušajo razumeti in ocenjevati, trdno drži za roko. Od tistih, ki pa ga poskušajo razumeti, ostaja daleč stran.

Um ne more sam videti stvari v tem svetu. Odvisen je od petih čutil, ki mu prinašajo žlobudrajoče vtise. Zakoni fizične narave nalagajo umu razne omejitve; tako se celotno zorno polje – svet – znajde izven dosega uma. Um pridaja stvarjem pomen. Um vidi pomp sveta, v resnici pa ne vidi ničesar. Sam um je poosebljenje nasprotij, matrika polarizacije in kontradikcij.

Ne bi smeli vedno zaupati umu. Ljudje so nagnjeni k nihanju med dvema ekstremoma, med radostjo in žalostjo, dobrim in slabim, uspehom in neuspehom ipd. Tako nagnjenje vznikne iz dejanj in njihovih posledic na umski ravni. Morali bi biti združeni s Celoto.

Če se ne osvobodimo ovojev prisil uma (*želja, navezanosti*), se Mu ne moremo približati. Ovoji uma nas ovirajo, da bi bili v Vraji (*v vrhovnem stanju, v uglašeni z Bogom*). Zato tistim, ki jih ljubi, ne dovoljuje, da obdržijo ovoje uma. Samo potrpežljivi morate biti.

Um mora priti k Njemu spontano, naravno, brez napora.

Sam um je kot veriga. Ima nešteto hrepenenj. Um in hrepenenje sta sinonima. Tu ni govora o podzavestnem umu. Celotno telo preveva narava uma. V nekem trenutku pride čas, ko človekov um zaplava v svobodo, v praznino. Kako? Takrat pride On, Satyanarayan (*Resnica v vas*), ter po Mahanamu in Svoji Prisotnosti, spodbudi v umu ljubeče lastnosti. Dvignite se nad um in intelekt. Toda kako? Vse se bo zgodilo naravno. Samo potrudite se, On pa vas bo neizogibno presenetil.

Sreča, kakor jo doživlja um, je le začasno stanje, odmik od poti. Ko vas zdramijo nemirni valovi uma, nagnjeni z davnimi sanskarami (*praznoverji*), boste po naravni reakciji privabili še več prarabdhe (*neizogibnega, usojenega razvoja življenja*), zato boste vse bolj in bolj odtujeni od svoje prave narave.

Ampak ne skrbite. Kadar skrbite, se imate za vršilca dejanj. On je vršilec vseh dejanj, zato ne skrbite glede ničesar. Bodite s svojim Najdražjim Prijateljem, potem se nimate česa bati. Poslal vas je sem, da bi uživali v Njegovi ljubezni, zato vam je dal um. Bog vas ves čas trdno drži.

Če se vdajamo umu, nas njegova nagnjenja in narava nosita kot neobrzdani konj. Če se um ne umiri, ne moremo uživati v Nektarju Njegove Ljubezni. Če se spominjamo Mahanama z ljubečo pokornostjo, bo um avtomatično obvladan – s tem avtomatično odpadejo občutki, kot so sreča, žalost, sloves in nesreča, čeprav je njihov »ugriz« sprva še prisoten.

Um in snov nista nič drugega kot Eno. Slepí ste. Ne morete videti, ker se vmešava um. Kar se poraja iz uma, je popačenje Resnice. V naravi uma je, da beži in beži. Celo yogiji in svečeniki ne morejo ustaviti ali obvladati uma. Le z opravljanjem vsakdanjih dejavnosti in s spominjanjem Njega ali Njegovega Imena lahko um stabiliziramo. Naj um sledi svojim prisilam in narekom. Vi pa opravljajte svoje delo, bodite potrpežljivi in mislite na Boga.

Kadar spite, funkcije uma in ega izginejo. Recimo, da se spravlimate h kakemu delu – funkcije uma se vključijo, ko začnete z delom, potem pa um presežete.

Vse je treba delati naravno, um mora teči glede na svojo naravo. Vsako prizadevanje, da bi ga obvladali, vodi v še večji nemir. Naj um sledi svoji poti in se spominja Mahanama. Ta Večni Zvok umirja umetno jalovost življenja s prho Milosti; sčasoma um, tokrat preobražen, začne voditi človeka proti spoznanju njegove prave božanske narave.

Božja Volja vas premika proti popolnosti

Božja Volja, zunanji izraz Satyanarayana, je edini ustvarjalni in vzdrževalni princip v vesolju. Kot božanska Moč ali Energija se razodeva našim čutom v različnih oblikah. Mahanam se ne razlikuje od Resnice.

Naj se zgodi Njegova Volja. S pomočjo Vrhovne Volje je vse mogoče. V vesoljnem toku je Njegova Volja edino, kar je nenehno aktivno.

Vršilec dejanj je v vas. Kar si On zaželi, se bo zgodilo. Njegova Volja vedno prevlada, ne pa volja katerega koli človeka. Posameznik si ne more pripisovati nobenih zaslug ali oblasti. Edini vršilec dejanj je On. Vse se zgodi po Njegovi Volji.

Ko je Mahanam trdno zasidran v umu človeka, potem želje in ovoji prisil razpadejo – takrat jastvo najde dom v Vrhovni Blaženosti. Ko opravljamo svoje dolžnosti, ki prihajajo od Njegove Volje, okušamo Njegovo Ljubezen in Blaženost.

Ko introspektivni um preiščuje o Bogu in božanski skrivnosti, se temu reče bikaša (*brstenje*). Naslednja stopnja sledi, ko um izgubi svojo identiteto in se popolnoma zatopi v Boga v popolnem stiku z Njim – temu se reče prakaša (*cvetenje*). Ko je um prežet z mislimi o Bogu, o Njegovem Imenu, takrat postane manjari (*kaleče seme*).

Stvarnik želi pomagati zavestnemu umu, da bi se premaknil proti brezhibni popolnosti, toda tega ni mogoče doseči z zunanjim procesom. Ko se zavest obrne navznoter, se zlije z blaženostjo v srcu – in šele takrat lahko spoznamo Njegovo božansko Igro.

Ko presežemo um, je naša volja uglašena z Vrhovno Voljo.

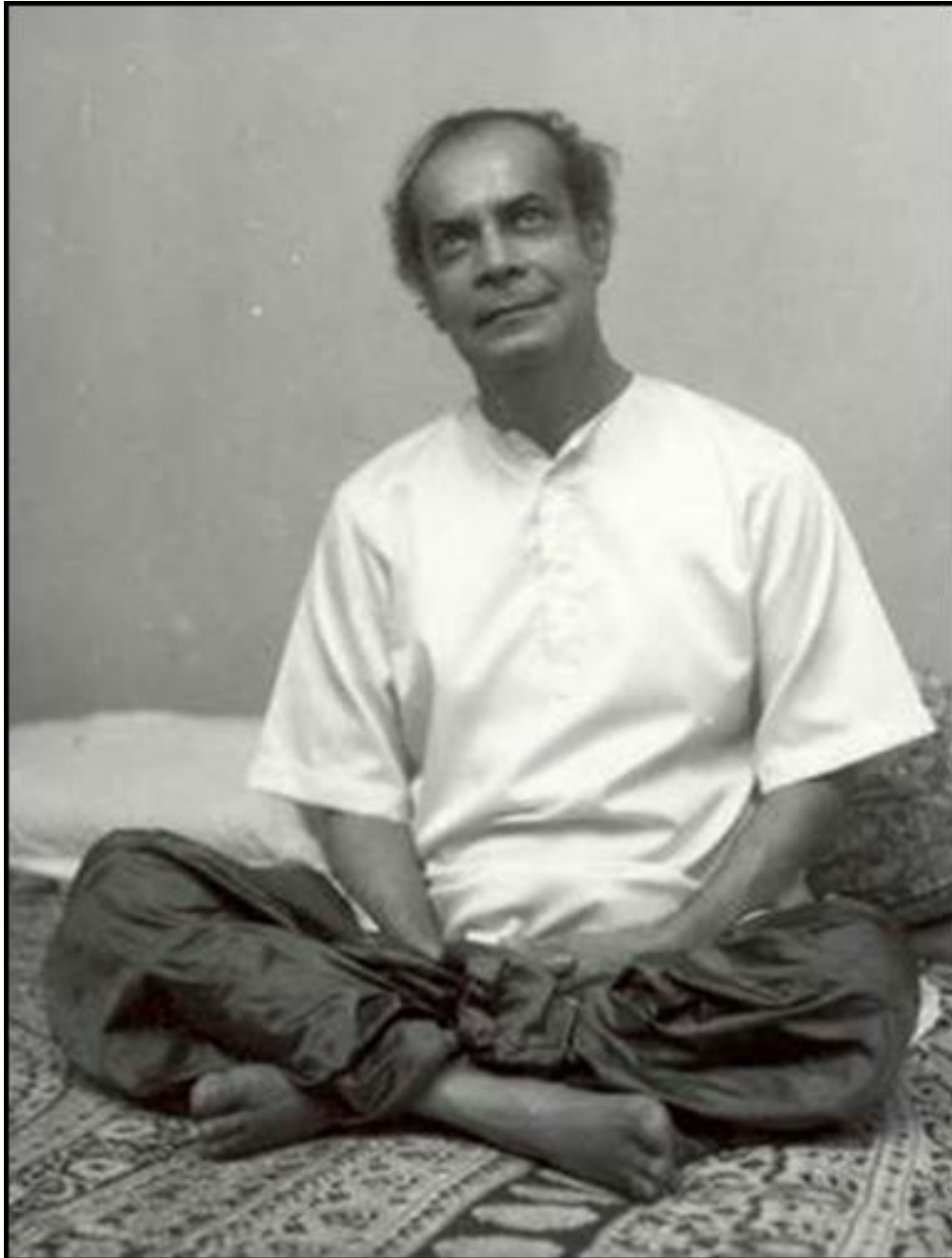
Zavedanje Boga: Znotraj in zunaj

Pravilno izberite svoje osrednje koordinate. Če so osrednje koordinate vaše zavesti v Njem, boste doživljali vse pojavno in nepojavno kot svoje lastno Jastvo. Zaznavali boste samo eno Bivanje. Če, po drugi strani, ne boste osrediščeni v Njem, če bodo vaše osrednje koordinate v energiji, pogosto imenovani maya (*kreativna sila v naravi*) ali prakriti (*fizična narava; um/želje*), potem boste sebe zaznavali kot ločeno bitje, omejeno s stenami telesa, trdne snovi in ega.

Kar je, je v vas. Toda s tem se ne morete otresti zunanjega sveta. Kar je v vas, mora biti tudi zunaj vas. Krog mora biti zaključen. V nasprotnem boste trpeli zaradi razcepljenosti zavesti. Če nekdo reče, da v sebi čuti Njegovo prisotnost, mora priznati, da jo čuti tudi zunaj sebe. Vraja Lila (*Vrhovna Igra*) je odsotnost v prisotnosti. Vrhunec zavesti je njena udeleženosť, uglašenosť. Če vas ta Zavest enkrat zgrabi, se vse vaše življenje v trenutku zaokroži v Rasa Lilo (*božansko Igro Ljubezni, v kateri okušamo Njegovo prekipevajočo Ljubezen*).

Onstran Anande (*Najvišje Blaženosti*) je le Zavedanje. Onstran Zavedanja je le Bivanje. Onstran Bivanja je Nič, vse je nepodeljeno.

Edini guru je Vrhovna Zavest. Ta je v vas skupaj z Mahanamom že od vašega rojstva. Božansko prebiva v vsakem srcu. Božansko Zavest najdemo le pri ljudeh. Mahanam prihaja globoko iz človekove Zavesti – Njegova dva ritmična zvočna pojava predstavljata bipolarnost človeškega obstoja in usklajujeta dvojnost med ljudmi in Bogom. Le kadar gremo skozi življenje in se zavedamo, da smo družabniki z Najbližjim in Najdražjim, je notranja Zavest budna.

***Vaša dolžnost je dopustiti izhlapevanje ega
v ljubeči pokornosti Mahanamu in obenem
neustrašno bivati v svetu, ki je izraz Božje radodarnosti.***

II. Opravljajte svojo dolžnost

Delujte in uživajte v vsem, kakor želite, vaša edina dolžnost je spominjati se Njega. Videli boste, da se vas nič ne bo dotaknilo. Poskusite popolno odigrati svojo vlogo v drami na svetovnem odru.

Vaša dolžnost je spominjati se Njega

Kaj naj torej storimo? Samo vztrajati moramo v svetu, pogumno prenašati usojene dogodke in opravljati vsak svojo dolžnost brez ega. On ne potrebuje niti našega samoobvladovanja niti napora. Moramo sleči s sebe vso umsko obsedenost in bivati goli. Da bi čutili Božjo prisotnost povsod, moramo biti v stanju uglašeni in se odreči vsem hotenjem. Moramo čutiti, da je On Agent vseh naših dejanj, čutiti in videti samo Njega kot Edino Zaključeno Stvarnost in se v ljubeči pokornosti zediniti z Njim. Skratka, naša edina dolžnost je uživati v Njegovi Rasi (*okušati Njegovo ljubezen*) znotraj Rase (*okusa*) Narave (*fizičnega sveta*), oziroma se pasivno spominjati Mahanama sredi nenehnega valovanja življenja. Pravo odrekanje ali Sannyasa je biti oropan ega in biti v Svabhavi. Vsi mi smo Purna-kumbhe (*polni Njega*). Vse, kar je potrebno, je ustoličenje te zavesti v našem empiričnem bitju.

Dolžnost vseh ljudi je izvrševati življenjska opravila iskreno in z Njim pred očmi. Ne morete se izogniti izvrševanju dolžnosti, vse ostalo prepustite Njemu.

Vaša odgovornost je, da svoja dejanja, vse vaše posvetne zadeve, opravite pošteno in iskreno. Karkoli že je, opravite svojo dolžnost. Ne skrbite glede svojega bremena. Naj bo vaše breme Njegovo breme. Ne skrbite za nič. Vaša edina dolžnost je, da se Ga spomnite. Vedno se Ga spominjajte. To je, biti v občestvu z Njim.

Spominjajte se Boga med svojim delom

Sem ste prišli, da bi izvršili določeno delo. Morali ga boste opraviti. Samo spominjajte se Njega. Spominjati se Njega med opravljanjem svojega dela je dejanje Ljubezni. Ljubezen je edina pot do Resnice; zagotavlja integriteto značaja in čistost vedenja.

Vaše delo je Njegovo Delo. Bodite vdani Njegovemu Delu. Delo samo je Bog, če se izvaja samo po sebi in ste vi le pasivni opazovalec. Samo opravljajte dolžnosti, ki so vam zaupane, in verno sprejemajte Njegovo Voljo. Ne skrbite. Kadar skrbite, sami postanete vršilec dejanj.

Namenil vam je usodo pokore (*dela*) v določeni spretnosti ali umetnosti in je ves čas z vami. Pokora (*dela*) je neobhodna za bivanje v tem svetu, ne pa tudi Zanj. Sproščeno se spominjajte Mahanama med vsakdanjimi opravili. Ostalo prepustite Njemu, Vršilcu Dejanj.

Vsako najmanjše delo je čaščenje. Ampak v tistem trenutku, ko neko delo povsem prevzame vaše zavedanje, kot da je edino neobhodno, takrat ustavi plimovanje vašega življenja, se odene v ego in ostane brez duhovne vsebine. Vašemu delu naj ne sledi neskončen krog dela.

Delovni trud vas ne bi smel vkleniti, moral bi vas povezati z Njim. Naj se v vašem življenju delo razvija v obliki dolžnosti. Naj delo opravi samo sebe preko vas. Delo pripada Njemu.

Samo opravljajte vsakdanja dela, karme (*dejanja*). Kar koli storite, je karma. Dejanja in posledice v umu vodijo proti osebni dejavnosti. Naj o sadu dejanja odloči On, naj ga On podeli, kajti vsi sadovi prihajajo od Njega. Delo je človekova Dharma (*Večna Religija; neustavljiva želja po stiku z Bogom v nas*).

Karmi se ne morete izogniti. Ni izhoda brez karme. Ni znanja brez karme. Vidite, slišite, govorite, delate ... vse to je karma, in ta karma je znanje.

Ne morete se lotiti nobenega dela brez pragmatičnega cilja pred očmi. Delo je torej treba opravljati z navezanostjo, vendar brez želje po sadovih. Delo ni opravljeno nič prej, kot izhlapi navezanost. Tak bi moral biti naš notranji odnos do dela.

Dejanja, ki jih opravimo kot daritev Njemu, dovršeno cvetijo v Njegovi Slavi. Ne dosegajo polnega izraza, dokler smo obremenjeni z umom, inteligenco, argumenti za in proti glede njihovih rezultatov.

Ker nas oklepajo slepe navade, se ne zavedamo, da lahko strastno delo ovekovečimo s počitkom, da lahko delamo, ne da bi kar koli naredili, in obratno. Eno vašo roko drži On, druga ostaja prosta za vsakdanja opravila. Ni vam torej treba skrbeti, Dadaji je vedno z vami.

Navezanost in nenavezanost

Ali lahko kdor koli dela brez navezanosti? Prav nasprotno – delati moramo z vso navezanostjo, ampak če se ob tem popolnoma zavedamo Njega, potem delamo nenavezano. Če med delom premišljujemo o Hiši, ki smo jo pustili za seboj, potem pri tem delu ni navezanosti.

Brez navezanosti ne moremo doseči ničesar posebnega. Ljudje napačno razumejo besedo navezanost. V praksi je lahko razlika med pomenoma kakor razlika med peklom in rajem. Navezanost je gonilna sila, s katero so ustvarjena vsa velika umetniška dela. Navezanost ali ljubezen do ustvarjanja vodi do zedinjenja umetnika in nastajajočega umetniškega dela v eno identiteto. Zedinjenje poraja nove oblike ustvarjanja.

Ne poznate pravega pomena besede nenavezanost. Ničesar ne morete delati brez navezanosti. Delo bi morali opravljati z vdanostjo. Recimo, da sem poslovnež – če ne razmišljam o svojem poslu in ostanem nenavezan, nezavzet, bo posel propadel.

Brez želja in ustreznega načrtovanja se ne morete lotiti nobenega dela. Stvari načrtujemo s ciljem v mislih, zato je želja jedro vsakega dela. Ko pa enkrat začnete z delom in se zatopite vanj, ni več pričakovanja sadov. Kasneje se sicer lahko spet pojavi kot optimizem ali pesimizem. Če to lahko preprečite, ostane delo nemotivirano in ga opravljate pod Njegovim pokroviteljstvom s svojim prvotnim Domom pred očmi. Posvečanje delu v takem duhu (*ko je ego podrejen Bogu*) je meditacija (*dhyana*). Delo je pokora (*tapas*). Dokončanje dela, ne da bi

se imeli za izvrševalce (*brez ega, koristoljubja*) je žrtvovanje (*yajna*). Žrtvovanje uma/ega (*rajasuyo*) je treba zaključiti tako, da transcendirate navade uma in egoistične zahteve. Prav tako morate do konca priversti izkušnjo spontanega prepuščanja čutom, da sami izbirajo svojo smer, dokler se nazadnje ne obrnejo navznoter (*ašva-medha*). To se zgodi šele, ko ste popolnoma Prazni, pa vendar do roba izpolnjeni z Njim (*šunya-bhavita-bhavatma*). Kako doseči takšno stanje polnosti? Ničesar ni za doseči! Sem ste že prišli do roba polni Njega. Vse, kar je treba narediti, je, da se Ga spominjate in opravljate svoje delo.

Preden začnete z delom, čutite trenja zaradi konfliktov, ki se nanašajo na pravilen ali napačen pristop k zasnovi dela. Ampak ko ste enkrat osredotočeni, ko se zatopite v opravilo, ali se takrat spomnite razmišljati o sadovih dela? Takrat je vaš edini cilj oz. namen lepo opraviti delo v vseh ozirih. Naj bo to daritev Njemu, Gospodu. Taka navezanost je Ljubezen.

Z Bogom smo neločljivo povezani za vso Večnost. Ker nam posvetne dejavnosti nalagajo pritiske, se zapletamo v navezanosti (*želje*) in pozabljamo na vezi z Njim. Človek ne trpi zaradi hotenj, če je brez hib (*brez želja*). Ali obstaja kaj boljšega kot radostna nenavezanost?

Svetno bogastvo je minljivo

Resnica je negacija priljubljene lastnine.

Bolje, da se ne navdušujete preveč nad dobičkom ali padate v hudo depresijo ob izgubi. Tako eno kot drugo je njegov dar. Samo delujte naprej v Njegovi Šarani (*spominjanju*).

Mislimo, da bomo srečni, če bomo imeli veliko stvari, kasneje pa ugotovimo, da nam te ne prinašajo pričakovane sreče. Da bi se obvarovali pred stalnim padanjem v nesrečne situacije, milostni Gospod pomaga Svojim otrokom vzdržati udarce nepredvidenih pretresov. Spominjajte se Mahanama z vso vdanostjo. Kar koli se mora zgoditi, se bo zgodilo. Ljudje ne morejo ničesar, sami po sebi nimajo moči in ne morejo vedno dobiti stvari po svojih pričakovanjih. Bog nosi breme tistih srečnežev, ki so odvisni od Njega.

Nenehno smo zaposleni z denarnimi zadevami in raznimi nalogami. Kdaj mislimo Nanj? V naravi je neskončno predmetov za naše uživanje, toda spremenili smo jih v predmete pohlepa in hrepenenja. Zato povsod prihaja do razdora med ljudmi. Vzemite, kar vam je v življenju dano, kot Njegov Blagoslov ali Milost, in pot k miru vam je zagotovljena.

Treba je premagati pohlep in zaljubljenost v moč. Minljiva, začasna lastnina nima vrednosti nikjer drugje kot v materialnem svetu. Kvečjemu je kalup utvare minljivega dne. Odvrča nas od poti k večni radosti, miru in blaženosti.

Karkoli dobite, je minljivo trgovsko blago, egoistična tapiserija, ki izgine v hipu. Sprejmite, da je On Vršilec Dejanj, in delajte vse, kar vam pride na pot – s popolnim načrtom, motivacijo in izvedbo. Njemu prepustite razmišljanje o izidu. Sami dejansko ne morete narediti ničesar. Vaši upi in prizadevanja v življenju niso v vaših rokah. Ne skrbite, Gospod bo poskrbel za vašo hrano in stanovanje ter druga udobja. Vse prepustite Njemu in za vas bo poskrbljeno na najboljši možni način.

Živeti uspešno je velik izziv. V vsakem trenutku, ko se posvečamo različnim opravilom, poglobljamo svoje probleme – včasih zavestno, včasih podzavestno. Posledično ta opravila postanejo neznosna in naše misli prevzamejo obup, negotovost in razočaranje. Svetno obilje in bogastvo pri tem nič ne pomagata. Vsakdo se sooča s tem izzivom sam, po svojih lastnih zmogljivostih. Toda človek, ki se zmore v popolnosti prepustiti Tistemu, ki prebiva v njegovem srcu, bo spoznal, da Gospod vzame bremena na Svoja pleča in olajša vse težave.

Ta je bogat, ta je reven. Vse to je minljivo, vse je Njegova Lila (*igra*). Ni se vam treba obremenjevati. Če boste iskreni, boste zaživel naravno z Njim, kjer ni prostora za občutek revščine, hotenj, zmede in živčnosti.

Sprašujete, zakaj so nekateri revni, nekateri bogati, eni zdravi, drugi bolni. Mislite, da so težave posledica greha? Kašen nesmisel! Samo določeno vlogo moramo odigrati v času omejene življenjske dobe v božanski Igri. Nihče ne more spremeniti usode. Bodite potrpežljivi! Samo spomnite se Ga enkrat in videli boste, kakšno radost prinaša Njegova Ljubezen, ne glede na okoliščine.

Ni govora o bogastvu ali revščini. To ni pomembno. Nihče ni bogat, če Ga ne ljubi. Sem nas je poslal, da bi okušali Njegovo Raso (*prekipevajočo Božjo Ljubezen, podobno dišavi rože, fini aromi sadeža, čisti slasti ljubezenskih užitkov*), da bi se potopili v Njegovo Ljubezen. Njegova varnostna ključavnica, pripeta k vašemu srcu poskrbi, da gladko potujete skozi življenje. Bogastvo, slava, učenost, ljubezen – ali pomanjkanje teh – vas ne bodo vznemirjali, če ste okusili Ljubezen nesmrtnega Boga.

Postavite Boga za krmilo

Brez Preme (*božanske Ljubezni*) ni dobrega značaja. Vse, kar je zares pomembno, je človekov značaj, ne pa njegovo bogastvo ali znamenitost v družbi. Moje delo je usmerjati ljudi pri izgradnji značaja. Ne dajem nič drugega kot Mahanam.

Imeti dober značaj pomeni imeti pravo perspektivo, opravljati svoje dolžnosti z Njim v mislih. To je prava perspektiva in dober značaj. Uglasite značaj in pravo perspektivo. Notranja in zunanja izkustva se morajo ujemati, sicer pride do histerije, samohipnoze ali dvoličnosti.

Pomemben je samo On. Dopustite Mu, da opravi vaša dela. Najboljši značaj ima tisti, ki postavi Boga za krmilo svojih zadev. Nihče se Mu ne bi smel pod nobenim pogojem izogibati zavoljo posvetnih interesov. S tem kažemo pravo moč značaja, moč uma.

Odnosi

Vsi smo si enaki. Nihče ni sorodnik ali tujec. Vsi so On, On preveva vse. Vse, vsi, povsod ... enako! On je v nas. Ni razlike.

Radi tesno objamete ljubljeno osebo. Po ljubezni dva dejansko postaneta eno. Ko objamete bližnjo in drago osebo, se ob tem vzbudi radost. Ljubezen mora biti prisotna. Če znate pravilno ljubiti, je središče izkušnje v vas. Če se razidete in se ne želite več objeti, potem to ni ljubezen. V sebi objamate edino Njega, ki prebiva v vašem telesu. To je Radost – onstran telesa, čeprav ima telo v njej zavetje. To je Ljubezen – ko z enim namenom, z eno željo pride do popolne zlitosti z Njim.

Poročiti se in zasnovati dom ni pot k samouničenju! Živimo v Njegovem stvarstvu. Kar nam je namenil, da naredimo, to moramo narediti, kakor v gledališki igri. Mar ni to Njegova Radost?

Družina, oče, mati, sorodniki in prijatelji so ustvarjeni samo zato, da bi po njih uživali v raznolikih dražeh Njegove Ljubezni. Toda mi se nanje pretirano navežemo, pozabimo Nanj in nazadnje trpimo. Okušamo zunanjo lupino kokosa, brezokusni del, ne vidimo pa notranjega jedra, ki je zares okusno.

Ali niso vaši odnosi Njegova stvaritev? Jim ne bi morali služiti z vdanostjo, a tudi brez navezanosti?

Mati, oče, vse je Njegovo. Sem sem prišel, da bi nekaj odigral. Prav. Potem bom moral oditi. Vsi bomo morali oditi. Kako lahko potemtakem rečete, da je nekdo vaš sin, hči, mož, žena? To je usoda. Nihče ni nikomur nič. Vse to je farsa.

Človeški ljubezenski odnosi ali partnerstva prinašajo razočaranja, negotovosti, zmedo in nemir uma. Nikoli se ne žalostite za nikomer, ki vas zapusti. Nima smisla toliko skrbeti. On je vedno z vami.

Človek ne more zares ljubiti drugega človeka. Um, navezan na telo, avtomatično razvija samointerese, navezanosti, privlačnost, zavračanje, ki porajajo utrujenost, depresijo, spore, dokler nazadnje um zaradi raznih nadlog ne doseže zavedanja in se poveže z Njim, ki prebiva v srcu kot lastnik telesa in uma. Do takrat ne moremo okušati stalne blaženosti.

Ko se rodimo v tem svetu, pozabimo na obstoj našega najboljšega Prijatelja in Očeta, Gospoda. Zaupati začnemo drugim in tako privabljamo trpljenje, žalost in nemir. On je naš Najbližji in Najdražji, On, Resnica, onstran dejanj in posledic, onstran smrti, Vsemogočna Večna Ljubezen.

Imate pristojnost, da sodite? Dokler živite po nareku uma, boste en dan rekli: »Ljubim jo iz vsega srca, ona je moje življenje, življenje bi dal zanjo!« Tri dni za tem, ko se bo nekaj spremenilo, pa boste rekli: »Grozna je, najbolj grozna oseba na svetu!« Ne vemo torej, kaj je prav in kaj ne. Ne ubadajte se s tem, samo delajte, kar on (*Dadaji*) pravi, samo posvečajte se svoji dolžnosti in Imenu, kajti vi ne veste ničesar.

Nimate pravice škoditi nikomur. Nimate pravice nikogar izkoriščati na nikakršen način – bodisi politično, gospodarsko ali duhovno.

Nikomur ne govorite »ljubim te,« če te besede niso osvobodjene dobrega in slabega ali kakršnih koli pogojev.

Svetna ljubezen je obarvana s sebičnostjo in lažmi. Današnja ljubezen bo jutri nekaj vznemirilo, ko interesi trčijo in na površje priplavajo razlike. Človeška ljubezen ni stanovitna in stabilna. Zato pride do gorja, težav in pretresov, ki povzročijo bolečine in zaradi katerih postane življenje naporno. Človeška ljubezen je muhasta in krhka, prežeta z egoizmom. Ljubezen tega sveta je težka umska bolezen. Spominjajte se Njega, Njegova Ljubezen je čista in večna.

Ljudje poskušajo poniževati ali zatirati druge zaradi ljubosumja, prezira, jeze ali strahu, toda tistih, ki se z vso vero povsem zanašajo na Boga, nihče ne more osramotiti ali prizadeti. Treba je samo vztrajati v polni veri.

Mnogi so navajeni kritizirati in obirati, ampak ne ozirajte se nanje. Kar koli pravijo, obrekovanje sčasoma zbledi in ugasne. Ne dovolite umu, da se vdaja takim rečem. Če to storite, bo postal še bolj nemiren in zbezan. Potrpežljivost je edina rešitev.

Zaradi čustev ali nepotrpežljivosti pogosto zmotno razumemo svoje znance in bližnje prijatelje. Preklinjamo jih in se kesamo. Posvarite sami sebe, naj ne obdolžujete drugih in ne iščete napak v njih. Če spoštujete potrpežljivost, vas Bog po določenem času osvobodi oziroma poskrbi, da prebrodite neprijetne okoliščine, ki vas oblegajo.

Nikoli se ne obremenjujte s tem, kar se dogaja tukaj ali tam, in z napakami drugih ljudi.

Če se oklepate nekega človeka ali verjamete vanj s pričakovanji, boste nazadnje razočarani. Človeški um je slep, muhast, zagledan vase, sebičen, nestanovit, stalno hrepeni, si nekaj želi, ves čas ga pozibavajo valovi konfliktov. Toda On prebiva v vas kot vibracija Obstoja, stanoviten, nespremenljiv, nevzvalovan, prepoln stalne, brezželjne Ljubezni, Milosti in Lepote. On je Resnica. Če zaupate človeku, vas bodo nazadnje doleteli pretresi in trpljenje. Oklenite se Njega, ki biva v vas kot Prana Rama (*Bog Življenja; Vir diha*), Večni Obstoj vsega bivajočega. Pričakovanje od drugih, preračunljivo dajanje in jemanje je nepotrebno. Poseben užitek je dajati brez pričakovanja, da bi kaj dobili nazaj, ampak tako dajanje je najtežje. Zanj morate razširiti vizijo in zavest. Boli vas ali skrbi za nekaj ljudi v vašem življenju, ko pa ta občutek razširite, da obsega celotno človeštvo, potem postane vaše življenje uspešno in vredno.

Prišli ste sem (*na ta svet*), bodite previdni glede tega. Pazite, bodite pozorni na ljudi. Atma (*Duša*) je Ena v vseh bitjih. Bodite pozorni tudi Nanj.

Potešite življenjske potrebe. Imejte družino, partnerja in otroke. Opravljajte svoje dolžnosti do njih, ampak naj to ne bo vse – obenem se spominjajte Mahanama.

Bodite dobre volje. Vaši odnosi so Njegova Milost, utelešena za vas. Sprejmite to Milost in verjemite v Boga. Naj se izpolni Njegova Volja.

Vaše telo: Božji tempelj Ljubezni

Brez človeškega telesa nobeno bitje ne more okusiti Njegove Ljubezni. V našem telesu prebiva Bog, zato bi zanj morali skrbeti in ravnati z njim kot za Njegov Tempelj.

Obstaja samo ena Substanca, ki stalno spreminja obliko. To je On, brez imena ali oblike, pa vendar zajema vsa imena in oblike. Ta kemija je onstran uma. Nismo samo kemični elementi, smo templji Božanskega. Telesna kemična zgradba se lahko poruši ali pade iz ravnovesja, umska kemična zgradba se lahko zmede, duhovna kemična zgradba pa nikoli ne odpove. Ni se je mogoče dotakniti. Noben ogenj ni dovolj vroč, da bi jo zažgal, atomsko orožje ni dovolj močno, da bi jo uničilo, nobena poplava je ne more potegniti dovolj globoko, da bi jo utopila. Zakaj bi potem bili vznemirjeni? Zakaj bi se bali? Samo poskusite se spominjati Njega. V vas in zunaj vas je, daje vam življenje in vas nenehno ljubi. V vas je, vsa vaša Moč je.

Kar govorim, jasno vidim. To ni metafizična ali mistična spekulacija. Od fizičnega do eteričnega in dalje do duhovnega telesa vodijo preobrazbe med posameznimi stopnjami. Subtilnega telesa ni mogoče videti. Življenjska Sila je dejavna v vsakem telesu. Brez Življenja nič ne obstaja. Življenjska Sila je Temelj obstoja. Življenje se najpolnejše izraža v duhovni obliki v mahakaši (*neskončnem prostoru*). Pred zvokom Besede, deluje velika Moč, ki je velika Volja. Pri psihičnih pojavih je prav tako prisotna Vrhovna Moč. Pri duhovnem telesu ne moremo dolgo vztrajati, ker fizično telo ni zmožno vsrkati te Sile. Zato Bog čuti zadovoljstvo, ko ustvari ljudi za Svojo Igro. To je Njegovo veliko zadovoljstvo.

Tisto, čemur pravite Energija (*ali za kar uporabljate kak drug naziv*), je prisotno tudi v neživem svetu, toda v tako fini obliki, da v negibnih predmetih ostaja nevidno. Isto velja za negibno človeško telo. Dokler je Atma (*Duša*) v telesu, negibnosti ne opažamo. Naj poudarim temeljno resnico: Večna Substanca ni nekaj oddaljenega. Prisotna je v telesu v podeljenem stanju in hkrati združena z nepodeljenim – v enakem odnosu, kakršen obstaja med valovi in morjem. Nepodeljena Večna Substanca obstaja v telesu kot njemu pripadajoča Atma (*Duša*) za določen čas. Zato v skladu s tem tukaj (*z Dadajijem*), On ne odide nikamor, ko zapusti telo.

Ko pridete v področje narave, morate izpolnjevati telesne dolžnosti. Ali boste s tem, da naravi ne plačujete njenih davkov, z askezo, zatiranjem naravnih želja, bežanjem pred lastno naravo dosegli odrešenje? Ne. Če ne morete z ravnodušnostjo sprejemati želja in brezželjnosti, boste ostali za marsikaj prikrajšani. Mar nas je On poslal sem s fizičnim telesom in naravnimi željami, da bi se vse življenje prikrajševali in stradali? Samo zavedati se Ga moramo med uživanjem, delom, v moči, v vsem.

Telesno obilje nam je bilo dano, da bi opravljali vse dolžnosti, povezane s telesom. Jejite, pijte, delajte in se medtem spominjajte Njega, ki prebiva v vašem telesu. Delovati v skladu z lastno naravo je edina varna pot. Ne prekoračite telesnih omejitev. Če ne spoštujete telesa, se vam bo to maščevalo.

Ljudje imajo različna telesa (*moška ali ženska*) po Njegovi Volji navkljub dejstvu, da oboja izvirajo iz istih naravnih elementov. Tako moškim kot ženskam upravlja narek uma in ega.

Dokler se ljudje gibljejo in delujejo na ravni uma, so v bistvu vsi ženskega spola – njihov edini cilj v življenju je spoznati Vrhovnega Moškega. Dokler je On v vas, ste vsi Njegovi ljubljani.

Vsakdo, ki pride na ta svet, je ženska. Um je ženskega spola. Vaša psihosomatska eksistenca (*um/telo*) je v osnovi ženska, odziva se na bipolarnost življenja z nihanjem sem ter tja kakor pes, pred katerim mahate s kosom mesa. Ne morete priti sem, ne da bi bili poročeni z Resnico, z Mahanamom, z dvema zvokoma, ki z zneseno spontanostjo nenehno pojeta v vašem srcu, štiriindvajset ur dnevno. Mahanam je Gospod v vas, vaše telo je svetišče Boga.

Moški, ženska ... ženska moški, kaj mislite s tem? Vsi smo si enaki. Ista Moč je v vsakomer od nas, zato smo vsi enaki. Nihče ni ženska, nihče ni moški, to so samo vloge v gledališču, na odru, v Njegovi Lili (*Igri*).

Ne izogibajte se potrebam telesa. Potešite vse potrebe, obenem pa se zavedajte, kako trivialne so. Imejte v mislih svoje telo, toda vedite, da vam lahko odrešenje prinese samo Tisti, ki je onstran vsega.

V vsem je Jiva (*Življenjska Sila*). Lahko jeste meso, ribe, zelenjavo, kar koli želite. Vse je enako. Post ni dober. Kar telo potrebuje, to je treba jesti. Vedite, da je vse, kar je On ustvaril na Zemlji, namenjeno vzdrževanju živih bitij. Hrana je tu zgolj zaradi telesa. Je vse to naredil zaman? Vsa (*religiozna*) pravila, ki določajo, kaj je treba jesti in piti, so le praznoverje. Omejevanje samega sebe pri jedenju in pitju ni nikakor povezano z Njegovo prisotnostjo, saj je On nad vsem tem.

Ne morete vstopiti v Raj mimo kuhinjskih vrat. Kateri duhovnik, svečenik ali guru lahko reče, da ne smete uživati te ali one hrane, in da mu morate dvakrat mesečno nekaj dati (*denar*). Vse to je prevara!

Pomnite, da je On vedno z vami, tudi ko spite. Sanje so funkcija uma. Ampak ko pride, čeprav v sanjah, ste za Njegov Daršan (*videnje Boga*) dejansko budni.

Bog je v vas. Ni vam Ga treba iskati. Izpolnajte svoje dolžnosti, opravljajte svoje delo in uživajte svoje dni. Viski, cigarete, uživajte, kar imate radi – potem boste čutili v sebi tisto, česar vam noben guru ali svečenik ne more prodati: živega resničnega Boga, ki vas je ustvaril in vas ljubi.

Telo kot tako je prarabdha (*neizogiben, usojen razvoj življenja*). Naša telesa se tudi brez našega zavedanja neizogibno razvijajo in venejo po svoje. Konec koncev je človeško telo minljivo, spremljajo ga mnoge težave. Kar pa naredi On, je namenjeno višjim ciljem, vse je namenjeno dobremu.

Lepo skrbite za telo, kajti telo je kanal, po katerem izkušate Njegovo Ljubezen. On nam da fizično obliko in um. Zdravje je najbolj temeljno. Nikoli ne pozabite na svojo dolžnost biti zdrav. Brez tega ne morete izvrševati drugih dolžnosti. Telo je Njegov Dom. Telo potrebujete, da bi lahko okušali Njegovo Ljubezen. Telo je Njegovo Svetišče, zato morate skrbeti zanj.

Čutila so namenjena okušanju Božje Ljubezni

Sem smo prišli, da bi odigrali razne vloge, tukaj smo gostje. Tu sem s telesom. Treba je samo skrbeti zanj, nič drugega. Ni moje, sprejel sem ga kot začasen sedež, da bi užival v Njem znotraj maye (*kreativne sile v naravi*). Sem smo prišli z umom, čutili, željami in navezanostmi. Vsem naštetim bomo morali nekaj dati, kajti uprli se bodo, če prekinemo z vsemi dejanji.

Ko se človek utelesi, pride zraven tudi um skupaj z vsemi čutili in ga priganja, mu zaslepi oči, da ne bi mogel pravilno oceniti stvari. Kdor se loteva vseh opravil tako, da se med delom spominja Boga, bo zmožer prenašati vse udarce, ki jih prinaša življenje. Potem bo ugotovil, da so čuti in želje njegovi najboljši prijatelji, imel bo občutek, da mu vsi koristijo. Če ne bi bilo tako, bi se človek čutil nemočnega, preplavila bi ga blaznost in gorje.

Dopuščati, da čuti stradajo, je kriminal. Vaši gostje so, ki vam pomagajo uživati v Njegovi Ljubezni in Blaženosti!

Sledite svojim željam. Ne naslajajte se nad ničemer in ničesar ne zavračajte. Dovolite čutom in umu tudi norčije. Ne silite jih v družbene obrazce. Živite, prav, toda živite uglaseni z Njim. Pohota in želje bodo uničene odznotraj. Tisti trenutek, ko ste z Njim, pohota in želje ne obstajajo.

Bog je zvok vašega srčnega utripa, ki se ljubi z vami štiriindvajset ur dnevno. Spolni orgazem je začasen in se ne more primerjati z orgazmom z Njim. Ko ste poročeni z Njim, dosegate božanski orgazem zedinjeni s svojo pravo naravo.

Ko se rodimo, nas spremlja spolna sla, preprosto pride z nami. Ne bi smeli skrbeti zaradi nje, ne bi je smeli vznemirjati. On jo bo samodejno prevzel. Če jo vznemirjamo, se bomo naposled znašli v težavah.

Ko smo se rodili, so z nami prišle določene želje in strasti, poželenje in pohlep. Nekaj jim moramo predati. Če prekinemo z vsem, se bodo uprli. Um pride skupaj s čuti. Kjer je um, so tudi čuti. Kako lahko brez njih dosežemo samospoznanje? Če bodo čuti zadovoljni, bodo vaši spremljevalci. Temu se reče manjari (*kaleče seme rože; nanaša se na izpolnjen um, v katerem se razcveta Njegova Ljubezn*).

Ne nasprotujte lastni naravi. Naj notranji nagon vodi vaše čute, kamor želijo. Vi samo pasivno opazujte odvijajočo se predstavo. Ne potrebujete asketizma, odpovedovanja, pokor, gimnastike, mehničnega momljanja mističnih zlogov. Vse te dejavnosti so egoistične. Vaša notranja Polnost vznikne šele, ko »postrizete« svoj ego kot ovco. Šele takrat dosežete stanje brez hotenj. Omejeni um nenehno trpi zaradi hotenj.

Bog ne izpolnjuje hrepenenj po materialnih in čutnih potrebah, temveč jih pospravi.

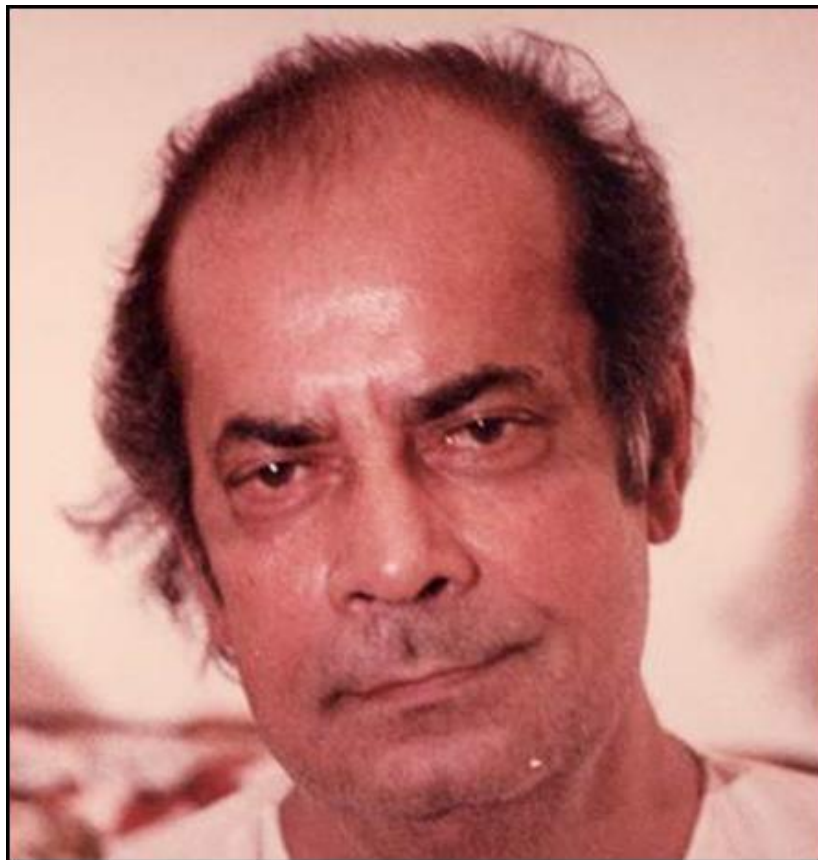
Prepričanje, da so čuti naši sovražniki, je absolutno zmotno. V tistem trenutku, ko dobimo fizično telo, pridejo zraven tudi čuti, brez njihove pomoči ne moremo preživeti niti sekunde. Čuti so ključnega pomena. Če niso zadovoljni, je težko pričakovati njihovo pomoč pri preseganju fizične ravni telesne zavesti. Čute lahko potlačimo, toda prišel bo čas, ko se bodo

neizogibno maščevali. Tisti, ki se zavedajo vloge čutov, vedo, da se bodo sčasoma ti isti čuti obrnili navznoter in postali notranja lestev, po kateri se bodo lahko povzpeli do ravni božanske Zavesti.

Pravim vam: sledite svojim željam. Zakaj bi jim nasprotovali? Rodili ste se z njimi, so Njegovi darovi. Prišli so skupaj z vami, zanje bi morali biti hvaležni, saj vam koristijo. Nikoli ne nasprotujte svojim željam, sicer vas bodo prav te želje pokončale. Pravilno jih zadovoljujte in se vedno spominjajte Njega. On bo rešil vse vaše težave; vaše želje vam bodo pomagale, da Ga dosežete. Zakaj bi se prepirali sami s seboj?

Ko je Življenje (*Bog v vas*) v telesu, ali je vidno? Govorite o čutih, umu, inteligenci in egu – so ti vidni? So materialni? Telo je živo, ko je v njem Življenje, zato opažamo, da čuti, inteligenca itn. delujejo. Delovanje čutov se kaže v telesu. Mnogokrat zaradi bolezni ali starosti nekateri čuti ali umske sposobnosti opešajo. Kam čuti odidejo? Ko določen telesni mehanizem opeša, določen čut ne more delovati. Toda vprašanje je: na podlagi česa obstajajo čuti? Dobro razmislite o pomenu tega vprašanja. Poskusite ga razumeti. To je pojavnost Življenja (*Boga/Resnice*). Poskusite doumeti ta dejstva.

Sem ste prišli, da bi okušali Njegovo Ljubezen, da bi uživali v življenju in da bi Ga ljubili. Vse, s čimer ste prišli, je dragoceni dar. Če se na svoje želje ozrete s tega zornega kota, boste lažje živeli uravnoteženo. Na koncu vam bo ostala samo ena želja: želja po Njem in Njegovi Ljubezni.

Fizična narava: Bog pride kot mnogi

Ne bojte se, kajti vse, kar vas obdaja v naravnem svetu, je stvaritev Vrhovnega Bitja, vseprisotne Resnice. Da bi okusil Svojo Igro, je prišel kot mnogi v zrcalu uma. Igra je po samem svojem bistvu bipolarna. Pozitivno in negativno, vzponi in padci, dobro in slabo ... nihanja med poli so temelj vseh kreativnih možnosti v tej Igri. Ko se Igra zaključi, se pola zlijeta v eno Bivanje.

Njegova Vrhovna Znanost je dejavnik, ki vlada naravi. Ko je narava v pojavni obliki, sledi določenim zakonom. Govorite o sattvi (*bistvu*), rajasu (*energiji*) in tamasu (*masi*) itn., toda vaš Dada pravi, da je vse to Eno. Razlika je le v stopnji pojavnosti. Kjer so bistvo, energija in masa, tam je materija, in obratno, saj so pravzaprav neločljivi.

Vera potrjuje samo sebe, enako kot znanost potrjuje fizična dejstva. Telesna in duhovna narava se pokoravata vsaka svojim zakonom, oboji pa se v neki točki srečajo. Stvarnik sveta in stvarnik uma je namreč isto Vrhovno Bitje: Bog. On predstavlja vse telesne, vesoljne zakone, pa tudi moralne, umske zakone. Ti delujejo različno, toda v oddaljeni točki se stikajo. Navidezna nasprotja se razrešijo na oddaljenem koncu.

Ali ne veste, da se narava premika z divjo hitrostjo? Teži k neustavljivi rasti. Temu gibanju ni ne začetka ne konca. Večno je. Razmislite o tem. On je ustvaril določene zakone in omejitve zavoljo Svojega Stvarstva. V Stvarstvu se pojavljajo tegobe, toda On je poskrbel za sredstva, kako se jim izogniti. Ko sprejmete telo v področju narave, vam sila yogamaye (*Božje kreativne sile*) preprosto mora nalagati omejitve in ovire. To se dogaja v življenju posameznikov, družin, družbe in celotnih narodov. Ko ste v domeni narave, se morate sprijazniti s prarabdho (*neizogibnim, usojenim razvojem življenja*).

V Kalkuti je bolj vroče kot v Bombayu, toda nič zato, človek se navadi. Tu ni govora o potrpežljivosti ali vzdržljivosti. Pravzaprav se na svet aklimatiziramo takrat, ko spoznamo, da Ena Vrhovna Resnica preveva vse vesolje in se manifestira v različnih barvah, oblikah, okusih in celo v različnih vremenskih razmerah.

Ko ne živimo naravno, nastane konflikt med naravo in obstoječim (*nenaravnim*) življenjskim slogom. S tem privabljam nadloge.

Vsekakor obstaja veriga dejanj in posledic, akcije in reakcije, kajne? Če odslovim fizično naravo, zakaj bi se mi ta ljubeče podredila? Naravo je možno nadzorovati z Ljubeznijo.

Svet: igrišče Vsevišnjega

Svet ni iluzija, temveč Vrindavana-lila Vsevišnjega (*igrišče, na katerem okušamo Božjo Ljubezen*).

Ne bodite mistik po modi. Svet je seveda stvaren, On je njegova Stvarnost. V nobenem primeru ni zapor, podzemna temnica ali vice. Sem smo prišli okušat blaženo zanesenost ob

Njegovi pojavnosti. Z opravljanjem svojih dolžnosti, ki izvirajo iz Njegove Volje, okušamo Njegovo Ljubezen.

Zakaj ne bi sprejeli trditve: »Bog je bil v Svoji Vrhovni igrivosti – po lastni odločitvi – nagnjen k stvaritvi svetov in ti so bili nemudoma ustvarjeni.« Ko se je porodila ta želja, se je v trenutku pojavilo stvarstvo. To je preprosto poriv, refleks, obročki valov na gladini. V osnovi stvarstva ni načrta ali programa. Vaši bogovi imajo načrte in programe, toda On nima nobenega. Bog se manifestira kot veselje.

Ne, ne! Svet ni neobstoječ. Razlog je v tem, da imajo samo na Zemlji ljudje pravico okušati Njegovo Ljubezen. Kako je lahko potemtakem svet iluzoren? Kakor koli pravite iluziji – maya (*ustvarjalna sila v naravi*) ali yogamaya (*Božja sila, ki ustvari naravo, spremenljivi svet*), tudi ona obstaja. Ničesar ni, kar ne bi obstajalo. Svet maye je prav tako pojavnost Vrhovne Energije. Moč, s katero napredujemo na poti emancipacije, samospoznanja in odrešitve, osvoboditve iz primeža te maye, prav tako dobimo od Njega.

Ne zaupajte svetu. Vendar tudi ne skrbite. Vse bo v redu, vedno sem z vami. Pravim vam naslednje: obstaja veliko svetov. Vsi so minljivi. Mahajnana (*Vrhovno Znanje*) teče ob vseh neštetih svetovih in jih obdaja. Vsi svetovi se vzajemno izključujejo, čeprav so medsebojno povezani. Nemir iz tega sveta vdira v druga področja. Svet je organska celota. Vrindavana-lila se ne more odigrati nikjer drugje kot na tem svetu.

Vesolje je pojavnost Boga. Duhovni svet je Stvarnost, ne pa plod domišljije. Substanca je Ena. Govorite o materialnem in duhovnem, toda poskusite spremeniti zorni kot in vse bo jasno. Na koncu splošno in posamično postane identično.

Opomba urednice: Dadaji je uporabljal škatlico cigaret in škatlico z vžigalicami za prikaz odnosa med Bogom in ljudmi. Vsako škatlico je prijel v eno roko in ju počasi približeval. V tistem trenutku, ko sta se skoraj dotaknili, ju je razmaknil, pa spet približal in razmaknil. S tem je ilustriral, kako nas privlači Resnica, potem pa nas potegnejo stran poželenja in navezanosti, in kako potem impulzivno nihamo sem ter tja in oblikujemo zgodbo svojega življenja. Plima in oseka postaneta dinamični, ko se med gibanjem spominjamo Njega. Takrat se um poveže z Njim in gibanje se nadaljuje, pri tem pa se bitje človeka zlije in spoji z Njim, ko izkuša Njegovo Ljubezen v usojenih življenjskih dogodkih. Resnica (*škatlica cigaret*) in um (*škatlica vžigalic*) sta v vsakomer od nas. Dadaji je rekel: »Vsi smo dvoje v Enem. Vsi smo združevanje dvoje.« Ko se dva zvoka Mahanama, Gopal Govinda, zlijeta, odidemo (*umremo*). Življenje v tem svetu je torej gibanje sem ter tja v Vrindavana-lili (*igrišču, na katerem okušamo Njegovo Ljubezen*).

Nastopanje v Božji Božanski Igri

Vse življenje je Njegova božanska Igra. Prišli smo uživati v njej, prišli smo se spominjati Njega z ljubeznijo in ostati v svabhavi (*naravnem stanju uglašeniosti z Bogom*).

Prišli smo okušat Njegovo Raso (*uživat v prekipevajoči Božji Ljubezni; glej stran 40*). Igrišče Njegove Ljubezni se nikoli ne more manifestirati nikjer drugje kot v tem svetu. Predstavlja stopnjo, na kateri mora vsakdo za dogovorjeno obdobje igrati svojo vlogo.

Vi ste vloga, ki jo je zasnoval Veliki Scenarist. Odigrajte svojo vlogo dobro, zavedajoč se dejstva, da počnete, kar si je On zamislil za vas. Bog je krmar vašega življenja, sem ste prišli po Njegovi Volji, da bi okušali Njegovo prekipevajočo Ljubezen.

Nismo na potovanju, temveč v Igru Boga, Vsevišnjega. Tudi Igra je sestavni del Njegove pojavnosti. On je Poet, mi smo Njegova Skladba. Prav tak je odnos med Stvarnikom in Njegovo Stvaritvijo.

On je prisoten tako v območju Lile kot onstran.

Odigrajte svojo vlogo dobro v Njegovi božanski Igru, otresite se želja in obsesij. Bodite vedno v naravnem stanju uglašeni z Bogom, osvobodjeni hotenj.

Trajanje telesa je omejeno. Igralci smo, plačani skladno s svojim nastopom.

Zaradi okušanja draži v Njegovi Lili (*igri*) se je Bog pojavil kot mnogi v zrcalu uma. Igra je po svojem bistvu bipolarna, obsega pluse in minuse, vzpone in padce ipd. Nihanje med poloma je podlaga za vse kreativne možnosti v Njegovi Igru. Vse aktivnosti v Igru so iz tega sveta. V nobenem primeru jih ne bi smeli zavriniti, prav nasprotno, v njih bi morali v polnosti sodelovati in uživati. Simbol Vraja-lile (*Vrhovne Ljubezenske Igre*) je spolna združitev, gibanje sem ter tja med nasprotnima poloma, kar je značilno za dualnost in je funkcija uma. Orgazem je simbol stanja, ko počivate, ko ste onstran Vraja (*področja Vrhovne Ljubezni*), onstran Krišne (*inkarnacije Boga*). To vas vodi do Satyanarayana (*Resnice v vas*). Ko se Igra konča (*ob smrti*), se pola zlijeta v nepodeljeno Bivanje, saj vsi bivajoči izginejo.

Naša dolžnost je opazovati Njegovo Lilo (*Igro*) kot pasivne priče. Kadar uživamo, kadar se veselimo, kadar delamo, ko smo močni – vselej se moramo zavedati Njega.

Bistveno v življenju je videti to in uživati v tem kot v Lili (*Božji Igru*). Saj to razumete, kajne?

Prostor in čas obstajata v umu

Najtežja naloga je ne misliti na preteklost, sedanost in prihodnost. Človek neguje spomine iz preteklosti, misli na varnost v prihodnosti, ni mu pa mar za sedanost – njene darove meče stran. Kdor lahko uživa v sedanosti ali preteklosti ali prihodnosti, ne da bi skrbel za njih, ne trpi zaradi raznih udarcev in lahko okuša Njegovo Ljubezen.

Prostor in čas imata nešteto dimenzij. Vsak segment prostora je prisoten v vseh drugih segmentih. Prostor in čas sta vseprisotna. Čas je neomejeno trajanje, različni časi se pojavljajo tukaj in zdaj. Koledar je stvaritev človeka. Kompleks prostor-čas obstaja v umu, toda On je onstran tega. Usojena evolucija prostora in časa nastopi, ko se zgodi kak čudež. Če ste uglašeni z Vrhovno Voljo (*v ljubeči pokornosti*), se take reči (*čudeži*) dogajajo same od

sebe. Ko ni niti sledu Vrhovne Volje, je treba uporabiti Sudaršan (*Moč Ljubezni*). Naravo lahko spremenimo z Ljubeznijo.

Celotno stvarstvo tvorita dva glasova Mahanama, dve temeljni niti obstoja. Ni vrzeli (*prostor/čas*). Tu je val, tam je še en val. V koncentričnih krogih se razprostirajo povsod naokoli. Nekateri govorijo, da čutijo vibracijo (*Mahanam*). Če jo res, je Neskončnost na njihovi dlani. To stanje usklajenosti lahko traja od tri do štiri ure. V njem nastopi močna nevtralna sila, da lahko človek, čeprav je trenutno le na enem mestu, dobro vidi katero koli drugo področje sveta. On (*Dada*) je včasih hkrati prisoten v neskončno svetovih. To je kakor nepretrgana veriga prstanov. Uглаšen lahko ostane petnajst do dvajset minut. Če bi ostal dlje, bi mu telo izparelo. Dokler je v polnosti zlit z Resnico, Vonj ostaja uspavan. Božanski Vonj teče, ko nastopi stanje med uglašnostjo in usklajenostjo.

Stvarnost je Ena

Enotnost je Stvarna, neenotnost je nestvarna. Stvarnost je Ena. On je vseprisoten. Ničesar ni razen Njega. Kar koli vidite, vse to je iluzija (*zmotna zaznava, pri kateri si napačno razlagate čutna izkustva*), ustvarjena zaradi vpliva yogamaye (*božje sile, ki ustvarja naravo*).

Včasih uporabljamo besedo maya, čeprav ne vemo, kaj natanko pomeni. Taka zmotna raba besede je pomilovanja vredna. V najožjem smislu se maya nanaša na tisto, kar je podložno spremembam in zato iluzorno. V najširšem smislu je maya kreativna sila Boga, ki se odraža v naravi in predstavlja Njegovo Milost do nas.

O mayi vsi govorijo ostro, pravijo ji iluzija uma, ki povzroča trpljenje. Toda maya je vzrok pozabljivosti. Povzroča, da pozabimo neznosne udarce, ki jih prejemamo skozi vse življenje, briše učinke nešteti preobremenitev in ponižanj, tako da dobimo energijo in se ponovno dvignemo, saj starih spominov ni več. Maya nam omogoča, da vse pozabimo. Le On ima obliko, mi smo brez oblike. Nimamo oči, slepi smo. Če bi res imeli oči, bi spoznali, da je vse tisto, pri čemer vidimo obliko, dejansko brezoblično.

Oh, kakšno srečo imajo ljudje! Prav maya jim prinaša srečo.

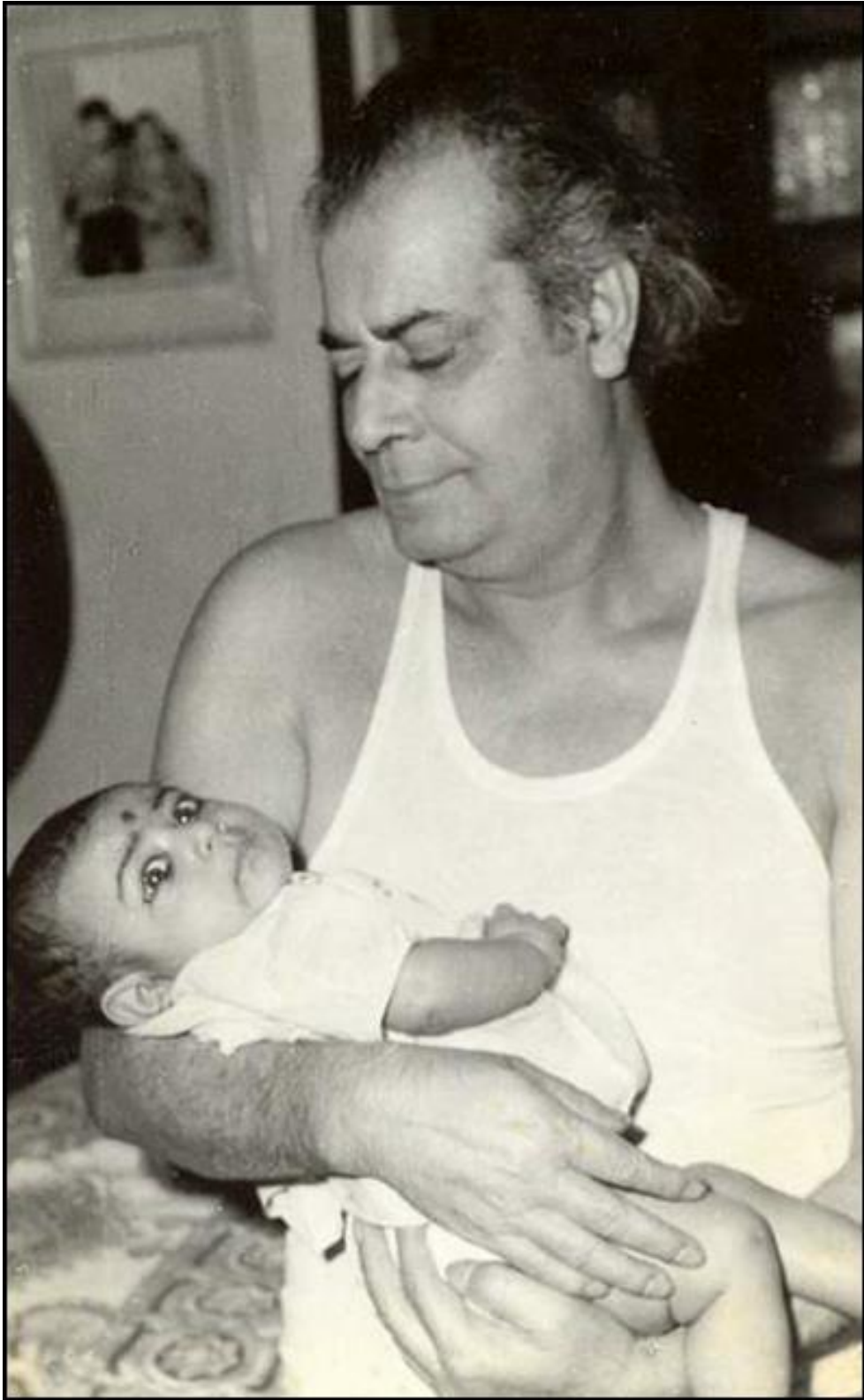
Svet je neizbežna stvarnost. Svetne navezanosti – igra maye – so zelo močne. Posledica so neštete težave. Nevideni, nepredvidljivi, neznosni dogodki prinašajo bremena in ujetost, trpljenje in nesrečo. Samo poskrbite, da Mu boste čim bolj vdani, vse ostalo prepustite Njemu.

Le Božje Ime je Stvarno. Vse drugo je nestvarno. Ime se poje v Prani (*Življenjskem dihu*). Jezik je pri tem (*petju Božjega Imena*) brezkoristen. Stalno negovanje Ljubezni in Imena, ki ni nič drugega kot Absolut, vodi k Vrhovnemu Znanju ali Stvarnosti.

Fotografija: Dadaji in Abhi Bhattacharya - 1983

***Bog je na voljo tukaj in zdaj,
kjer koli, povsod.***

Sem smo prišli, da bi okušali Božjo Ljubezen

1. Uživajte v življenju z Njim

Pred nami je prostrano polje dejavnosti, uživajmo v teh dejavnostih z Njim. Ni pomembno, koliko dni preživimo oz. bi lahko preživeli. Pomembno je, kako jih preživimo.

Ljubezen je odgovor

Sem smo prišli, da bi se ljubili z Njim, da bi se kopali v Njegovi Ljubezni in ponesli vibracijo te Ljubezni v vsa dejanja, ki nam prihajajo naproti.

Ljubezen je onstran vsega. Ni tista reč, o kateri človek misli. Tisti, ki čutijo Nekaj ... nadvse izvrstnega ...temu se reče božanska Ljubezen.

Ljubezen je edini odgovor na vse. Ljubezen je Božanska. Po njej nam je Bog nemudoma na voljo.

Resnica se razodeva po Ljubezni. Njegova Ljubezen je edini jezik.

Ljubezen je edini jezik, ki ga On razume.

Prana (*dih Življenja*) je Prema (*božanska Ljubezen*).

Definicija človeka je Ljubezen.

Ljubezen je nekaj sladkega, zelo sladkega. Mož in žena se ljubita. Tudi to je ljubezen, toda ta ljubezen je le v eni stvari (*v umu*). To ni najvišja Ljubezen. Razumete? Če ljubim, prav, potem si vse ti. Sledite? Ljubezen nastopi takrat, ko poznate samo eno ... ljubim te. Tudi če srečam človeka, ki ga ne maram, ki bi se mu najraje izognil, kljub temu ljubim. Razumete? Temu se reče Vrhovni Moški. Tega ni mogoče vedeti. To je Ena Ljubezen. Ljubite tako številne stvari. Prav, toda če hočete ljubezen samo zaradi seksa, po določenem času ne boste poznali ničesar drugega več kot to posebno vrsto ljubezni, ki pa je minljiva. Druga Ljubezen je Nekaj. Če delate, kar imate radi, potem mora biti ... Ta Ljubezen je v redu ... sladka je. Ta Ljubezen je Bog. Že odkar je on (*Dadaji*) bil mlad, ljubi vse. Prav vsakogar ljubi enako, ne samo žensk, ampak tudi moške. Poskusite ljubiti. Samodejno boste začutili nekaj, kar ni od telesa. Razumete?

Kaj še obstaja, razen (*Božje*) Ljubezni? Nič.

Ljubezen, prebujena v vas, da bi jo ponudili Njemu s skrajno iskrenostjo, ne vznikne po vaši lastni želji. Če mislite, da lahko z naporom vzljubite Boga, Ga ne boste mogli doseči. Božanska Ljubezen ne doleti asketov, kljub vsem njihovim tehnikam, obredom, meditacijam in naporom. Povprečni ljudje ne čutijo te Ljubezni zaradi praznoverij, slepih umskih iluzij in globoke navezanosti v njihovi okolici.

Človeška ljubezen temelji na samointeresu. Umska ljubezen ne velja prav nič, kajti um je muhast. Danes ga zanima eno, jutri drugo, toda Njegova Ljubezen je Neskončna.

Zatecite se k Mahanamu in bodite povsem prebujeni v ozračju božanske Ljubezni – tako se boste znebili okovov usode, razvili intimen odnos z Bogom in boste zmogli vzdržati mamljive sile telesa, uma in materialnega intelekta.

Če vaše oči niso zamegljene, boste povsod videli žarek Njegove Ljubezni. Ljubezen je jedro Resnice. Prepustite se tej zveneči Ljubezni in po njej spoznajte samega sebe. Ne morete se spoznati drugače kot po Ljubezni, po Njem. Življenje je Ljubezen.

V Njegovi Ljubezni ni ločevanja med moškimi in ženskami. V vseh nas je prisoten kot dih Življenja (*Prana Rama*). Recite temu Ljubezen ali kako drugače, toda tega ni mogoče izraziti z besedami. V tistem trenutku, ko rečete: »Ljubim svojega Vrhovnega Moža,« Ljubezen postane trivialna in krhka kot valovi muhastega uma. Njegova Ljubezen presega telo in um. Ta edinstvena, nepojasnljiva Ljubezen izpolnjuje srce z Radostjo, kakršne ne pozna niti človek, ki nam je najbližji.

Tecite s tokom življenja in ne poskušajte ustaviti njegovega plimovanja. Eno z Njim ste. Vrhovno Draž boste pogrešali le, če boste ego dopustili, da se valja v lastni nadutosti. Potopite se v Njegovo vseprevejajočo Ljubezen.

Utopite se v Njegovi Ljubezni, potem bo vse Eno. Kot poplava vas bo ponesla Najvišja Radost.

Če potočite le eno solzo iz Ljubezni do Njega, je to več kot dovolj.

Tudi takrat Ga ne morete ljubiti. Le On lahko ljubi vas, pa še to kot samega Sebe. Vi lahko samo čutite Njegovo Ljubezen, seveda pasivno.

Vdanost Njegovi Ljubezni bo počasi povsem odpravila viharost prarabdhe (*neizogibnega, usojenega razvoja življenja*).

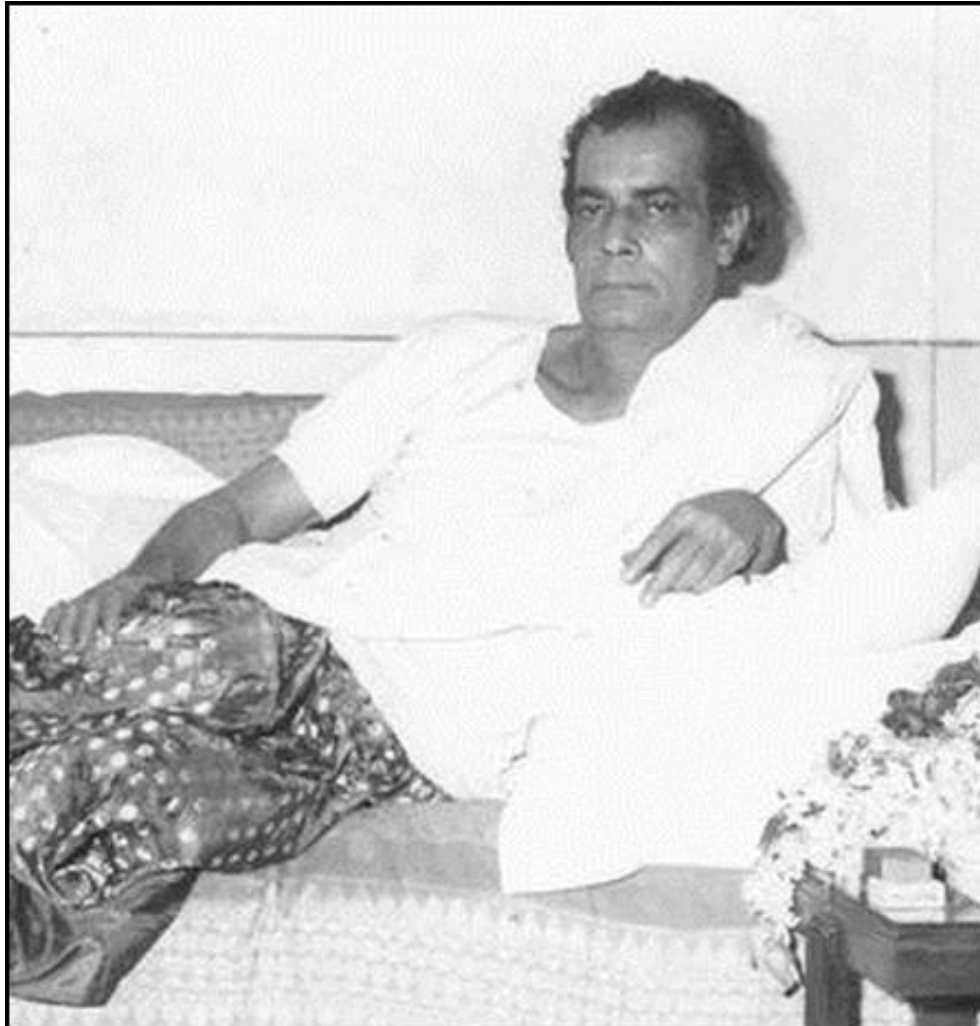
Poskusite Ga ljubiti. Poskusite ljubiti človeštvo. Poskusite ljubiti tiste, ki so vam najbliže. In poskusite ljubiti sebe.

Ko se Ljubezen do Njega udomači, se globoko zakorenini in postane skrivnostna. Sredi težkih udarcev življenja in med ozkomislečimi ljudmi ostane ta Ljubezen neomadeževana, nepohotna. Ta Ljubezen do Njega je neločljiva, neizbrisljiva. Ne more je odstraniti noben zunanji vpliv, človeško nasprotovanje ali razdalja, niti ločenost je ne more uničiti. Tako močna je, da nič ne more oslabiti njenih korenin. Leto za letom boste v postopnih korakih čutili, kako vam On z raznimi pojavnostmi daje dodatno življenjsko moč, vitalnost.

Ko nekdo ljubi iz srca, On misli na tega človeka. On skrbi, nenehno misleč na njegovo dobrobit. Prepustite torej vsa svoja upanja in hrepenenja Njemu.

On bo uredil vse vaše zadeve. Samo spominjajte se Ga. Videli boste, kako gladko pot vam je pripravil.

On nenehno poje v vas. To je Njegova Ljubezen. Zato vam pravim, da je Ljubezen edini odgovor.

Namen življenja: okušati Božjo Ljubezen in uživati v Njegovi Igri

Kakšna je korist od tega življenja? Zakaj ste se rodili? Da bi spoznali Boga oz. Sebe, kakor koli že temu rečete.

S kako nepopisno lepoto in okusom je izpolnjen svet. Prišli smo, da bi to okušali! Toda prezaposlili smo se z drugimi opravili.

Ljudje se rodijo v telesu z Bogom, pridejo iz Njegovega blaženega Sveta, da bi izkusili pravo Blaženost z okušanjem Njegove Ljubezni v tem spremenljivem svetu umrljivosti. Praznoverna človeška opravila (*religiozna prepričanja in obredi*) in dejstvo, da imate zaradi nevednosti neodgovoren odnos do Boga, vam ne dopuščajo, da bi se Mu približali ali da bi začutili Njegovo Ljubezen, za kar ste dobili redko človeško telo. Ignorirate Boga, ko se ženete za zavajajočimi svetnimi užitki, dobički in navezanostmi, ki vas za trenutek zadovoljijo, že v naslednjem trenutku pa vas pahnejo v depresijo. Tratite dragoceno človeško življenje, ki vam je podarjeno. Ne morete se odreči praznoverjem svojega egoističnega življenja. Pozabljate na Boga, na Resnico. Celo ko On pride v vašo bližino, se tega ne zavedate. Bog je v vas, vedno buden.

Cilj življenja je spoznanje Resnice. Možno ga je doseči le z Mahanamom (*Božjim Imenom*) odznotraj.

Ničesar drugega si nam ni treba želeli kot Njegovo Milost (*Božje Ime; Mahanam*), ta naredi naše življenje slavno in pomembno. V nasprotnem se rodimo, da bi umrli brez namena. Iščite Njegovo Milost, ne skrbite in se spominjajte, zakaj ste sploh prišli na ta svet.

Rojstvo v človeški obliki nam je navsezadnje dano, da bi doživeli drobec izkušnje nesmrtnosti. Toda rojeni smo s telesom in umom; slednji pogosto zleti v raznih smereh z neobzdrano strastjo, razpet med ljubezen in sovraštvo, izgubo in dobiček, ter prevzet s kopico čarov. Zato ostane prav malo prostora za okušanje Njegove Ljubezni.

To življenje je brez pomena, če se ne zavemo Njegove božanske Igre. Če nismo razumeli, zakaj smo prišli na ta svet, potem smo prišli zaman.

Prišli ste uživati v Njegovi Igri, spominjajte se Ga z ljubeznijo in ostanite v naravnem stanju. Prav zato On nenehno poje Mahanam v vašem srcu.

Bodite dobre volje in uživajte! Če ne zmorete uživati tukaj, kako lahko pričakujete, da boste uživali po smrti. Ne pozabite, da smo bistven del stvarstva.

Mahanam lahko začutimo le z ljubeznijo in predanostjo ter tako, da popolnoma izbrišemo ego in želje. Bodite vedno z Namom (*Božjim Imenom*). Potem boste kmalu spoznali cilj, zaradi katerega ste prišli sem.

Vaša usoda je Resnica

Usoda je Satyanarayan (*Resnica v vas*). Ne skrbite.

Lahko izdelate svoj načrt, toda Njegov Načrt utegne biti drugačen – a le navidez. On se namreč ne pojavi, da bi vas zatrl in matiral, temveč da bi vas izpolnil. Sredi vesoljnega toka je samo Njegova Volja ves čas nedoločljivo aktivna.

V določenem smislu je mehanična, saj novorojenček ne more odrasti v trenutku. Raste lahko le skozi proces, imenovan prarabdha. To pomeni, da morate tako fizično kot duševno prestajati določene usojene procese. Ne bojte se prarabdhe ali njenih zasukov. Jastvo je nad njo, presega jo.

Prarabdha mora teči po svoje. Poganja sama sebe.

Postopoma bodo vsi ljudje spoznali, kako vsi dogodki in vse okoliščine, tako veliki kot majhni, znotraj in zunaj, tečejo po subtilnem načrtu, ki si ga je zamislila neskončna Modrost (*Bog/Resnica*), da bi prečrtala nepopolnost in podčrtala popolnost ter izpeljala naravne procese, s katerimi vzpostavlja harmonijo z Večnim Virom Življenja.

Vse je vnaprej usojeno. Vaša edina dolžnost je strpno prenašati neogibno usodo. Ko ste v domeni narave, se morate sprizniti s prarabdho.

Prarabdhe se ne da izbrisati, če v vas ne vznikne ljubezen. Zatecite se k Mahanamu in izostrite svoje zavedanje v ozračju Njegove Ljubezni, da bi se otresli okovov usode .

On sleče z vas vse preobleke. Potem niti ne morete biti orodje.

Z mirnim pogumom prenašajte svojo prarabdho. Guru (*Bog v vas*) vas bo vodil skozi puščavo prarabdhe. Naj vas zato ne skrbi. Kar koli je On namenil človeštvu, bodisi dobrega ali slabega, je namenjeno višjim namenom. On je vseusmiljen.

Če Ga ljubite, prarabdha oveni in vas On popelje v Vrajo (*področje Vrhovne Ljubezni*). Prevzetost z Njegovo Ljubeznijo bo počasi zmanjšala silovitost prarabdhe. Njene vdore je treba pogumno prenašati – to je ezoterična resnica.

Če oz. dokler ne izpolnimo prarabdhe, dokler se ne zlijemo z Njim, bo naš um moral priti nazaj, morali se bomo znova utelesiti v tem svetu.

Nihče ne ve, kako deluje usoda do konca življenja. Poskusite živeti vsak dan tako, da boste na koncu pomirjeni, saj boste vedeli, da ste uspešno izrabili vse dni in leta z darovi telesa, uma in življenja, ki vam jih je podaril Bog. On je usoda.

Človeško rojstvo: redek dar

Rojstvo v človeškem telesu je najredkejše od vseh rojstev. Zato poskusite živeti to življenje z Njim v mislih.

Roditi se kot človek v tem svetu je samo po sebi posebna usoda. Tisti, ki ga prevzema Njegova Ljubezen, se želi rojevati znova in znova, kajti Njegove Ljubezni ni mogoče okusiti nikjer drugje kot v človeški obliki.

Ko se telo rodi, prehaja skozi nešteto preobrazb od stopnje embria v maternici do prihoda na svet. Ko se posameznik prvič pojavi v maternici, se nemudoma oblikuje kot materija. Na tej stopnji je um še v inertnem stanju. Toda pomnite, da sta um in materija preprosto Eno. Z njunim postopnim razvojem začnemo razločati razlike med njima. Od te stopnje naprej je posameznik v domeni narave in zaporedja pojavov določajo vsakršen razvoj. Tak je razvoj narave. Vsa živa bitja prehajajo skozi take spremembe, dokler ne pride stopnja, ko se morajo ustaviti. Po tem začne telo razpadati, dokončen razpad pomeni smrt telesa. Medtem On (*Atma, Duša*), ki na embrionalni stopnji prinese v telo luč, ostane nespremenjen, večno v enakem stanju, tudi ko se telo spreminja. Rast in propad telesa Njemu ne prinašata dobička ali izgube.

Roka, ki pozibava vašo zibko, je Ljubezen, iz katere se poraja vse obstoječe.

Poskusite spoznati, zakaj ste se rodili – zakaj ste prišli sem, kakšen je vaš namen. Vsemogočni nas ni ustvaril, da bi trpeli in prestajali ujetost ali agonijo. Popolna predanost Njemu je edini način, kako se osvoboditi ega in spoznati svoj namen – ta namen je uživanje v Božji Igri. Ko se predamo, dojamemo, zakaj smo se sploh rodili.

Življenje je večno

Substanca je Ena. Obstaja samo Večna Substanca. Ni izginevanja, uničenja Vrhovnega Integralnega Obstoja. Mi smo Večna Substanca nepodeljenega Vrhovnega Bitja. Recimo, da človek umre. Kam takrat odide? Nikamor, obstaja samo eno mesto. Pa vendar, ko človek umre, pomislite, da je nekam odšel, čeprav v resnici nikamor ne odide. Tako razmišljate samo zato, ker zavest omejujete na telo. Zato strah pred smrtjo v vas vzbudi občutek, da človek po smrti nekam odide. Ne razumete narave smrti.

Posamezniki pravzaprav ne obstajajo, nimajo lastne moči, kajti neizogibno morajo zapustiti svoje umrljivo telo.

Dejansko obstaja nekaj, čemur ljudje pravijo smrt. Ampak takrat samo On zapusti telo, čeprav ne odide nikamor. Njegova vibracija v telesu se ustavi, toda dokler se ne ustavi individualno delovanje uma, le-ta ostaja nezadovoljen. Dokler oz. če um ni povsem zadovoljen, bo še naprej prihajal na ta svet. Ljudje, ki so bili nekoč skupaj, se znova srečajo.

Akcija in reakcija vladata temu odru. Ko reakcija močno poveča svoj obseg, zakličemo na pomoč. Takrat pride smrt. Toda reakcija vztraja še naprej in zato nastopi ponovno rojstvo.

Reinkarnacija? Kaj mislite s tem? Ko zapustite telo, vaš um v istem trenutku in na tistem mestu zgrabi On. Po tem je samo vprašanje časa, kdaj boste prišli nazaj v drugačnem telesu – bodisi takoj, bodisi naslednji dan, ali pa tudi čez več let.

Čeprav so ljudje ohromljeni od številnih vzponov in padcev, pretresov in sunkov, se vendarle ne marajo spominjati Njega. Vse do smrti nosijo s sabo bremena upov in želja ter tako postajajo žrtev nesreče in ponavljajočega se rojevanja, umiranja ter neizogibne usode.

V praznem območju srca, v Neskončnem znotraj njih, sta stalnica dva zvoka. Ko ta zvoka Mahanama ugasneta, se um skrči in človek se zlije z vseprisotnim Obstojem. Ko se dva zvoka ustavita, je to smrt. Ko se um zateče v novo telo, se spet razcveti.

Življenje ne pozna smrti, življenje je Večno. Kar imate za smrt je dejansko razvojna stopnja, ki pripada zgolj telesu. Telo sestoji iz materije, ki se sčasoma razkroji do svoje izvorne oblike, Jastvo pa ne pozna razkroja.

Ni vam treba iskati posmrtnosti. Življenje je Božja Igra in rojevanje je glasba v njej. Smrt prinese prenehanje ali točneje stanje oz. fazo. Ta, ki nas je ustvaril, je to storil iz Svoje potrebe.

Nimate pravice nasilno končati svojega življenja. Preživite običajno življenjsko dobo, opravljajte svoje delo brez hlepenja po tujem bogastvu in uživajte v Njem. Prišli ste le za nekaj dni, ne za večno. Zakaj bi se obremenjevali zaradi česar koli?

Koliko dni preživimo oz. bi lahko preživeli, ni pomembno. Pomembno je, kako živimo oz. smo živeli. Zavedajmo se tega. Prišli smo v tujo hišo. Nekega dne jo bomo morali zapustiti. On bo prišel in nas odnesel naprej.

Telo je umrljivo, toda Bog ni umrljiv. Ko je telesa konec, On zgrabi um. Tisto, kar drži telo, se vrne v Svoje Prebivališče, ko zapusti telo. Stvarnost smrtnega se zlije z brezmejno Večno Življenjsko Silo, ki nikoli ne odide iz katerega koli mesta oz. v katero koli mesto.

Nekega dne se rodimo, nekega dne moramo zapustiti telo. Pomembno je razumeti, da nihče nikamor ne odide, samo telo se spremeni in preobrazi, Atma (*Duša*) pa ostane. Ker ne morete videti, kdaj Atma zapusti telo, pravite, da odide proč. Toda ni mogoče oditi nikamor onstran tega veselja. Kdor premore Moč videnja, lahko reče, da takrat, ko nekdo zapusti telo, Atma ostane. Telo mora proč. Je zgolj pojavnost. V resnici ne vidite ničesar. Povedal vam bom veliko skrivnost. Kdor ve, kako telo nastane s preobražanjem panča-bhute (*zraka, ognja, vode, zemlje in etra*), ve, da se teh pet elementov preobraža in spreminja. Največja skrivnost je navezanost na telo ali, če se lahko tako izrazim, maya v odnosu do telesa. (*Maya je Božja ustvarjalna Sila v naravi.*) To je vitalna točka. Nismo navezani na elemente kot take – na vodo, vodik ali kisik – zato ne čutimo prav veliko, ko se spremenijo ali preobrazijo. Navezani smo na sorodnike in druge, zato nam je hudo, ko umrejo. Zdaj poskusite razumeti smrt, ki ni nič drugega kot sprememba ali preobrazba telesa. Poskusite razumeti Vir; če se lahko oprimate Korenin, boste razumeli tudi veje.

Ko boste enkrat razumeli smrt, boste spoznali, kakšna napaka je izvajanje pogrebnih obredov. Ljudje se držijo raznih pravil iz spisov, brahmane ali svečeniki pa jim svetujejo glede na finančni položaj družine. Ali lahko pomagate umrlim s tem, ko jim požete, zanje molite ali opravljate daritve. Zelo težko se je otresti stoletja starih priljubljenih tradicij, ki so preplavile vse družbe po svetu.

Ko Bog zapusti telo, ne odide nikamor, skupina tepcev pa za Njegovo dobro opravlja pogrebne obrede. Je s takimi ceremonijami možno kaj narediti za Njegovo dobro? Opravljanje pogrebnih obredov je zgolj posel v prid dobička željnih. Poskusite razumeti zadevo. Kdo naj bi opravljal pogrebne obrede? Za koga jih opravljate? Zvezani ste s katastrofalnim praznoverjem.

Poročeni z Bogom: okušate Njegovo Ljubezen

Z ravni božanske Ljubezni on, Dadaji, pravi: »Se boš poročila z menoj?« To morate razumeti. Se je možno poročiti s telesom? Poroka je pravzaprav zedinjenje z Njim, ki prebiva v telesu. Med moškimi in ženskami obstajajo razlike na telesni ravni, toda ali obstajajo razlike pri Njem?

Poroka je združitev z Njim. Svetne poroke so namenjene temu, da dva skupaj preživita usojene navezanosti. To ni nič, je le nekaj začasnega.

Ali obstaja na tem svetu moški? On (*Dadaji*) vidi samo ženske. Na svetu so le ženske. Sama Prakriti (*Fizična narava; um/želje/čuti*) je ženska. Kako je potem lahko kdor koli v njenem polju moški? Obstaja samo en Moški, Puruša (*Vrhovni Moški*), On je brezpogojni Gospodar narave. Poročiti se dejansko pomeni združiti ljudi iz tega sveta narave z Gospodom v njih. To je Ljubezen. Ste razumeli? Ali lahko telo ljubi drugo telo? Ko Gospod v vas odvrže telo, le tega hitro odpeljejo v krematorij.

Saj se boš poročil z menoj, kajne? Se zavedate pomena poroke? Prejeti Mahanam (*ob rojstvu*) pomeni skleniti poročno zvezo z vašim Najbližjim in Najdražjim. Vse dokler je On v vas, je nesmiselno govoriti o sati (*kreposti*) in sahamaranu (*umiranju žene skupaj z možem*). Vaša dejanja v poroki z Njim vas bodo povzdignila do stanja nepojasnljive Zanesenosti v svetu Resnice.

Poročeni z Njim lahko dosežete božanski orgazem v združenju s svojo pravo naravo. Njegovi skrivni odtisi, Njegov skrivni Vonj, Njegova skrivna glasba vam bodo sledili, v vašem srcu bodo, kamor koli boste šli. Bog je zvok vašega srčnega utripa, ljubi se z vami štiriindvajset ur dnevno.

Predajte se z vso vero

Poskusite vzdrževati vero Vanj, v Vir, Energijo, Življenje.

Tistih, ki so odvisni od Boga z vso vero, nihče ne more osramotiti ali prizadeti. Vztrajajte torej v trdni veri.

Ljubite Ga, predajte se Mu in v tistem trenutku, ko boste predali vso svojo bitnost Njemu, bo On postal pilot vašega življenja in privedel letalo do varnega pristanka.

Pred Njim morate biti goli.

Predanost mora biti popolna in dokončna. Srce mora biti očiščeno vseh želja.

Polnega, resničnega samospoznanja ni možno doseči nikakor drugače kot s popolno, absolutno samopredanostjo.

Individualni ego je korenski vzrok vseh težav in največja ovira. Ego je treba preseči s popolno predajo Njemu.

Popolna predaja Vrhovnemu Bitju vodi k osamosvojitvi, samospoznanju in odrešenju.

Kaj potrebujemo? Dejavnik časa, pokornost, odsotnost inteligence ali uma? Nič takega. Samo poskusite se predati. Predati svoje nevedno Vednemu.

Moramo bivati v Njem. Pasivno sprejemanje in pogumno prenašanje prarabdhe (*neizogibnega, usojenega razvoja življenja*) sta edini zahtevi.

Mahanam prinaša mir

Ni vam treba za nič skrbeti. On resda ustvarja nevarnosti, vendar hkrati tudi tlakuje pot miru.

Vse prepustite Njemu in vladal bo mir.

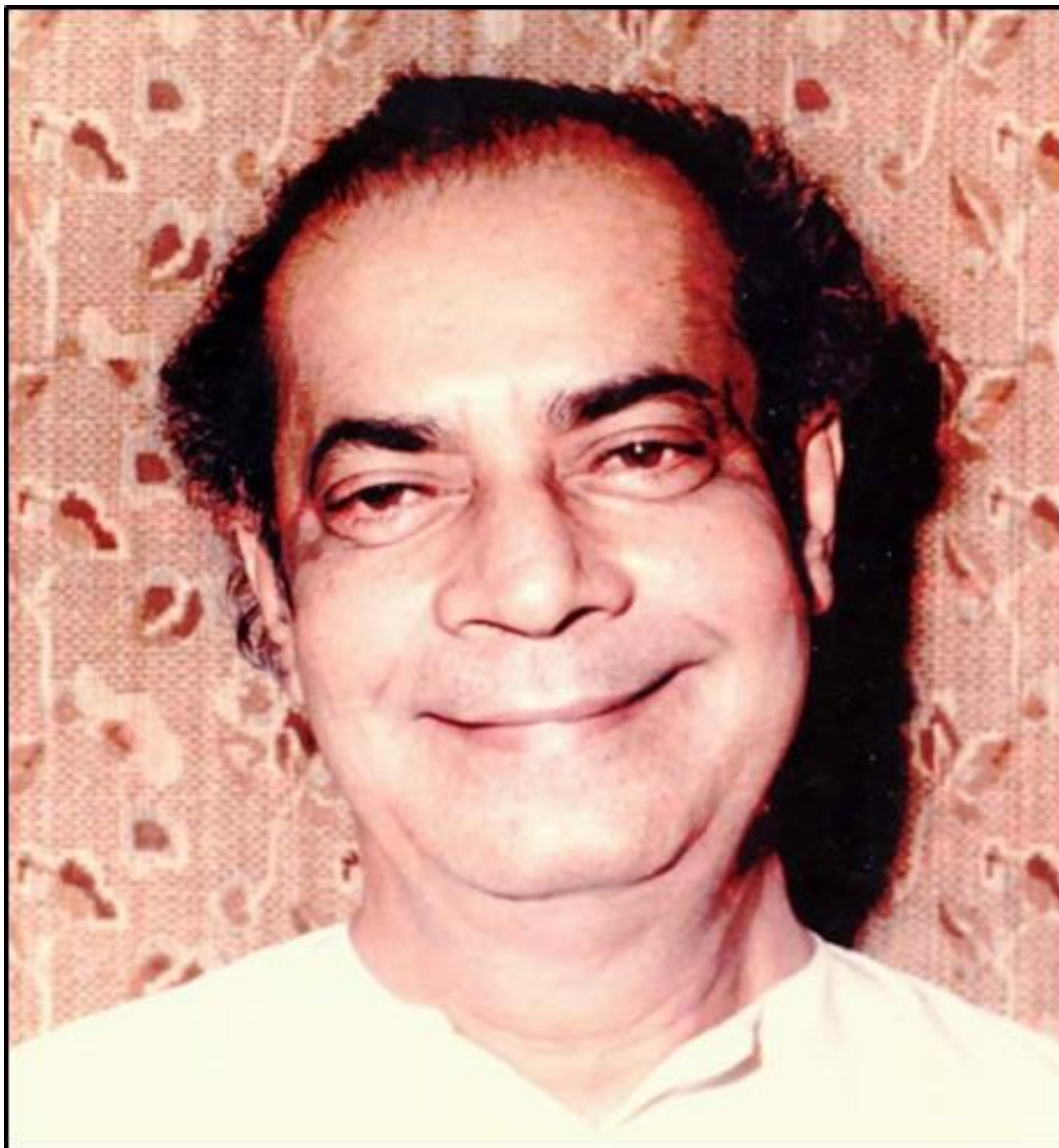
Ljubezni do človeštva in želja služiti vsem bosta v vašem srcu vzbudili blaženi mir.

Kar koli ste v življenju prejeli, sprejmite to kot Njegov Blagoslov ali Milost in pot do miru se bo odprla pred vami.

Cenite vse v kontekstu miru in blaženost bo prišla sama od sebe. Potem boste vdihovali božansko Milost in slišali glasbo svojega srca, Mahanam.

Vso žalost življenja lahko preživimo v miru in sreči, če predamo vse strahove, misli, želje in pričakovanja izgube ali dobička Volji Vsevišnjega Gospoda.

Bolj ko boste sledili Njemu, več miru in spokojnosti boste dobili.

Božja Milost je Mahanam

Njegova Narava je vsemilostna in vseprivlačna. Milost in Privlačnost tvorita dejansko Obliko. Kdor časti Nam (*Božje Ime*) kot Resnico, prejme Milost Boga.

Če že samo enkrat zahrepenite po tem, da bi se Mu predali, boste videli moč Njegove Milosti. On že zdaj sipa na vas Svojo Milost. Kako jo lahko sprejmete? Če se Ga boste odločno oklepali, boste izkusili Njegovo Milost.

Notranji razvoj uma ne izvira iz asketske meditacije ali obredov. Prinaša ga spontana preobrazba umskega nemira v umirjenem zavetju srca, kjer Njegovo Večno Bivanje vibrira v nas. Tega ne moremo doseči z nobenim naporom, temveč se rodi v nas z naravnim tokom življenja. V taki naravni prhi Njegove Milosti najprej pride kipenje občutkov in besed. Sledi vnema uma. Potreba po izražanju v besedah uplahne, ostane samo globoko tiho in nepojasljivo sporazumevanje z Njim. To pomeni biti potopljen v edinstveno draž Njegove radosti, v Vonj Njegove Ljubezni.

Brez Njegove Milosti ničesar ni mogoče razumeti. Božanska Milost sestopi k vam le, če je vaš um osvobojen ega in vaše srce prosto želja. Um se mora obrniti navznoter. Potem notranjost in zunanost postaneta Eno in se prebudite. Po Njegovi Milosti sprva delate vse in nazadnje ne delate ničesar. Nimate si česa drugega želeli kot Njegovo Milost; zaradi nje vaše življenje postane slavno in pomembno. To Milost ste že prejeli, ne skrbite. Večno vam naklanja Svojo Milost. Mahanam večno zveni v vašem srcu. V vas je in vas vodi po pravi poti. Prepustite to Bogu.

Spoznanje se razvija naravno

Njegov Um premika vse stvarstvo. Nekoč pride čas, ko človekov um doseže nično stopnjo, se osvobodi. Kako pa? Ko pride On, se v umu po Mahanamu in Njegovi Prisotnosti samodejno prebudijo ljubeče poteze. Ko je um uglašen z Njim, je kot Njegova Soproga.

Ker smo Njegov sestavni del, ni dvoma o tem, da je spoznanje Boga v dosegu naših dejanj in želja.

Kjer je um, so tudi čuti. Kako bi brez njih dosegli samospoznanje? Um se mora obrniti navznoter, potem znotraj in zunaj postaneta Eno. Takrat se prebudite. Nobeno dejanje ne more voditi do odsotnosti izkušnje. Resnice nikoli ne moremo spoznati z lastnim naporom. Bog nam je na voljo tukaj in zdaj, kjer koli in povsod. Če se Ga spominjamo, Ga spoznamo.

Če je Stvarnost Ena, v njej ne more biti razčlenjenosti ali razslojenosti. V resnici On sam spoznava Sebe preko vas, mene in vsakogar. Postati moramo priče svoje Praznine (*Niča*), da bi On v nas manifestiral Svojo polnost.

Spoznamo Ga preprosto in neposredno. Ni potrebe po umski ali telesni rokoborbi. Če bi bilo to možno, bi Ga rokoborci že dosegli.

Zakaj želite spoznati Boga? Ne prizadevajte si razumeti. Ne argumentirajte, pravim vam, da ne potrebujete debate. Če boste preveč debatirali, Ga ne boste sposobni spoznati vse življenje. Mahanam ste prejeli ob rojstvu, a ste na to pozabili zaradi maye (*ustvarjalne sile v naravi*). Zdaj ste spet dobili Mahanam, to vam zadostuje.

Človek prehaja skozi stopnje: otroštvo, mladost, odraslost in nazadnje starost. Tako si z izkušnjami v odnosu do zunanjega sveta pridobi modrost. Podobno se razvija tudi notranje – stopnje razvoja so odvisne od časovnih dejavnikov in človeku pomagajo priti do božanskega naročja Njegovega vsemilostnega Bivanja.

Kar koli spoznati pomeni domišljati si, da je nekaj nestvarnega stvarno. Spoznanje je odvisno od določenega stanja zavesti, ki ga nikakor ni mogoče izraziti v besedah. Vsak poskus, da bi izrazili ta občutek, izgubi Stvarnost. Besede niso nič drugega kot zunanja pojavnost. Ko človek dobi tisto pravo, postane Eno z Njim. Kakor takrat, ko je srce izpolnjeno. Ni drugega načina. To je v domeni vala tišine, tam ni niti občutka. Zato mnogi mešajo Praznino in Izpolnjenost. Razlika je samo v spoznanju, ne pa v predmetu razumevanja.

Tisti, ki so prejeli Mahanam, bodo odrešeni že v tem življenju. Tisti, ki so zdrsnili dol (*pozabili na Boga*), bodo trpeli zaradi strašansko okrepljene prarabdhe (*neizogibnega, usojenega razvoja življenja*). Vsi iz sebe bodo, pa vendar bodo odrešeni.

Koga bi vi odrešili in kako, z izjemo vas samih? Zakaj bi sploh govorili o odreševanju? Tukaj bi morali uživati ravno toliko kot tam. Če ne morem uživati tukaj, kako bom lahko užival tam? Odrešenje ni možno drugače kot po Mahanamu. On odrešuje samega Sebe, ne pozabite tega. Vsi ljudje v krajih in ulicah, kamor je šel Dadaji, so odrešeni. Kdor ga je videl, je odrešen.

Če želite odrešitev, obljubite, da ne boste čakali na naslednje življenje. Dobiti bi jo morali že pred naslednjim dihom. Kajti ni nam treba čakati na naslednji dih ali verjeti vanj, ali v naslednje življenje, kakor tudi ne vemo, kaj se bo zgodilo v naslednjem trenutku.

Možno se je uglasiti z Njim le za dve, tri ali štiri minute. V nasprotnem ne bi mogli delati ničesar (*če bi stanje uglaš-eno-sti bilo trajno*). Možno je biti usklajen z Njim eno, dve, tri ali štiri ure, kajti to je raven Vraje (*področja Vrhovne Ljubezni*).

Spoznanje je sleparska beseda. Dokler je On v vas, ne potrebujete ničesar. Samo pomnite, da ste z menoj; če se spomnite Nanj in opravljate svoje delo, je to dovolj. Osvoboditev sledi sama od sebe.

Osvoboditev ni nič drugega kot zavedanje svoje prave narave. Ne morete je doseči drugače kot z Njim. Uma ni mogoče osvoboditi brez Njega. Mi sledite ali ne? Ne ženite se za Njim, saj je že v vas.

Štiriindvajset ur dnevno kar naprej poje Mahanam, naj mi to slišimo ali ne. Nevede prejemamo prav ta Nam (*Božje Ime*) od zraka, ki ga dihamo. Ko se tega zavemo, začutimo neizmerno Radost. Dokler se tega ne zavemo, ne izkušamo Blaženosti. Kljub temu On še naprej opravlja Svoje Delo in ga bo opravljal še naprej, nikomur ničesar ne odreka. Če bo le

eno bitje ostalo neosvobojeno, bo On vezan. Ker je poslal to bitje sem, je osvoboditev tega bitja prav tako Njegova odgovornost.

Zakaj toliko govorim o osvoboditvi? Kaj sta Zanj ujetost in osvoboditev? Kdo bo zvezal koga, kdo koga osvobodil? V vse to sta vpletena le um in intelekt. On ni nič, po drugi strani pa je vse.

Stanje samadhija (*popolne zedinjenosti z Bogom; razsvetljenje*), ki ga poskušate doseči, je nizka raven stanja uma. Ko boste našli Boga, boste spoznali, da ne morete čutiti ločenega obstoja. Ne bo niti Njega niti vas. On ne bo niti prišel niti odšel. Takrat ne bo inteligence, ne bo razumevanja.

Eno dejstvo imejte v mislih: nedvomno boste dosegli mukti (*osvoboditev*), prapti (*spoznanje*) in uddharo (*odrešenje*). Še več kot to – blagoslovljeni boste s Paramanando (*Vrhovno Blaženost*). In kaj sploh pomeni spoznati Paramanando? Pomeni uglaš-eno-st s Satyanarayanom (*Resnico v vas*).

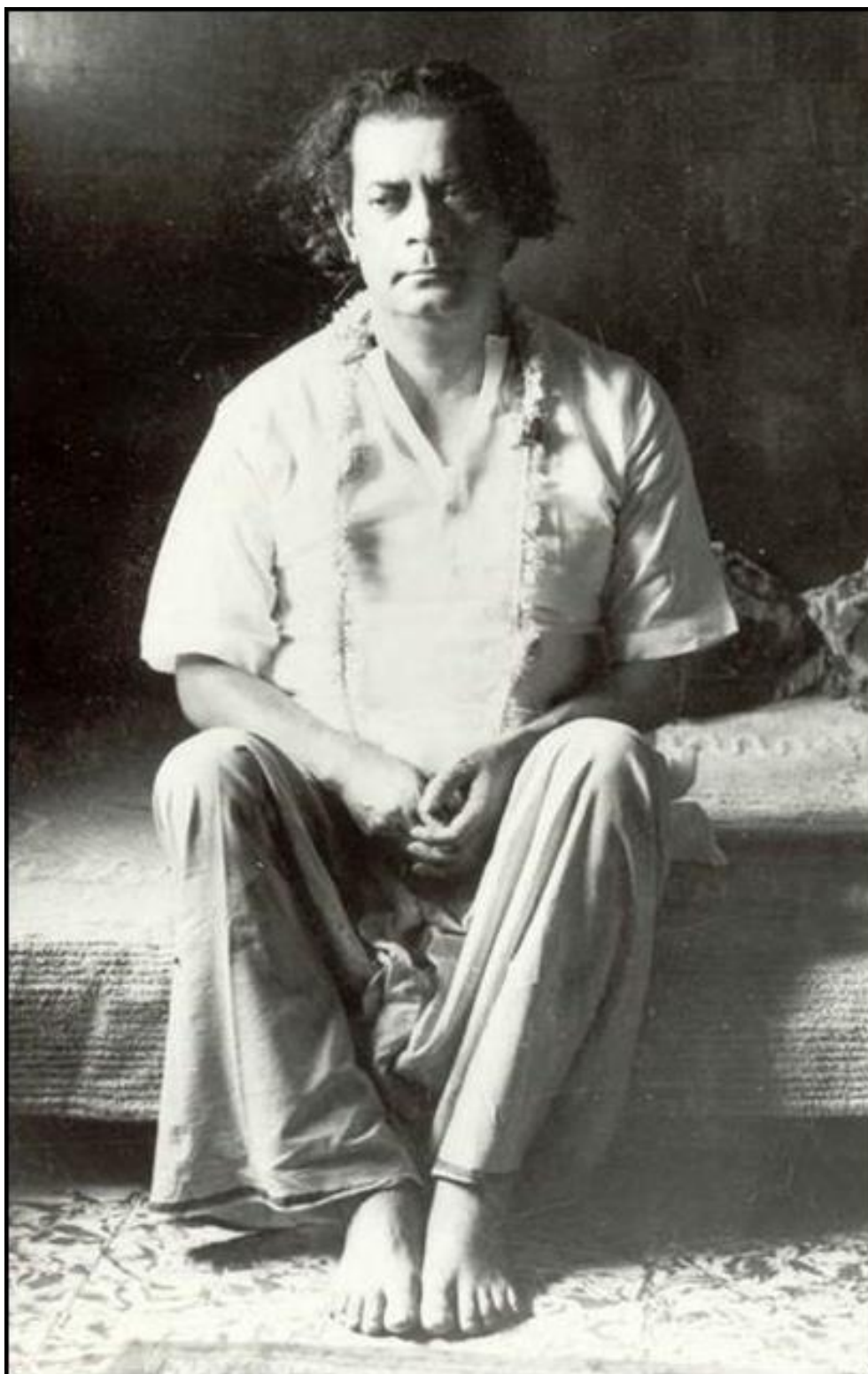
Vsakdo, ki živi na Zemlji, vidi stvari v kontekstu svojih okoliščin. Ko se zedinimo z Vrhovno Voljo, nič več ne ostane. Takrat je vse Eno in Eno je vse. Vzporejanje oz. primerjanje je delo uma in intelekta.

Gre pri tem za razumevanje? Gre za izkušanje. Razumete rasgulo (*bengalsko sladico*), preden jo pojedete? Vse spoznate, ko zaznate okus, ne zunanje, ampak notranje. Potem zunanost in notranost postaneta Eno. To se mora zgoditi! Drugače ne gre. Kako bi lahko bila Njegova Milost potratena? Spoznanje je že prišlo z vami. Če se Ga spomnite le enkrat, boste spregledali. Dobo za dobo se življenje nadaljuje z eno izkušnjo. To je Resnica. Ne more razpasti ali biti uničena.

Človek, ki se enači s telesom in umom, je v resnici Jivatma (*Jiva – življenjska sila; Atma – individualna Duša*). Občutek »jastva« mu preprečuje, da bi se enačil z Resnico, zato išče resnico v objektivnem svetu. Tako iskanje je brezplodno. Šele ko se subjekt zlije z objektom in občutek »jastva« izgine, je možno uveljaviti spoznanje Enosti Resnice. Ni ga mogoče doseči preko posrednika, temveč le preko Mahanama.

Um dobiva izpolnjenost ob pravi viziji ali razsvetljenju, ko se – še med bivanjem v telesu – zave Boga. Ta trenutek je rojstvo svetlobe. V tem stanju izgubimo nadut občutek »jastva« pri svojih dejanjih; tudi če občutki in želje ženejo um, uzde drži Gospod ali Nam (*Ime*), tako da ne moremo zgrešiti poti. Ljudje sprejmejo človeško obliko od Boga, da bi spoznali to Resnico.

Ko negujemo navado strpnosti in se spominjamo Mahanama z ljubeznijo, se premikamo proti spoznanju Boga.

Čaščeni in častilec sta Eno

Puja (*čaščenje*) nima pomena. Kdo naj časti koga? Častilec in čaščeni sta ista, Eno sta. Kaj je puja? Puja je Njegovo stanje pojavnosti.

Človek ne more izvajati Puje. Kako naj jo izvaja? Kaj naj daruje Njemu? Kar ljudje delajo, je zgolj tamaša (*razvedrilo*) in piknikovanje.

Kdo časti koga? Ali lahko posameznik izvaja čaščenje? Kako naj ga izvaja? Čaščenje lahko izvajamo le tam, kjer subjekt in objekt postaneta Eno. V času pravega čaščenja, telo leži zapuščeno. Kar navadno vidimo pri obrednem čaščenju, ki mu vlada um, je otroška igra.

Biti uglášen z Bogom, Satyanarayanom, je čaščenje. To je možno le, ko zapustite fizično telo in posvetni um ter okusite Blaženost Neskončnega. Šele takrat postane združitev stvarnost. Ker smrtnik ne more transcendirati ega, nikoli ne izvaja čaščenja v pravem smislu.

Jastvo časti Jastvo. To je čaščenje notranjega Bitja. Verjeti, da bo nekdo drug častil za naše dobro ali nam naročil, kako naj častimo, ali nas vodil pri čaščenju – vse z denarjem v središču daritve ... o čem pa govorite? Naj nekdo drug ljubi našega Ljubljenega, ko smo mi tu? Kakšno vedenje je to? Namen takega čaščenja je le posvetno kazanje ega.

Le Bog lahko izvaja Pujo.

Zavržite vse te družbene običaje in predsodke in se predajte Njemu. On je v vas, ne pozabite tega. Zdaj je treba tudi kongregacijskemu petju reči nasvidenje.

Izvajati predpisano čaščenje pomeni postaviti zid med častilca in čaščenega. Že misel na čaščenje Absoluta, ki preveva stvarstvo in prebiva v nas, diši po samoljubnosti.

Celo notranje čaščenje vključuje fino ločevanje. Eden časti, eden je čaščen. Le ljubezen ne ločuje, temveč razkriva Edinost. Boga ni mogoče častiti, osvojite Ga lahko le z ljubeznijo.

V času Mahapuje (*Najvišjega čaščenja*) se končna stvarnost zlije z Neskončno in to je prava oblika čaščenja.

Utsava: razsvetlitev Resnice

Edini namen in cilj Utsave je proslavljanje notranjega stika z Njegovo Prisotnostjo. »Ut« pomeni odreči se (*in se nanaša na sijočo pojavnost*), »sava« pomeni telo (*in se nanaša na bivanje*). To pomeni, da se je treba odreči empiričnemu (*izkustvenemu*) in se potopiti v samo Bivanje.

Ali Utsavo praznujemo tako, da komur koli kar koli kažemo? Vaš Dada sedi (*na Utsavi*) z vsemi. Kar se zgodi (*na Utsavi, ko človek sam sedi v zaklenjeni sobi*), tega tudi jaz ne vem, je pa to tako neposredna izkušnja Njega, da je ni mogoče pojasniti drugim, ki te izkušnje niso imeli. Utsava se nanaša na popolno pojavnost Boga pred zbrano družino človeštva. Utsava ne

morejo biti ljudje, Utsava je Resnica. Pomen Utsave je povzdigovanje človekovega ega k Resnici.

Utsava se zgodi kadar koli, kjer koli, če se Ga spomnite z ljubeznijo. Resnica razodeva samo sebe. Mahotsava (*velika razsvetlitev Resnice*) je povsod in za vse čase. Veter piha, kamor hoče. Gmota mesa lahko vidite kot razuzdano žensko ali kot svojo drago mater. Ista gmota mesa, ne da bi se spremenila, lahko postane vredna čaščenja. Če vidite stvari v pravi luči, lahko vaše celotno življenje postane Mahotsava in vaša dolžnost vaše božanstvo.

Opomba urednice: Od leta 1970 do leta 1991 je vsakega oktobra v Kalkuti potekalo zborovanje, imenovano Utsava. Ljudje iz vsega sveta so se zbirali v najeti dvorani v navzočnosti Dadajija, da bi izkusili Enost človeštva, Enost religije, Enost Resnice. Dadaji je sprejemal ljudi osebno in se pogovarjal z njimi o vsakdanjih temah. Včasih so zbrani zapeli vdanostne pesmi, vključno z Dadajijevo pesmijo »Ramaiva Šaranam«. Ni bilo predavanj ali razprav, toda Dadaji je različnim ljudem rekel: »Povejte kaj,« in oni so spregovorili o Dadinem sporočilu in svojih izkušnjah.

Vsak dan je Dada zaprosil moškega ali žensko, da nekaj časa sedi v zaklenjeni sobi pred portretom Satyanarayana in se zaprtih oči spominja Mahanama. Pričevanja tistih, ki so to naredili, so polna presenetljivih notranjih videnj in čutenj Boga. Dišeči nektar se je pojavljal na portretu, dišeča voda je pršila po tleh, zaprte steklenice vode so postale odišavljene. »Taki pojavi,« je rekel Dadaji, »so jasna znamenja Utsave.«

Izven dvorane je v ostrem kontrastu preprosti, vsakdanji proslavi Utsave potekalo praznovanje Durga-puje (*čaščenje Kali, Boginje Uničenja*). Tega je spremljalo hrupno predvajanje posnete glasbe, oglušujoče bobnanje, gnetenje množice v paradi najboljših oblačil, kar so si jih ljudje lahko privoščili, in lokalno tekmovanje najboljših idolov, katere so potem praznično masovno zmetali v reko Ganges. Dadaji je rekel, da so taki tradicionalni religiozni festivali le farsa in razvedrilo. Utsava pa, po drugi strani, povzdiguje človekov um od stanja ega v stanje popolne zlitosti z Mahanamom.

Z leti se je praznovanje Utsave začelo hkrati na drugih lokacijah po svetu, denimo v Londonu, Los Angelesu, Portlandu, Bruslju in številnih mestih v Indiji. Razni fantastični pojavi so se dogajali tudi na Utsavah, ki so potekale na domovih v krogu družine in prijateljev. Dišeči nektar se je pojavljal na portretih Satyanarayana, čista voda je začela dišati, del hrane, postavljene pred portret, je manjkal, kot da jo je nekdo pojedel, včasih pa se je celo pojavil Dada, čeprav je bil takrat fizično v Kalkuti, v Indiji.

Človeštvo je Eno

Obstaja ena človeška rasa. Ločevanje, deljenje in klasificiranje so umska izmišljaja.

Poglejte! Vse človeštvo je ena kasta. To eno kasto smo razdrobili na skupnosti in sekte, ustvarili smo razlike. Povrhu tega so tu še muslimani, kristjani, budisti in še mnogi drugi. Koliko stotin neskončnih razlik deli človeštvo? Vse to je stvaritev ljudi. Vedite, da so te razlike ena velika iluzija. Ustvarjene so samo zato, da bi služile sebičnim interesom. Najstrašnejša je stvaritev razlik med bogatimi in revnimi, ki izvira iz čistega pohlepa. Vedite, da so izključno te razlike odgovorne za vse nemire v človeštvu. Razlike izginejo, ko pridobimo popolno vizijo, ko

spregledamo, da smo vsi enaki, in se začnemo temu ustrezno obnašati. Naše nagnjenje k deljenju je veliko zlobnejše kot pri živalih. Ko živali potešijo lakoto in žejo, njihovo zverinstvo izgine za nekaj časa. Lakoti in žeji ljudi pa ni konca.

Obstaja ena univerzalna človeška rasa. V bistvu ni razredov, kast, ras ali sekt. Kar vidimo danes, je ustvarila peščica posameznikov zavoľo njihovih sebičnih interesov, raznih igric in političnih špekulacij na račun mnogih – nesmiselnih in neutemeljenih.

Dadaji ne razlikuje med hindujci, muslimani, kristjani in drugimi. Zanj obstaja samo ena kasta, imenovana človeštvo. Ni razlike niti med moškim in žensko. Človeštvo je Eno.

Vsa srca so združena z Njegovim Srcem. Vse bivajoče se zlije z Njegovim Bivanjem. Vse nasprotujoče si oblike pridobijo Eno univerzalno obliko. Vse stvarstvo postane Eno. Človeštvo takrat postane Eno, srce postane Eno, njegov jezik postane Eno. Saj dejansko so Eno. On se radosti v Svojem lastnem Jastvu. Ne ostane nič drugega kot Blaženost.

Naj prihodnost prinese Njega

Prihodnost je neznana, nevidena, nedosežena, ni v rokah ljudi. Zato so nenehno zaskrbljeni in umrejo v negotovosti.

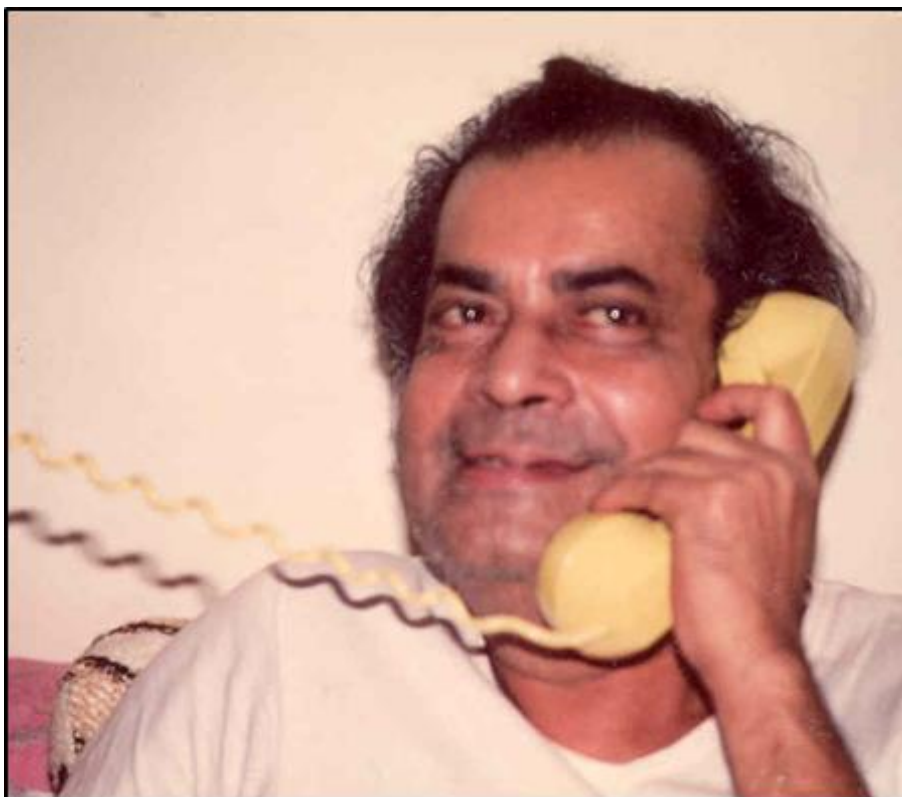
Nemočni smo, ne moremo vedeti, kaj nas čaka v naslednjem trenutku. Bolje je vse zaupanje položiti Vanj, v Vsemilostnega.

Brezkoristno se je obremenjevati s prihodnostjo.

Prihodnost ni nič. Vsega tega ne veste. Samo potrudite se opravljati vsakdanja opravila in dolžnosti. Prihodnost ni nič, je samo On.

Ne obremenjujte se s prihodnostjo. Bodite zadovoljni s preteklostjo. Prihodnost je vedno najboljša, ko je neznana. Da, usodo človeka je On že vnaprej načrtoval in je ni mogoče spremeniti.

Ne ozirajte se nazaj. Ozirajte se naprej z Njim in ne pričakujte ničesar. Ne izključujte zgolj Njegove pojavnosti. Naj prihodnost prinese Njega, ki v polnosti skrbi za vas. On je Poln in ne more sprejeti ničesar drugega kot Polnega. Toda ljudje ne morejo izpolniti tega pričakovanja. Zakaj Mu torej ne bi ponudili tudi svoje krhkosti? Pričakovanje Njegovega obraza (*najsi ste močni in zaneseni ali šibki in zaskrbljeni za prihodnost*) je veličastna izkušnja.

Zlata doba Resnice

Satya, treta, dvapara in kali yuge*, koliko dob je že prišlo in odšlo? Jih lahko dojamete? Zvenijo kot čarobna iluzija, toda tisti, ki vedo, vse jasno vidijo. V kali yugi je edini način, kako usmeriti tok individualnega bivanja v prostrani ocean kozmične Zavesti ta, da se spominjamo Mananama med opravljanjem svojih dolžnosti.

Iz vrtincev kali yuge bo vzplavala satya yuga, odkril jo bo dinamičen proces spreminjanja zavesti v človeškem duhu.

(* Yuga pomeni doba, cikel, ki traja od tri do pet tisoč let. Štiri dobe in njihove vrline so: satya ali resnica, spominjanje Boga; treta ali popolnost, žrtvovanje samega sebe; dvapara ali služenje, čaščenje skozi delo; in kali ali uničenje, opevanje Božje slave. Doba kali je najtežji čas, v katerem prihaja do nasilnega uničevanja, propadanja struktur in razmaha ega. Dadaji je rekel, da se je doba resnice začela izražati pri koncu leta 1980, v času vrhunca dobe kali, progresivno pa se je nadalje izražala v devetdesetih letih.)

Kali yuga je izjemna! Nagrada, ki jo prejmete v satya yugi z meditacijo (*spominjanjem Boga*), v treta yugi z žrtvovanjem (*sebe, jastva*), v dvapara yugi s služenjem (*čaščenjem skozi delo*), prejmemo v kali yugi preprosto z Mahanamom (*Božjim Imenom, ki poje v nas*). Taka je človeška zavest, ki se svita ob vrhuncu kali yuge.

V kali yugi nista pomembna krepost in greh. Nam (*Božje Ime*) je edino, kar velja.

Kadar koli vznikne gibanje, ki poskuša izkoreniniti davne sanskare (*praznoverja*), vedno nastanejo tudi veliki nemiri proti njemu. Brez skrbi, saj On ustvarja nevarnosti, prav tako pa tudi tlakuje pot Miru.

Človeštvo je pri koncu dobe kali, to drži. Ti časi so najhujši in hkrati najboljši. Znanost je zadnje poglavje dobe kali. Čas se izteka, pred nami je veliko uničenje. Zato se je on (*Dadaji*) razkril pred letom 1972.

Ta kali je zelo posebna, po eni strani je strašna, po drugi pa najboljša od vseh obdobj. Najhujša je zato, ker jo spremlja uničenje tradicionalnih človeških vrednot po vsem svetu. Človeštvo je reducirano na stroj za vzajemno izkoriščanje. Narava je sredi groznega nereda, razdejana je. Človeška kultura in narava tipata za ravnovesjem. Skratka, hitro zmanjkuje kreposti vsega obstoja. Krepost narave je zakon, oblikovan zato, da bi manifestiral Njega s tem, kako ta zakon vpliva na svobodo srca – srca, ki je krepost človeka. Najboljši od vseh časov je zaradi istih razlogov. Kajti nikoli v zgodovini nista bila človeštvo in narava tako razgaljena vseh družbenih, moralnih in religioznih obsesij in tabujev.

Temeljno vprašanje je: zakaj sploh Dadaji pride? Če je Guru v nas kot dva zvoka Mahanama, če smo do roba izpolnjeni z Njim, če nimamo česa dobiti, če so vsi ljudje enaki in če je vse, kar se razodeva skozi telo in um, omejujoče, zakaj sploh Dadaji pride? Pride da bi zelo stvarno trpel in integriral trpljenje človeštva in narave ter ga tako posvetil. Pride odplačat dolgove naravi. Njegovo telo je materialno in končno, obenem pa je Neskončno in

Nematerialno. Kamor koli Dadaji gre, njegov dotik, pogled in Vonj osvobodijo vse, s čimer pridejo v stik. Temeljna narava je tako odrešena.

Spominjajte se Imena. To je edina pot. V Dadajiju je združena vsa Moč vseh dob: satye (*resnica*), trete (*popolnost*), dvapare (*služenje*) in kali (*uničenje*). Lahko to razumete? Vsak dan se zgodi nešteto dogodkov, ampak vprašajmo se, ali v njih sploh kdo kaj doseže. Ljudje pridejo, da bi videli fizični svet, nihče noče Resnične Substance. Pomnite, da prihajajo zelo slabi dnevi, ni več časa. Osvoboditev je samo v Mahanamu. Satyanarayan (*Resnica v vas*) je rešitev umskih težav sedanje dobe. Ni druge poti. To je Resnica. Nekega dne bo ves svet sprejel to Dadajijevo videnje.

Dadaji govori o Dadajiju

Vaš Dadaji, Amiya Roy Chowdhury, pravi: ne preskušajte Vrhovnega Bitja. Ne poskušajte ga razumeti z umom ali intelektom. Ves čas sledite Resnici (*v vas*), le takrat boste v stiku z Njim.

Nisem guru. Nimam nobene religije. Običajen družinski človek sem z ženo, dvema otrokoma in vnuki. Imam trgovino z igračami v Kalkuti. Že od otroštva ljubim Njega, ker vem, da sem brez Njega nihče. Bog je Govinda, On je vse. Izpolnjen sem z Njim. Nisem guru, sem starejši brat.

Ljudje so videli, kako sta Dada in Boudi (*njegova žena*) hudo trpela, a sta bila potrpežljiva. Dadaji kaže, kako bi morali sprejemati oz. se soočati z življenjem potrpežljivo. Boudi je preprosta, kot otrok, polna notranje ljubezni, presega prizadetosti s hotenji in zahtevami. Vse življenje je prestajala izjemne nadloge z veliko potrpežljivostjo, kakršne ne bi zmožel nihče, vse zavoljo Resnice in Njega.

On (*Dadaji*) je v polju narave, pa vendar ni v njej. Mora se ravnati po naravnih zakonih. Lotevata se ga bolezen in onemoglost. Celo njega (*Dado*) spodbadajo želje, ko pride sem. V nasprotnem ne bi mogel priti. Vrhovna Volja je želja. On pravzaprav nima telesa, On niti ne pride niti ne odide.

Dadaji je preprost, neuk. Ne pozna niti ABC o ničemer. Ampak to ni pomembno. Tu so Njegove želje. Lahko naredi vse, kar On želi. Ne sprašujte ga (*Dadajija*). Ne vem ničesar. Ne govorim ničesar. Samo On govori. Ne morem reči, da sem guru, Bog ali kar koli. Ne morem vam dati ničesar, ne morem od vas vzeti ničesar. Nimam pravice. Vaš Dadaji ni tukaj nihče. Hkrati je in ni družinski človek. Dadaji je popolna odklonitev ega. On ni nobena oseba, nihče. Poskusite slediti tej Resnici.

Dadaji ni posameznik. Kjer vse omejitve izginejo, se razodene Absolutna Resnica v obliki Dadajija za odrešitev človeštva, ki se valja v močvirju končnosti in hotenja. V vas, v vseh bitjih je Dadaji, vseprisoten, pri samem viru vibracije življenja.

Vidim samo Eno, vse ostalo je prazno. Brez Njega sem nihče. Sem vse. Obstajam, dokler obstajate vi. Vaš obstoj sem. Predajam se vam, ne da bi kdor koli vedel za to. Sebe sem pustil na pokopališču.

Dada se ne boji nikogar. Naj pride kdor koli in ga osebno izzove. Nešteto odličnih svetnikov iz vsega sveta je prišlo k Dadajiju. Vsi se priklonijo. Če kdo hoče izzvati Dado ali ga prepričati, da je v zmoti, potem bo Dada njegov učenec. Dada ima prav, ali pa naj imajo oni prav. Ni kompromisa med tem dvojim.

Prišel sem sem, da bi užival v Igri Ljubezni z ženskim svetom (*človeštvom*). Njegovo (*Dadajijevo*) telo je tako senzitivno, da se množica stvari (*čudežev*) dogaja, naj si jih želi sprožiti ali ne. Toda moja naloga ni delati čudeže. Prenesti moram Resnico Vsemogočnega. Nič ne more ustaviti Njegovega Dela. Nikoli ne predavam. Samo obiskujem določene hiše, kjer se zbirajo ljudje.

Veste, da on (*Dadaji*) nima uma. Ta tukaj ne ve ničesar, čeprav je zmožen po svoji volji vedeti vse. Ima precej živ spomin na zadnjih dvajset milijonov let. On (*Dadaji*) ve vse. Lahko pride do manjše zmede pri spominjanju, saj se v primeru, ko govori o določeni osebi, ta oseba pojavi pred njim (*v notranjem videnju*).

Lahko uničim um. Udarjal vas bom! (*V življenju vam bom zadajal udarce.*) Ubil vas bom! Kaj je ubijanje? Nič drugega kot razblinjanje egoizma. Večina ljudi misli, da on deluje neposredno, v resnici pa deluje posredno. Razgalil vas bo vseh preoblek. Tisti, ki se spoprijateljujejo z Njim v svojem trpljenju bodo nedvomno dosegli Neskončno.

Dadaji je bil postavljen sem skupaj z vsem potrebnim. Program je zmanjšati podložnost svetim možem, svečenikom, gurujem, asketom in intelektualcem. Ni bilo načrta za stik z množicami. Poslušajte, Dada se ne jezi na nikogar. Samo za to se zavzema, da ti guruji in svečeniki ne bi širili nečesa zmotnega našim iskrenim, nedolžnim ljudem. In še to: zakaj bi delali posel, medtem ko bi govorili o Bogu? Dadaji ne sovraži nikogar. Zanima ga samo to, ali so bleferji ali ne. Več kot 95% ljudi je ponarejenih. Ne pridejo zaradi Njega (*ne iščejo Resnice/Boga*), temveč zaradi sebičnih interesov in oportunitizma.

Toliko ljudi mi je reklo, da bi mi postavili ašram. Zakaj bi me zanimale stavbe? Čemu? Institucije ne potrebujem. Zakaj bi zbiral denar, da bi si postavil palačo? Zakaj bi nekdo, komur je dom vesolje, potreboval majhno posestvo? Ne hrepenim po ničemer. Morda sem revež, a sem najbogatejši. Nihče ne ve, kaj je Satyanarayan, kaj je Dada. Priklical sem svoje telo iz narave, toda nihče ne pozna Govinde, končnega vzroka vseh vzrokov v tem telesu. Komu, prosim, pravite Resnica? Vidimo to, česar ni.

Pravim vam, kadar koli čutim, da delujem, tam in takrat je On daleč stran. Razumete? On (*Dadaji*) ne more pasti na to. Človek ni prišel sem (*»sem« se nanaša na Madras v Indiji, kjer je Dada govoril*), on je ta Bog, ki poje Mahanam, to je edina Resnica. Lahko me ljubite kot brata.

Ne bi smeli zaupati temu človeku (*Dadajiju*). Ne more narediti ničesar po svoji volji. Ne ve ničesar. Ne verjemite mu. On ni nihče. Prosim, ne sprejemajte me kot svojega guruja. To je moja prošnja. Bog je v vseh nas, tudi v vas je. Poiskati Ga morate, odkrijete lahko Boga, svoje Jastvo. Bog je povsod. Vse, za kar je on (*Dada*) prosil, je, da spoznate Njega in se držite poti (*Mahanama; Božjega imena v vas*) spoznavanja Njega. Vsemogočni je vaš Guru.

Naše telo je brezkoristno. Zakaj bi hoteli imeti moj avtogram? Tu je slika Sri Satyanarayana namesto moje fotografije. Prosim, ne poljublajte mi stopal. Nihče ne bi smel poljubljati stopal drugemu človeku. Ne sprejemajte me za svojega guruja. Bog je v vas, sami Ga boste morali najti. Ne iščite orodja za to. Olepšujejo me (*dajejo mi vence cvetja*), toda koga v resnici olepšujejo. Samo Njega. Olepševanje je premišljeno, da bi zadovoljilo pobožnega častilca.

Duhovni voditelj – kaj pomeni ta izraz? Kako lahko rečem, da sem učitelj? Gibljem se povsod, ne vem, zakaj.

Le On (*Bog*) ve, kaj on (*Dada*) dela. Naj kdor koli pride ali ne (*na srečanje z Dado*), ne briga me. Saj niti ne more priti. Smejim se. Vse to je farsa. Kako bi vas lahko slepil? Tako nemočni smo. Ko zdaj govorim, en človek umira – v delčku sekunde. Imam prav? Človek ne zmore ničesar, nima moči, ima jo le On v njem. On je ob meni. To je pojavnost Resnice.

Prav vsakdo je On, torej ne morem biti ločen od nikogar. Obstajam, dokler obstajate vi, jaz sem vaš obstoj. Vedno bom z vami. Vi ste vedno z menoj. Ni razdalje med vami in menoj.

V vas sem, vi ste v meni. Ne pozabite, da ne moremo biti ločeni. Vedno sem z vami, naj vam je to všeč ali ne. Nikoli ne boste imeli boljšega prijatelja v tem svetu.

Dadaji vam ne bo nikoli ponudil, da bi bil vaš guru. Toda onstran tega Dadajijevega telesa obstaja Dadaji, ki biva v srcih vseh bitij kot Večno Življenje, Prana, Energija, Usoda, vseprevevajoče, neomejeno, neosebno Neskončno. Če vaše telo ne obstaja ali ga zavržete, potem ne obstajate. Potem ste eno s tem Dadajijem, z neločljivim Bivanjem. To je Satyanarayana in edini Guru.

Dadajijeva usoda je taka, da mora nositi zamere vseh in vse odgovornosti v vesolju. Ko se notranje povežete z Njim, se vas zunanje nevihte in napetosti ne bodo več dotaknili.

Zgodovina ni nikoli pričala o takem Prihodu, in nikoli več ne bo. Kar Dadaji pravi, je absolutno brezhibno. Nihče ne more najti hibe v Njegovih besedah. Nič ne more ustaviti Njegovega dela. Nič me ne moti, saj sem ... jaz sem.

Kar koli on (*Dadaji*) pravi, tega nič na svetu ne more izzvati. Kar koli pravi, je Veda (*religiozna doktrina*).

Dadaji govori o tistih, ki so mu blizu

Dadajijeva ljubezen je zelo sveta, skrivnostna in tiha. Niti bližnja oseba je ne more poznati, niti je nima pravice poznati. Ta ljubezen je tako globoka, v nasprotju s svetno ljubeznijo, ki je »daleč od oči, daleč od misli«. Njegova Ljubezen je trajna, nobena prepreka ali razdalja je ne more ovirati. Dadajijeva ljubezen do tistih, ki ljubijo Njega, raste in raste. On daje namige o Svoji Ljubezni. Stanovitven je, nespremenljiv in brez pričakovanj. Ta, ki presega vse ujetosti, ki

presega um, motri na svoje. Vodi jih od znotraj in od zunaj. Zato kar neustrašno vztrajajte pri vseh dejavnostih v svojem življenju.

Tisti, ki so moji, so vedno z menoj. Kar koli se jim zgodi, se zgodi za njihovo dobro. Mogoče je včasih breme trpljenja zelo težko. Vedite zagotovo, da je to Njegova Milost. Nikoli vas ne bom izdal. Nikoli v življenju vas ne bom pozabil.

Svetno življenje povprečnega človeka je polno pretvez, hinavščine in slepilne, nezanesljive narave. Ta ovoj laži, oropan ljubezni, je postal resnica za človeško naravo. Nekaj srečnežev se na vse moči trudi, da bi se otesli ovoja uma. K njim pride Vsemogočni Guru, da bi jih prijel in jih povzdignil do pristnega naravnega stanja ljubezni, prisrčnosti in blaženosti, kjer je On Mož, Oče, Sin, Prijatelj in obenem tudi Dadaji. Ta stik se zgodi v usojenem trenutku tistim, ki so po usodi Njegovi.

Dvomite? Nič zato. Samo vztrajajte in se spominjajte tega, kar imate (*Mahanama*). Potem bo vse v redu.

Na začetku boste zmedeni in v konfliktu sami s sabo. Potem vas bodo sorodniki, prijatelji in drugi z vseh koncev poskusili spraviti k svetnim užitek. Ker so sužnji vzponov in padcev življenja, jih v enem trenutku trdno držijo užitki lastnega uma, že v naslednjem trenutku pa tarnajo in jočejo v obupu zaradi življenjskega gorja. Druge sodijo po fizični obliki, niso pa sposobni pogledati onstran telesa in videti notranjega Jastva. Morate biti med njimi, da bi okušali raznolikost življenja. V nasprotnem boste tako kot asketi in drugi, ki živijo v samoodpovedi, postali eskapisti, ki bežijo proč od naravnih stopenj življenja, boječ se moških in žensk okoli sebe. Da bi ohranili integriteto, moramo ohranjati nadzor in ravnovesje ter izpopolnjevati potrpežljivost in odpuščanje. S tem bomo dokazali, da smo celo takrat, ko živimo med ljudmi, ki so sužnji uma, drugačni od njih. Nadzor in ravnovesje nista posledici izvajanja obredov, prinaša ju Njegov Šaran (*spominjanje Njega*), Njegov Dotik. Zavedanje Njegovega bitja v srcu postane trdno in nam pomaga pri spopadanju z vsakdanjimi stiskami, z različnimi vzponi in padci.

Ta tukaj (*Dadaji*) se ne zadržuje tam, kjer ni karakterja, mirnosti, kjer ni hlapenja ega.

Veste, da ste mi tako zelo blizu. Vedno vas imam pred očmi. Mnogi zaupni pogovori potekajo med nami. Glede na to, da med vami in mano ni razdalje, kaj ostaja?

Kar vi mislite, mislim tudi jaz. Me razumete? Pred mano ste goli. Vaše Jastvo je moje Jastvo.

Zaupajte svojim izkušnjam. Ta človek (*Dadaji*) jih ne bi smel vznemirjati. Outsider je, čeprav je ekspert v prisluškovanju.

Tako vi kot vsi ostali, ki so srečali Dadajija, ste našli naravno ljubezen v svetnem vzdušju in ste se v polnosti odprli sprejemanju nesmrtni Blaženosti.

Nikoli v življenju ne bom pozabil na vas.

Moji ste in boste ostali z menoj. Hočem vas, morate ostati z menoj. Ljubim vas od samega začetka. On vas ljubi. Želim se poročiti z vami. Nič manj kot to. On vas ljubi iz mojega srca. Ste zadovoljni? Me razumete? Moje žene.

Na koncu boste z menoj.

Še naprej služite Resnici vse do konca v polni pokornosti.

Odlično! Odlični ste!

Vsi ste moje srce. To je Absolut!

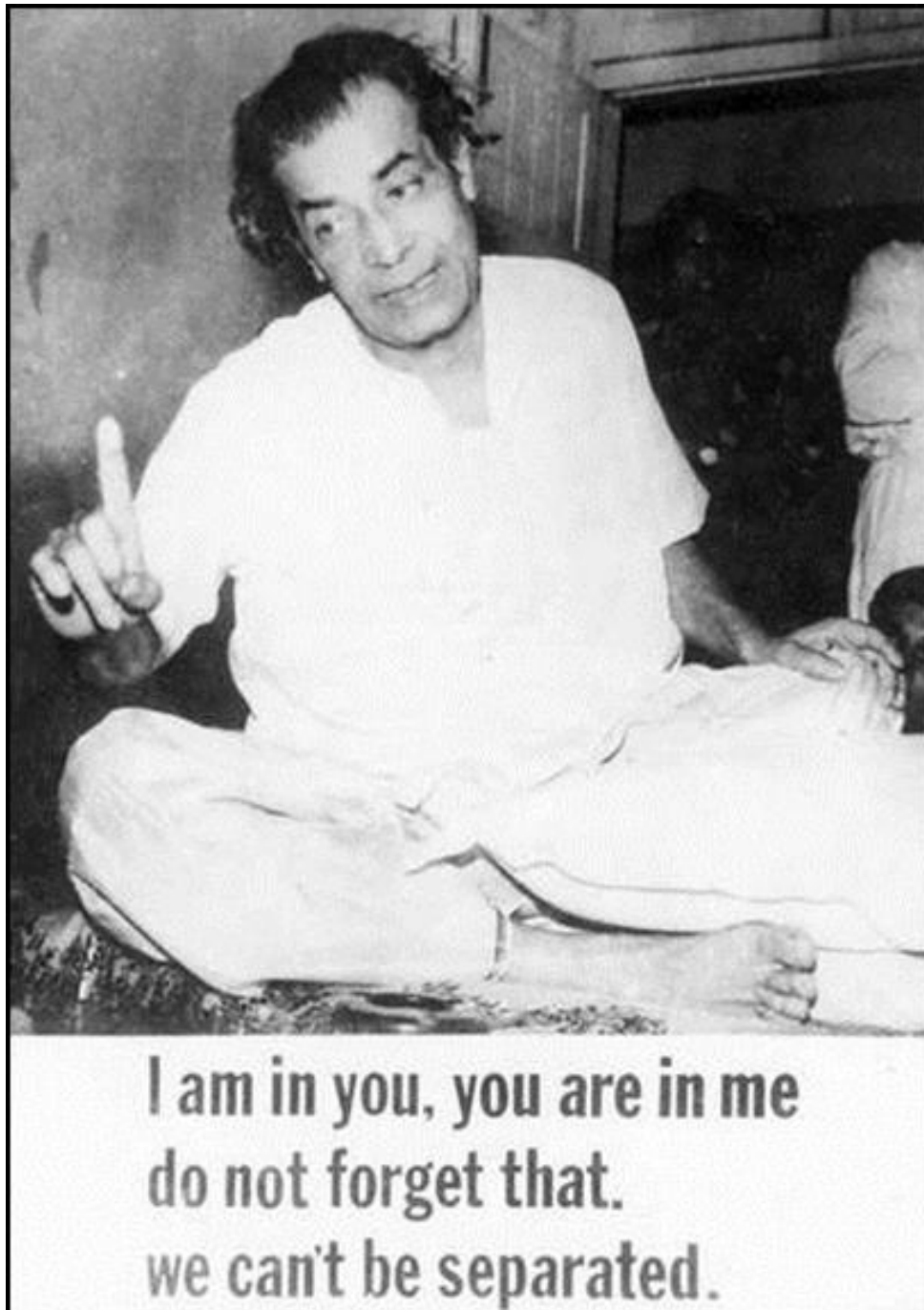
Dokler ste, sem z vami.

Vi ste ... vi ste.

Ljubim vas vse.

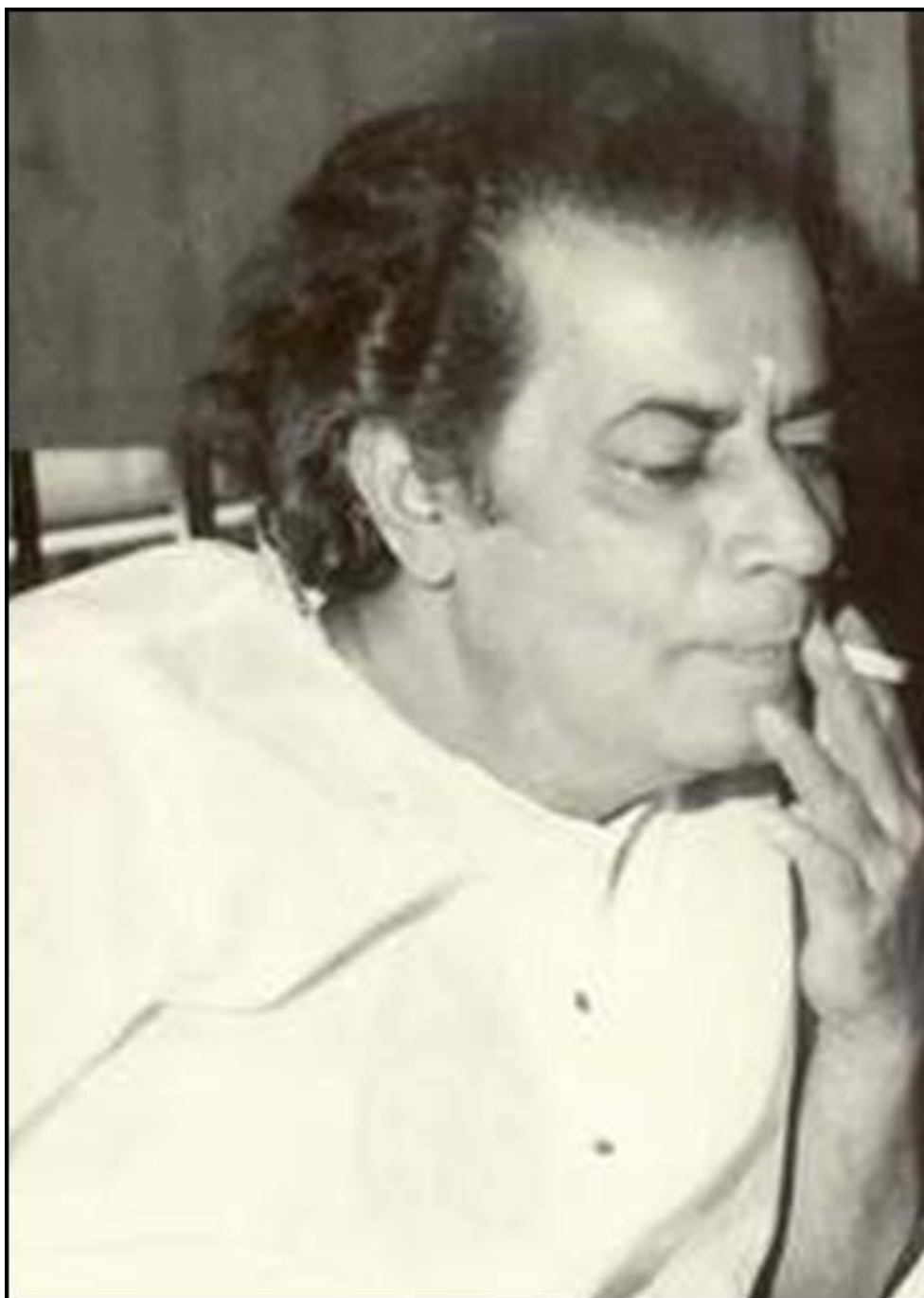
Življenje. Vsi ste moje življenje.

Večno vas bom ljubil.

V vas sem, vi ste v meni, ne pozabite tega. Ni nas mogoče ločiti.

Opomba urednice: Besede na sliki so se pojavile med procesom razvijanja fotografije

***Ne naslajajte se nad ničemer in ničesar ne zavračajte.
Bodite naravni, prosti vseh zadržkov.***

Dadaji – Maco Stewart

*Sen, N.L. ur. On Dadaji, Vol V. Bhavnagar, Indija. 1982.

A. Roy Chowdhury je lastnik trgovine z igračkami, star je približno osemdeset let, ima dva otroka, nekaj vnukov, živi z ženo v Kalkuti. Nima ašrama, privrženecv z Zahoda, oznak na obrazu, ohlapnih žafranastih ogrinjal ali Mercedesa. Royu Chowdhuryju pravijo Dadaji (*starejši brat*) tisoči Indijcev, ki so v njegovi navzočnosti spoznali Boga. Med njimi je pol Indijskega parlamenta in mnogi pomembni industrialci, znanstveniki, intelektualci, filmski producenti in igralci.

Mil in ljubeč starejši brat je vzbudil nevihtne polemike s svojimi preprostimi napadi na tradicionalne religije in sodobne guruje. O tradicionalnih religijah je rekel: »Bog ni religiozen. Ni mu mar, ali ste kristjan, jud, budist, musliman, sikh ali hindujec. Ljubi in blagoslavlja tudi ateiste ... zakaj potrebujemo templje, cerkve in ašrame? Nobeni spisi jih ne zahtevajo. So samo posel ljudi, izkoriščevalcev. Ne delajte posla iz Boga.«

V istem razpoloženju čuti, da so vse tradicionalne poti k spoznanju sebe in Boga le kopica sleparstva. Trdi, da na vsaki od teh poti – naj gre za akrobatsko premetavanje misli v meditaciji; akrobatsko trpinčenje telesa z vadbo jogijskih položajev; finejšo učenost v svetih spisih; poneumljajoče ponavljanje brezumnih obredov; mazohistično prikrajševanje čutov; milost duhovnega vodstva s strani guruja – naletimo na sleparstvo, kvečjemu v različnih oblikah navezanosti ega. Glede na to, da posamezne oblike navezanosti ega začasno zamenjujejo druge navezanosti ega, so tovrstne metode pogosto velike ovire na poti do razsvetljenja. »Ko se spominjamo Boga in spoznavamo Njegovo Ljubezen, ni prostora za umske in telesne akrobacije. Da bi Ga spoznali, opustite vse zunanje religiozne drže. On odloča, kdaj je pravi čas, da se dvignete do višjih stanj. Ne pričakujte ničesar na silo ... naj se vse zgodi naravno.«

Dadaji insistira, da ni guru, saj je Bog edini Guru. Le Bog je Vršilec vseh dejanj, vsi drugi so igralci. Pravi naslednje: »Biti moder pomeni vedeti, da ste samo igralec. Biti neveden pomeni misliti, da to niste.« Močno poudarja, da je delo karma-yoga (*dejanja, izvršena v edinosti z Bogom*). Bistveno pri delu je, da začnemo z njim in se zatopimo vanj, kot da je to Božje delo, po drugi strani pa se ne navežemo nanj in ne pričakujemo posvetnih rezultatov ali čutimo, da smo sami stvarniki ali vršilci dejanj. »Delo samo je Bog, če se izvaja samo po sebi in ste vi le pasivni opazovalec. Samo opravljajte dolžnosti, ki so vam zaupane, in verno sprejemajte Njegovo Voljo. Ne skrbite. Kadar skrbite, sami postanete vršilec dejanj. Pokora (*delo*) je neobhodna za bivanje v tem svetu, ne pa tudi Zanj.«

Dadaji torej pravi, da nam ni treba trpinčiti svojega uma in telesa, da bi našli Boga. V glavnih črtah je dovolj, če damo vse od sebe v običajnem življenju. Kaznovanje samega sebe na kakršen koli način je svojevrsten »ego-trip« in nima nič skupnega z Bogom. »Biti svečenik ali menih nima nič z Bogom, le s sprejemanjem tradicije.«

Za Dadajija in tiste, ki so v njegovi prisotnosti spoznali Boga, je izkušnjo težko opisati. Bog v vas je zvok Božjega imena, ki se ponavlja v vašem srcu; pravijo mu Mahanam, Veliko Ime. Dadaji svetuje: »Recitirajte Mahanam občasno med vsakdanjimi opravili. Ostalo prepustite Njemu, Vršilcu Dejanj.«

Kako pridete do Imena Boga v vas, Dadajiju ni posebej pomembno. Izkušnje, ki jih je opisalo več sto Dadajijevih sopotnikov, so precej podobne moji. Mnogi opazovalci pišejo, da so na Dadajijevo prošnjo potegnili na dan svoj kos papirja, ga držali v rokah in opazovali, kako

se je na njem čudežno pojavilo Veliko Ime, Mahanam, zapisano z rdečo pisavo v poljubnem jeziku oz. pisavi, ki jim je ugajala.

V mojem primeru je Dadaji prinesel list belega papirja iz bloka na svoji mizi v drugo sobo. Prijel sem list, si ga pritisnil k čelu in se priklonil do marmornatih tal. Ko me je Dada opozoril, sem pogledal na list in opazil, da sta bili v zgornjem levem kotu z rdečim črnilom zapisani besedi, ki sta bili zame Mahanam. Dadaji je ob vdihu izgovoril prvo besedo (*Gopal*) in ob izdihu drugo (*Govinda*) ter to še nekajkrat ponovil. Potem je rekel, naj spet pogledam na list; zapisa ni bilo več. Potem me je zaprosil, naj tega Mahanama ne razkrijem nikomur. Strinjal sem se. Vdihnil sem čudovit mošusno pikanten Vonj, ki je izpolnil prostor okoli mene – v tistem trenutku in še v različnih presledkih kasneje tistega dne.

Ker sem že prej prebral, da so podobno izkušnjo imeli mnogi drugi, sem miselno zaprosil, da bi bilo magično sporočilo zapisano v jeziku svahiliju, saj sem bil relativno gotov, da Dadaji tega jezika ne pozna, pa tudi sicer ga ne bi kar tako povezal z menoj. Dejstvo, da tega lista nisem prinesel s seboj v Hotel Oberoi in da se Mahanam ni pojavil v svahiliju ampak v hindiju, me ni zmotilo. Nisem ničesar pričakoval in izkušnja je bila izjemno koristna, še vedno me spremlja velik del časa.

Po prvem srečanju sem tistega jutra načrtoval oditi – brez televizijske ekipe – in se napotiti v Madras na še en intervju. Dadaji me je zaprosil, da pridem na njegov dom spet tistega večera, namesto da grem v Madras. Rekel je, da si ni želel celotne televizijske ekipe z vso okorno opremo in snemanja nečesa, kar je osebno med nama, ampak bilo bi v redu, če bi prinesel kamero brez zvoka. Odvrnil sem, da prav in da se veselim vnovičnega srečanja, ampak da bi raje prišel ob samem svitu naslednjega dne s celotno ekipo, saj imajo v Kalkuti po deveti uri zjutraj redukcije elektrike (*vnaprej določeno »deljenje bremena«, razdelitev elektrike*). Dobro razpoložena sva se strinjala.

Tega večera sem se vrnil na njegov dom z G. Bhaskerjem, kamermanom Indijske NBC iz Bombaya. Dadaji naju je sprejel sredi večerne vročine, oblečen le v lungi (*karirasti rjuhi podobno ogrinjalo, ki sega od pasu do gležnjev*), golega trupa. Še vedno sem bil zelo dobre volje, prepoln Mahanama, prevzet od Vonja, ki me je oplazil večkrat tega dne.

Dadaji me je povabil bliže. Medtem ko sem sedel pri njegovih stopalih, me je potrepal po hrbtu, potem po prsih, nazadnje pa mi je izpod brade »potegnil« čudovito uro, ki jo nosim še zdaj. Vsekakor je videti edinstvena z izbočenim kristalnim steklom, škrlatno-srebrno številčnico, z zlatimi oznakami in kazalci. Ker slabo vidim, nisem mogel prebrati prvotnega zapisa na uri, prebral mi ga je G. Bhasker: »Nino, Swiss Made« (*Nino, izdelano v Švici*). Dadaji je prijel uro in se je dotaknil. Potem se je zapis domnevno spremenil v »Sri Satyanarayan, Made in Dreamland« (*Sri Sri Satyanarayan, izdelano v Deželi sanj*). Je to bil čudež ali rokohitrstvo mi ni pomembno. Zame je to hologram izkušnje, tega, kar je najbolj bistveno.

Dobro lahko razumem občutek tistih, ki so imeli enake izkušnje kot jaz, namreč, »doseganje božanskega orgazma v združenju s samim seboj ... Njegovi skrivni odtisi stopal, Njegov skrivni Vonj, Njegova skrivna glasba vam bodo sledili, v vašem srcu bodo, kamor koli boste šli. Bog je zvok vašega srčnega utripa, ljubi se z vami štiriindvajset ur dnevno.«

Dadaji zelo jasno pravi, da se ego in samospoznavanje vzajemno izključujeta. Za razliko od drugih gurudev in religioznih mislecev je prepričan, da lahko ego preprosto odpade, ne da bi se za to zavestno prizadevali ali se urili. Dadaji vidi v ego glavni predmet, ki ločuje posameznika od Boga, v gurujih in religiji pa vidi človeške stvaritve ega, ki nam preprečujejo, da bi videli Boga. Vaš um je navezan na to, kar mislite, da drugi mislijo o vas. Ego je osnova mnogih drugih bolezni, ki nas slepijo. »Jastvo« postane najpomembnejše, na Boga pa niti pomislimo ne. Človeka prizadene, če ga kdo kritizira, godi mu, ko ga hvalijo – to je ego.

Kritika in hvala nista nič drugega kot beseda ali zvok, pa vendar zelo globoko vplivata na določeno središče v vas. Prav to je sedež ega. Če se ne znebite ega in ne presežete svojega uma, ne morete biti uglašeni z Njim.

Čeprav Dadaji živi v svetu posla in družine, se zaveda, da je človeška ljubezen možna navezanost. Kjer koli je občutek, da »jastvo« poseduje drugo osebo, pride do navezanosti ega. V Ameriki se dobro zavedamo sindroma romantične ljubezni, pri katerem človek »izgubi« pravo ljubezen ali pa mu jo »ukradejo« kot katero drugo lastnino. Dadaji pravi: »Človeška ljubezen je muhasta in krhka ter prežeta z egoizmom. Spominjajte se Njega. Njegova Ljubezen je čista in večna.«

Po Dadajiju ega ne uničimo, temveč odpade, ko dosežemo samospoznanje, tega pa razkrije Mahanam v srcu. Nemudnost časa in trajanje mu ni pomembno. »Trajanje telesa je omejeno. Igralci smo, plačani skladno s svojim nastopom.«

Po Dadajiju obstajata dve obliki resnice: minljive, spreminjajoče se resnice znanstvenih teorij in Božja Resnica, v kateri so vse stvari Eno. Identiteta Resnice, Jastva in Boga, onstran znanstvenih meritev ali prikazov, omogoča, da čudeži postanejo del stvarnosti, trdi Dadaji. Bog lahko povzroči nepojasnjive dogodke, saj presega omejitve prostora in časa. Dadaji pripisuje vse tako imenovane čudeže, ki se dogajajo v njegovi navzočnosti, ne sebi kot vršilcu dejanj ali posredniku ali orodju Boga, temveč preprosto odprtemu pričevanje tega, kar Bog dela ob posebnih priložnostih.

Dadajiju so pripisovali take in drugačne čudeže – od materializacije predmetov, pršenja kapljic dišeče tekočine po tleh zapečatenih prostorov in Vonja v zraku, do zdravljenja neozdravljivih in oživljanja že umrlih. V skladu z zapisi o tovrstnih primerih je Dadaji najpogosteje zdravil po telefonskih klicih na veliko razdaljo. Po obsežnih pričevanjih je takrat, ko je prejel klic v Kalkuto – celo iz Londona ali iz ZDA – zaprosil kličočega, da k slušalki približa kozarec vode. Ta se je potem po Mahanamu spremenila v sveto vodo. Ko je kritično bolna oseba spila to vodo, je bil v vodi Vonj, ki so ga sicer povezovali z Dadajijem, čeprav je bil ta mnogo tisoč kilometrov proč. Po Dadajiju je razlika med tovrstnimi čudeži in čudeži drugih v tem, da si on ne želi, da bi ga videli kot vršilca čudežev, temveč le kot igralca-gledalca v drami, ki jo je napisal Bog.

Dadajijeve kritike sodobnega gurujevstva, katerega namen je pridobivanje materialnega bogastva in slave ter kopičenje častilcev, vlivajo dvom v motive vseh gurujev. »Nihče ne more biti guru. Vsakdo ima Guruja v sebi, ta Guru je Bog. Ne iščite gurujev (*duhovnih vodičev*), yogijev (*takih, ki trdijo, da so izpopolnili ezoterične umske in telesne moči*), babam (*svetim očetom*) in svetnikom. Poglejte vase ... nihče vas ne more inicirati v Boga. Vse to je sleparstvo in izkoriščanje. Kakor hitro rečete: "Jaz sem guru, jaz sem vršilec dejanj," govori vaš ego. Ko tisti, ki prodajajo Boga, spoznajo Njega, bodo ostali brez posla.« Dadaji zagovarja polno rabo vseh čutov, saj so ti bili vstavljeni v človeško telo kot del Boga. Vse dokler sami pri sebi ponavljate Ime Boga, se vaši čuti ne bodo v nobenem primeru nasilno polastili vašega bitja. Pri spolnosti, podobno kot pri drugih čutih – denimo prehranjevanju in pitju – je treba vedeti, da gre za telesne potrebe, ki jih hrani Duh, da bi vse življenje postalo nepretrgana svečanost.

»Spominjajte se Njega, opravljajte svojo dolžnost, uživajte.«

Opomba urednice: Po potovanju v Indijo zgodaj leta 1979 je g. Stewart pretrpel niz srčnih napadov. Julija

1979, ko je Dadaji obiskal Los Angeles, ga je g. Stewart zaprosil, naj sodeluje v poskusu. Zdravstveni strokovnjaki in ekipa s kamerami naj bi v Los Angelesu spremljali Dadajijeve telesne funkcije (srčni utrip, možganske valove, telesno temperaturo), medtem ko bi zdravniki v Houstonu v Teksasu izvajali preiskavo na g. Stewartu, da bi odkrili arterijske zamaške na srcu. Ko bi zamaške locirali, bi g. Stewart poklical Dadajija po telefonu in opazoval, ali bi se posledično zamaški na srcu izčistili. Dadaji se je strinjal s predlogom.

G. Stewart je v pismu, ki ga je pred poskusom poslal Dadajiju, zapisal: »Če bom ozdravel, bo to nekaj čudovitega, če ne, bo tudi tako v redu, to ne bo nikakor vplivalo na mojo ljubezen in vero v pričo Mahanama. Naj te ne prestrašijo vsi tehnični aparati, najpomembnejša sta ljubezen in vera, ki ju imamo. Tehnologija kot del naše modrosti je lahko pripomoček, ne pa sovražnik vsega, kar lahko pokažemo.«

Mnogi so se zbrali v zasebnem domovanju dr. Khetanija v Los Angelesu, kjer je na kavču udobno sedel Dadaji, z žičkami povezan z merilnimi napravami. Stewart in njegovi zdravniki so bili v operacijski dvorani v Houstonu. Tedaj je Dadajijev Vonj zapolnil bolniško sobo; od nikoder se je prikazal starejši moški in g. Stewartu ponudil kavo.

Dr. James Hardt, ki je vodil poskus v Los Angelesu, je bil tako osupel, da je izpustil slušalko. Dadaji se je sproščeno sprehajal med obiskovalci v Los Angelesu, obenem pa se je Njegov Vonj pojavil v operacijski dvorani v houstonski bolnišnici – to je bil dokaz, da za Dadajija ni razlike med Houstonom in Los Angelesom, ni ne časa ne prostora. Maco Stewart je ozdravel in se je še dvakrat kasneje prišel srečat z Dadajijem.

Redek osebni intervju

Maca Stewarta z Dadajjem*

* Posneto v Grand Hotelu v Kalkuti leta 1979

Maco: Dadaji, se zavedate, da je to sporočilo namenjeno svetovni objavi na televiziji in filmski distribuciji?

Dadaji: Da.

M: Kolikor razumem, ste družinski človek, je to res?

Dada: Da, sem družinski človek. Imam dva otroka, ženo in vnuke.

M: Ste prav tako tudi poslovnež, kajne?

Dada: Da, imam trgovino z igračami na New Marketu v Kalkuti.

M: Koliko ste stari? Videti ste precej mladi, kot da imate okoli petdeset let. Koliko ste zares stari?

Dada: Že čez sedemdeset.

M: Kako dolgo že imate globok odnos z Bogom?

Dada: Od otroštva. Že od takrat Ga ljubim. Ne poznam nikogar drugega kot Njega, sam nisem nihče.

M: Kaj je Bog, Dadaji?

Dada: Bog je Mahanam. On je vse. Lahko rečete, da je Bog Dadaji, Dadaji je Bog. Prav tako je Bog v vas.

M: Kako veste, da je Bog v vas, da ste Ga spoznali?

Dada: Štiriindvajset ur dnevno poje v našem srcu, nedotaknjen.

M: Prej ste mi odgovorili: »Bog je vaš srčni utrip, ki se ljubi z vami štiriindvajset ur dnevno.«

Dada: Da, temu se reče Mahanam. V nas je.

M: Petje je srčni utrip, ki se ljubi z nami štiriindvajset ur dnevno. Potem je tu še občutek, orgazem ob združenju s samim sabo.

Dada: Da, tako je.

M: Ponovil bom vprašanje: Kako veste, da je Bog v vas?

Dada: Kako? Ker diham, govorim, hodim. On poje v nas. Včasih čutim, slišim petje. On je ta, ki poje. Vedno je z menoj, z Mahanamom.

M: Kaj je Mahanam?

Dada: Mahanam je to, kar On dela v nas.

M: In kako mi čutimo to, kar On dela v nas?

Dada: Tega ne vem. Je pa veliko ljudi videlo Mahanam (*kako se je pojavil na praznih listih v Dadajjevi navzočnosti*), vendar ne s temi očmi (*telesnim vidom*).

M: Katere ovire nas ločujejo od tega občutka, od čutenja Boga v nas?

Dada: V glavnem ego.

M: Kaj je ego?

Dada: Ego se po mojem mnenju kaže v vsem, pri čemer rečete: »Jaz to delam.« Temu se reče ego. Jaz ne morem narediti ničesar, vse dela On. Nekateri celo »delajo« meditacijo, imajo ašrame in guruje – vse to je prav tako ego.

M: Pravite, da je tudi sama meditacija ego?

Dada: Seveda.

M: Kako to? Mnogi ljudje jo uporabljajo, da bi se osvobodili sedanjih navezanosti. Meditacija je za nekatere koristna, saj jim pomaga premagati navezanost na to ali ono.

Dada: To je absurdno, saj je meditacija sama po sebi ego. Kajti *jaz* meditiram. Zakaj? Da bi obvladal svoje želje, kajne?

M: Tako je.

Dada: To je absurd, saj smo ob prihodu na Zemljo sami povabili te želje. Sami smo jih povabili.

M: Povabili smo želje. No, kaj ima ego s srečo in nesrečo?

Dada: Ego, sreča in nesreča. Sreča in nesreča sta ločeni temi. Kaj sta namreč sreča in nesreča? Pravzaprav ne veste, kaj pomeni biti srečen. Recimo, da vas imam rad in se veliko pogovarjam z vami. Čez nekaj dni vas nimam več rad. Vse to so funkcije uma. Tudi ko govorimo, je to funkcija uma.

M: Človeška ljubezen je ego?

Dada: Tudi človeška ljubezen je ego, da. Toda kadar pri človeški ljubezni ne veste, kaj imate radi, takrat ljubite. »Vi ste vse,« razmišljate. Ne morete pa izraziti mnenja. To ne prihaja od vas; jastvo je sebično. V tem času funkcije uma izginejo.

M: Kako se znebiti funkcij uma, funkcij ega?

Dada: Funkcije uma so funkcije ega.

M: Kako se jih znebiti, jih opustiti?

Dada: Ali so v spanju funkcije ega aktivne?

M: Ne v obliki, ki bi se je zavedali, ki bi jo poznali.

Dada: Recimo, da nekaj delate. Ko začnete z nekim opravilom, se začnejo tudi funkcije uma. Ko se v delo povsem poglobite, tako močno, da ničesar ne veste, takrat in tam ego popolnoma izgine.

M: Preseganje uma ... (*Premor.*) Dandanes ste zelo kontroverzna osebnost v Indiji. Prav posebej zato, ker nasprotujete tradicionalnim religijam, kot so krščanstvo, islam, hinduizem. Kaj je z njimi narobe?

Dada: To niso religije. Človeštvo je Eno. Religija je prav tako Ena. Resnica je Ena. Torej je tudi jezik Eden. Vse je Eno. Izven tega so vsi jeziki funkcija uma. Pravite: »On je kristjan, ona je muslimanka, jaz sem hindujec,« vse to so funkcije uma. Tu ni nobene povezave z Njim. On je Eden, torej je vse Eno.

M: Dadaji, zakaj torej ne sprejmete naziva Bhagavan (*Vsemogočni Gospod*) ali Baba (*Sveti Oče*) ali Mahant (*poglavar religiozne institucije*) ali Ačarya (*duhovni učitelj*) ali kakega drugega naziva?

Dada: Namen teh nazivov je samo trgovanje. Kajti samospoznana oseba nikoli ne more izreči besed: »Jaz sem Bog.« Če rečem, da sem Bog, kdo potem vara ljudi? Vse je Bog, povsod je Bog. Ni ločenosti. On je v nas, jaz nisem nihče. Ne samo to ... ne morete verjeti Dadajiju.

M: Kaj imate proti gurujem? Kaj je narobe z njimi?

Dada: Guru. Kaj sploh mislite z besedo guru?

M: To so vsi tisti ljudje, ki jih kličemo guru.

Dada: Na tisoče let nazaj je beseda guru pomenila preprosto »učitelj«. Če poučujem, sem učitelj.

M: Prav, kaj pa pomeni beseda guru danes?

Dada: Guru danes. Danes pomeni trgovanje in institucije. Gurujevski posel. Pod nobenim pogojem ne smete (*delati posla v imenu Boga*). On (*Dadaji*) ne more dati ničesar ali sprejeti ničesar. Če sprejme, se to spremeni v trgovanje.

M: Mnogi med nami mislijo, da vi še zdaleč niste običajni. (*Premor.*) Povejte nam kaj o čutnih užitkih, kakršen je seks. Kaj naj bi naredili glede njega?

Dada: Seks. Ne obremenjujte se z njim, kajti sam pride. Ko smo se rodili, smo jih povabili (*želje*). Povabili smo jih. Prišle so z nami. Ne bi se smeli ločevati od sveta (*z nalaganjem strogih samoomejitev ali celibata*). On bo samodejno opravil vse. Če jih vznemirjate (*če se*

vzdržujete ali jih zanikate), boste na koncu trpeli. Vse v vesolju je namreč Njegovo. Vsi smo Njegova družina. Moja hči, moj vnuk, sestra, mati, oče – vsi so Njegovi. Prišel sem samo, da bi odigral svojo vlogo. Vse je v redu. Potem bom moral oditi v svoj večni Dom (*umreti*). Kako lahko potem rečete, da je nekdo vaš sin, hči ali žena. Vse to je samo usoda.

M: Dadaji, ali lahko za nas povzamete, katera je pot do samospoznanja, pot, po kateri spoznamo sami sebe in se ponovno združimo z Bogom.

Dada: Spoznanje je slepilna beseda. Dokler je On v vas, ne potrebujete ničesar. Samo spominjajte se, da ste z menoj. Zadostuje, če se spominjate Njega in opravljate svoje delo. Ničesar ne morete (*spoznati*). Potem bo samodejno prišel čas, ko boste Eno. Sami ne poskušajte narediti ničesar.

M: Hvala, Dadaji.

Spominjajte se, bodite potrpežljivi. Le takrat boste našli Boga. Nepotrpežljivost vodi k uničenju. Bodite potrpežljivi in dopustite, da Bog naredi vse ostalo.

Pesem Ramaiva Šaranam

*Avtor besedila in glasbe Dadaji
Prevod: Abhi Bhattacharya*

<http://dadaji.info/SONG.HTM>

Refren:

Ramaiva Sharanam, Ramaiva Sharanam, Ramaiva Sharanam. Sharanye.

(Zatekam se k Bogu, odrešeniku. Vedno se spominjaj Njega.)

Rama Narayana, Rama Narayana, Rama Narayana. Sharanye.

(Bog je Vir vsega obstoječega. Vedno se spominjaj Njega.)

Refren

Sharanagato 'yam, Sharanagato 'yam, Sharanagato 'yam. Sharanye.

(V Njem je moje zavetje, moje zatočišče. Vedno se spominjaj Njega.)

Refren

Prabhu, Kripa hi Kevalam, Kripa hi Kevalam, Kripa hi Kevalam. Sharanye.

(Gospod, Milost je najvišja pot. Vedno se spominjaj Njega.)

Refren

Namo Ramaya, Namō Ramaya, Namō Ramaya. Sharanye.

(Priklanjam se ti in se ti Predajam. Vedno se spominjaj Njega.)

Refren

Namah sri Gurave, Namah sri Gurave, Namah sri Gurave. Namō Namah.

(Sveti Guru v srcu, priklanjam se ti in se ti predajam.)

Refren

Ramaiva Sharanam Song

Notation by Arpita Saha

The musical notation is written on a single treble clef staff in 2/4 time, with a key signature of two sharps (F# and C#). The lyrics are written above and below the notes. The notation includes various note values (quarter, eighth, and sixteenth notes), rests, and dynamic markings such as 'F' (forte) and 'P' (piano). There are also markings for '1st Time' and '2nd Time' sections.

Ramaiva ... Sharanam ... Ramaiva -- Sharanam -- Ramaiva ... Sharanam -- Sharanye
..... Sharana - Gatoyam - Sharana - Gatoyam - Sharana - Gatoyam
Sharanye ..... Ramaiva -- Sharanam -- Ramaiva -- Sharanam ..
Ramaiva - - Sharanam -- Sharanye ..... Ram - - - - - Narayan ... Ram ...
Narayan - - - Ram - - - - - Narayan -- Sharanye - F 1st Time - - - P 2nd Time Prathu
Kripahi Keralam Kripahi Keralam Kripahi Keralam Sharanye P 3rd Time
P 2nd Time Ramaiva - - Sharanam - Ramaiva - - Sharanam - Ramaiva - - Sharanam - -

Shanaye --- Govinda--- Gopal--- Govinda-- Gopal--- Govinda--

Gopal--- Sharanaye --- Ramaiva-- Sharanam-- Ramaiva-- Sharanam--

Ramaiva-- Sharanam. Sharanaye --- Namasree Gurove -- Namasree --

Gurove -- Namasree -- Gurove -- Sharanaye ---

Ramaiva-- Sharanam - Ramaiva-- Sharanam. Ramaiva-- Sharanam. Sharanaye-

--- Namasree -- Ramaiya -- Namasree -- Ramaiya -- Namasree --

Ramaiya -- Sharanaye --- Ramaiva -- Sharanam -- Ramaiva --

Sharanam -- Ramaiva--- Sharanam-- Sharanaye ---

Bibliografija

Knjige:

- Chakrabarti, Atulananda. DADA MOVEMENT. Kalkuta, Indija. 1975.
- Sain, A.N., ur. ON DADAJI, VOL I. Kalkuta, Indija. 1971.
- Chowdhury, S.R. ur. ON DADAJI, VOL II. Kalkuta, Indija. 1971.
- Chattopadhyaya, D., ur. ON DADAJI, VOL III. Kalkuta, Indija. 1973.
- Datta, R.L., ur. ON DADAJI, VOL IV. Bombay, Indija. 1978.
- Sen, N.L. ur. ON DADAJI, VOL V. Bhavnagar, Indija. 1982.
- Pandit, L., prev. ON DADAJI, VOL VI. Bhavnagar, Indija. 1985.
- Mills, Ann, ur. THE TRUTH WITHIN. Ojai, Kalifornija, Združene države Amerike. 1987.
- Meyer-Dohm, Peter, ur. THE FRAGRANCE OF THE HEART. DESTADT, Nemčija. 1995.
- Sen, N.L., THE SUPERNATURAL EXTRAVAGANZA: DADAJI. Colonia, NJ (ZDA). 1998.

Rokopisi:

- Bhattacharya, Abhi. DESTINY WITH DADAJI. Bombay, Indija. Neobjavljeno. 1989.
(<http://www.dadaji.info/PDF/JJ.Destiny.with.Dadaji.pdf>)

Publikacije:

- Naik, D.N., »DADAJI: THE SUPREME SCIENTIST«. Bombay, Indija. 1974.
- Puri, O.P., » AT THE LOTUS FEET OF SRI DADAJI«. Chandigarh, Indija. 1977.

<http://www.dadaji.info/>
<http://www.dadaji.us/>

Dadaji, Ann Mills in Rosey

Dadaji
Praznovanje Utsave, 1983
Kalkuta, Indija